

புதிதாயிற்று.

எம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணம்.
திருவரங்கத்தமுதனார் திருவடிகளே சரணம்.

இராமாநுச நூற்றந்தாதி.

Refurbished by Chennai Rengaswamy Srinivasan
(Released by Maaran's Dog , Toronto , Canada)

நாறு வெண்பாவினாலேனும் நாறு கட்டினக் கவிதையினாலேனும் அந்தாதித் தொடை
யாத் கூறுவது நூற்றந்தாதியாம். இத்தின்பப்பிரபந்தம் நாறு பாசாங்களுக்குமேல் அதிகமாக
எட்டுப் பாசாங்கன் கொண்டதாயினும் நூற்றந்தாதி யென்னத் தட்டில்லை; நாறு ஆயிரம்
முதலிய பெரிய எண்களுக்குப் பத்தெட்டு ரூபாயினும் மேற்படினும் அவை நாறு ஆயிரம்
என்னத் தருத்தவையேயாம்.

இப்பிரபந்தத்தில்துற்றெட்டுப் பாசாங்கன் அமைந்ததற்கும், பாட்டுத்தோறும் இராமாநுசத்
திருநாமம் தட்டாமல் அதுணங்கிக்கப்பட்டிருப்பதற்கும் பெரியோர் ஒரு காரணம் கூறுவர், —
எம்பெருமானார் திருவடிகளில் மிக்க அன்புடையவர்கட்கு இப்பிரபந்தம் வாகித்திரிபாலே
வியாதுவந்தேயமாகவேனுமென்று பாட்டுத்தோறும் திருநாமத்தைவைத்து துற்றெட்டுப்
பாட்டாக அருளிச்செய்தார்—என்று. ப்ரபந்த வாலித்திரி என்றும் ப்ரபந்த காயத்திரி என்றும்
இதனை நம்மவர் கூறிப் போருவர்கள்.

இப்பிரபந்தம் எம்பெருமானார் காலத்திலே அவதரித்ததாயினும், பெரியபெருமான்
அமுதனார்க்கு அருளப்பாடிட்டு எம்பெருமானாரால் திருச்செவி சார்ந்ததப்பட்ட தாதலால் இது
ஆழ்வார்களுளிக் செயல்களோடு சேர்த்து அதுணங்கிக்கலாயிற்று. திருக்கார்த்திகைக்குப் பின்
ஆழ்வார் திவ்ய ப்ரபந்தங்கட்கு ஏற்பட்டுள்ள அநத்யயகம் இதற்கும் ஒக்கும்.

முதலாயிரம், பெரிய திருமொழி, திருவாய்மொழி, இயற்பா என்ற எங்கு ஆயிரங்களுள்
காண்காவதான இயற்பாவில் சரணப் பிரபந்தமாகச் சேர்க்கப்பட்டிருக்கும் இந்த நூற்றந்தாதி.
ப்ரணவார்த்தமான முதலாயிரத்தோடு நம்மாழ்வார் விஷயமான பாசுவதசேஷத்தவத்தை பாதி
பாதிக்கும் கண்ணிறுண்டிறுத்தாமையச் சேர்த்ததற்போல, கைங்கரியத்தில் கலையதுப்பதான
இயற்பாவுடனே இதனைச் சேர்த்து அதுணங்கிக்கை பொருத்தமுடைத்தேயாம்.

(திருவரங்கத்தமுதனார் வரலாறு.)

இவ்வமுதனார், ஒரு பங்குவித்தில்களில் ஹஸ்த கஷதத்தில் மூங்கிற்சூடியில் திரு
வவதரித்து, திருவரங்கம் பெரியகோயிலில் இதுத்ததேவ காரணமாகப் பெரியகோயில் நம்பி
என்று ப்ரஸித்தராய் வாழ்த்துவந்தார்.

[அந்தப்பிரபந்தம் செய்தருளினவரும் பாடல் திருவடிகளில் ஆசாயித்து உய்த்தவருமான
"பின்னைப்பெருமானையந்தார்" என்பவர்க்கு இவர் திருத்தகப்பனார் என்று கிலையும், பாட்டனார்
என்று கிலையும் சொல்லுவார்.]

இவர் என்ன சாஸ்தாக்களையும் அடிகரித்து மஹா நிபுணராய், தமக்குத் துணைமையாகக் கிடைத்த ஸங்கீதி புரோகித யுருத்தியையும் புராணபாடக வைணவர்களையும் பெற்று மிகவும் ராஜாவாய்ச் செருக்குடன் வாழ்ந்துவரும் காரிலே, உலகங்களை யாழ்விக்கத் திருவனந்தாழ்வானது திருவாகாசாமாய்த் திருவாவதரித்த எம்பெருமானார் தமது இயற்கையின்னருள்களே இவரைத் திருத்திப் பணிகொள்ளத் திருவுள்ளம்பற்றிக் கூரத்தாழ்வானுக்கு நியமிக்க, ஆழ்வானும் இவரை அழைத்தித்து ஞானச்சுடர் கொளுத்தி எம்பெருமானார் திருநாடிக்குக் கொணர்க்கு செர்க்க, 'எம்பெருமானாரும் அவரைக் குளிரக் கடாசுதித்தருளி ஆழ்வான் பக்கம் ஆர்வம்கூடா நியமிக்க, அப்படியே அவரும் ஆழ்வானை ஆர்வமித்துத் தங்கவழித் புருஷார்த்தம் களை ஐயந்திரிபதற் தெளிந்து ஆன்ம ஆக்கியங்களை அந்த ஆசார்யன் திருவாடிக்கிலே ஸம்பதித்துப் பரம பரவணசாயிருந்தார். இப்படியிருக்கையில், காவசார்யருடைய உதப்புக்கு உறுப் பாகத் தமக்குப் பரகாசர்யரான எம்பெருமானார் விஷயமாக ஒன்றிரண்டு பிரபந்தங்களைச் செய்து அவற்றை எம்பெருமானார் ஸங்கீதியிற் கொணர்ந்துவைக்க, எம்பெருமானாரும் அவற்றை அறிமுகத்துக் கடாசுதிக்க, அவை தமது திருவுள்ளத்துக்கு இறைசந்திராமையானே அவற்றைத் திழித்தெறித்துவிட்டு அவரை கோருந், ஸம்மைப் பற்றிப் பிரபந்தம் பாடவிருப்பம் உமக்கிருக்கு மானில், ஆழ்வார்க்கிடத்தும் உருத்தருளின ஸங்கீதனிடத்தும் மமதுப் பரவணம் தோற்றுமாறு துரு பிரபந்தம் செய்யும்' என்று நியமித்தருள, இவரும் அப்படியே செங்கீதேவென்று அந்த நியமத்தை பிரஸரவழித்து எம்பெருமானார்க்கு ஆழ்வார்க்கிடத்திலும் நியம தேசங்க்கிடத் திருமுள்ள அணைய கங்கு விளங்கவையது இந்தப் பிரபந்தத்தை அருளிச் செய்து எம்பெருமானார் ஸங்கீதியிலேவந்து வணங்கி 'இதைத் கேட்டருளேவனும்' என்று பிரார்த்தித்து அறுமுகிபெற்றுக் கூரத்தாழ்வான் முதலானோர் பேரோலக்கமாக இருக்கிற அங்குத்தானே இந்தப் பிரபந்தத்தை விண்ணப்பம் செய்து, எம்பெருமானார் மற்றை முதலிக லோடும் திருச்செவி சார்த்தித் தலைதுலங்கிப் போரவுகத்தருளி, தம் திருவடிகளில் ஸம்பந்த முடையார்க்கெல்லாம் அந்தப் பிரபந்தத்தை அன்று தொடங்கி என்னும் சிவ்வாறுவந்தேவாமாம் படி கற்றித்தருளியதுத் தவிர, அவரது வாக்கு அமுதவாக்ஷ யிருத்தமையால் அவர்க்கு அமுதன் என்ற திருநாமத்தையும் பிரஸாதித்தருளி மிகவும் கடாசுதித்தருளினார். ஆகையால் அதுமுதல் 'பெரியதோயில் மலர்' என்ற திருநாமம் மாறித் திருவாங்கத்தமுதனார் என்ற திருநாமம் வழங்கத் தொடங்கிற்று. இப்பிரபந்தத்திற்குப் பரிபக்ஷ கரையநீர் என்ற திருநாமமும் அன்றேதொடங்கி நிகழ்வயிற்று.

இந்த விருத்தாந்தம் சிறிது மாறுபாடாகவும் சொல்லப்படுவதுண்டு; எல்லாளை யெனின், அமுதனார் எம்பெருமானாருடைய விருடணப் பெற்று இப்பிரபந்தம் இட்டருள்வதாக அடைய வளைந்தான் திருவடிகளுக்கு இவ்வருளேருந்த ஒரு தென்னத்தோலைத் திருமண்டபத்தில் கீற்றிருந்து பட்டோலை கொண்டிருக்கும் போது, அவ்வளவில் எம்பெருமானார் அழகியமண வானனது நியமித்தினால் ஆழ்வான் ஆண்டான் எம்பார் முதலிய அந்தரங்ககிஷ்யர்களோடு அங்கிடத்தே யெழுந்தருள அப்போது "செருத்தியைப்பாங்கடல்" என்ற ஸந்தைந்தம்பாகைம் தலைக்கட்டி, இருப்பிடம் கலாருத்தமென்ற பரகாசம் சாழ்த்தெவண்டிய தருணமாயிருந்த தென்னும், அது முதலான மூன்று பரகாசங்களும் எம்பெருமானார் திருமுன்பே தொடுக்கப்பட்டன வென் னும், பிறகு அரங்கேற்றி யானபின் 'இந்த விசேஷத்துக்கு ஸம்பாக்கமாக இப்பிரபந்தத்திற்கு மாந்திரம் சாந்துப் பரகாசங்கள் மூன்றுயிருக்கவேண்டும்' என்று ஆழ்வான் நியமித்தருளினு சென்றும், ஆனதுபற்றியே மற்றைப் பிரபந்தங்கட்கு இரண்டுபரகாசம் சான்றுயிருப்பது போலல் வாமல் இவற்கு மூன்று பரகாசம் சான்றுக் ஸம்பாக்கமாய் நிகழ்கின்றதென்றும்.

ஸ்ரீ :

இராமாநுச நூற்றந்தாதியின் தனியங்கள்.

வேதப்பிரான் பட்டர் அருளிச்செய்தவை.

முன்ன லிளையகல முங்கிற் குடியமுதன்
பொன்னங் கழற்கமலப் போதிரன்மே—என்னுடைய
சென்றிக் கணியாகச் சேர்த்தினேன் தென்புலத்தார்க்கு
என்னுக் கடவுடையேன் யான்.

முன்ன லிளையகல	{ முன்ன செய்த பாடங்களை விலாப்	அளி ஆச	{ ஆபரணமாக பொருத்தவைத்துக் கொண்டேன்;
அகல	{ ஒழிவதற்காக,	சேர்த்தினேன்	{ இப்படி
முங்கிற் குடி அமுதன்	{ முங்கிற் குடி என்னுள் குலத்திலே தொன்றிய நிருவரங்கத்தமுத ளுருடைய	யான்	{ அமுதஞ்ஞடைய லிருவரங்கனைக் குடப் பெற்ற அடியேன்
பொன் அம் கழல் கமலப்போது இரண்டும்	{ பொன்போல் அழகிய பாடசாயித்தன விரண்டையும்	தென் புலத்தார்க்கு	{ தெற்குத் திகிலுன்னா ரான யாழிக்காரர்க்கு
என்னுடைய சென்றிக்கு	{ எனது தனிக்கு	என்னுடைய கடவுடையேன்	{ ஏதக்காகப் ப்ராப்தி யுடையேன்?

* * * :- முங்கிற் குடியென்ற மதநாநுஸத்திலே தொன்றிய நிருவரங்கத்தமுதஞ்ஞடைய நிருவரந் தாமகரனை நான் திரோட்டமுதனமாக அணிந்துகொண்டேன்; அதனால் எனது கைகல கருமங்களும் தியினில் தூசாகியாழித்தன. இனி யமதஸங்காவது யமபாட்களுக்காவது என் னருகே வருவதற்கு யாதொரு ப்ராப்திவிடில்; என்னுடையிற்ற.

“முன்ன லிளையகலச் சேர்த்தினேன்” என இயையும். [முங்கிற் குடி.] வேயர்குலம் ஆஸாசிகுலம், ஸாகுலம் என்பனபோல முங்கிற் குடி பென்று ஒரு குலமுண்டாம். கமலப் போது=தாமகரப்பூ. அணி=ஆபரணம். சேர்த்தினேன்=சேர்த்தேன் என்றபடி; இன்—சரிசைய.

என்னுக்கு+கடவுடையேன்=என்னுடைய கடவுடையேன்; (கடைக்குறை) கெடுதல் கிரகரப் புணர்ச்சி. என்னுக்கு=ஏதுக்காக என்னை; “என்னுடையனை விட்டிக்குயத்தாய்” என்றார் குலசேகரப் பெருமானும். [கடவுடையேன்.] கடவு=ப்ராப்தி; அதாவது-உரிமை. ...

சுயந்தரு பேரின்பமெல்லாம் பழுதென்று நண்ணினர்பால்
சுயந்தரு கீர்த்தி யிராமானுசமுனி தாளினைமேல்
உயந்தரு குணத்தத் திருவரங்கத்தமு தொங்குமன்பால்
இயம்புங் கலித்துறையத்தாதி யோதவிகை கெஞ்சமே

அது சமயம்	{ அப்பாமாகாவிடம்வணங்காது	எத்தாம்	{ அதிசயிற்
கொண்டு	{ ஆறாமதங்களை யும்	உன் தாமம் வங்காரம்	{ தென்குடைய திரு
பாரம்	{ வங்கித்திருவிட	வந்தவர் வானினுள்	{ வானத்தொடர்வாரம்
இராமனது	{ ஆசிரமம்		{ வான வானியை
	{ கம்பெருமகனுடைய		{ அநோராதபுரம்
வெகு அடி போதுகரு	{ தென்குடைய பாதா	அங்கும் பங்கும்	{ அநோராதபுரம்
	{ கிந்தங்கொண்டி	அங்கும்படி	{ பொருந்திருந்தும்படி
தொண்டு செய்பும்	{ வங்கி வங்கியும்		{ கருவியெய்தருக
	{ பங்கு	வந்து	{ மேலும்
என் அங்கம்	{ பங்குத்தான்	இருபேர்	{ இங்கும் அங்கமே
கொண்டித் தொண்டு	{ சந்த தாவினா		{ வெப்பம் கிந்தங்கொண்டி
கொண்டு	{ கொண்டு		

[இம்முன்று தனியன்களே ஸகல நிவ்ய தேசங்களிலும் வழங்கு மனவ; மற்றேத தனியன் மெனுட்டில் அதுவந்திச்சப் படுகிறதாம் : அதாவது]

இனியென் துறைமுகக் கெம்பெருமானார் திருநாமத்தால்
முனிந்த நூற்றெட்டுச் சாவித்திரியென்னு நுண்பொருளைக்
கனித்த செஞ்சொற் கலித்துறையந்தாதி பாடித்தந்தான்
புனிதன் திருவாங்கத் தமுதாசிய புண்ணியனே.

(இதன் கருத்து :-) ஸர்வேசுவரன் ஆதியிலே ஸக்கல்பபூர்வமான உலகத்தைப் படைத்து முதலிலே சதுர்முகப்ரஹ்மாயுக்கு ஸாவித்திரியை உபதேசித்தான். இவ்வமுதனார் அந்த ஸாவித்திரியின் ஸாரார்த்தத்தை வெடுத்து இராமானுசன் என்னுக் திருநாமத்தோடிணக்கிக் கட்டினான் கலித்துறையிலே வையத்துத் தாம் அறுபவிற்த அறுபவத்தின் பரிவாஹரூபமாக இன்னுற்றந்தாதியைப் பாடிப் பின்புள்ளாரான் நமக்கும் உபகரித்தருளினார். இனி கமக்கு ஐவிகாமுஷ்மிகங்களில் ஒரு குறையுமில்லை என்பதாம். "திரு நாமத்தால்" என்ற விடத்து, திருப்பெயரால் என்று பாடமிருப்பின் வெண்டினைக்குச் சேரும்.

தனியன் உரை முற்றிற்று.

இராமாநுச நூற்றந்தாதி

உரையின் அவதாரின்க.

ஸகல சாந்தரங்களுக்கும் ஸக்கரஹம் திருமங்கலாகதாம். அதனுடைய பாம தாற்பர்வ மாயும், ஆழ்வார்களுடைய நிவ்ய ப்ரபந்தங்களின் ஸாரார்த்தமாயும், ஸ்ரீமதுராகவிகளுடைய உத்தியானம் அதுஷ்டாகத்தானும் ப்ரகாசிடமாயும், கம் பூருவாசாரியர்களின் உபதேச பரம்பரை யாலே ப்ரபந்தமாயும், சேதகர்களைவர்க்கும் இன்றியமையாத ஸ்வரூப உபாய புருஷார்த்தங் களின் கிஷ்க்ருஷ்ட வேஷமாயும், பாம சஹஸ்வார்த்தமாயு மிருப்பது சரமபர்வ கிஷ்டை அஃதிருக்கும்படியைத் திருவாங்கத்தமுதனார்க்கு எம்பெருமானார் தமது கிர்ஜேஹுக க்ருணபரி றுலே கூசந்தாழ்வான் திருவடிகளிலே இவரை ஆச்சரப்பித்தருளி இவர் முகமாக உபதேசித் தருளினார். அங்ஙனம் உபதேச ப்ரபந்தமான அந்தச் சிவிய பொருளை இவ்வமுதனார் தாம் அகவரத பாவனை பண்ணி எம்பெருமானார் திருவடிகளை இடைவிடாது னேகித்துக்கொண்டு போக்தராய் அவருடைய திருக்கலயான குணங்களைத் தமது பத்திப் பெருங்காதனுக்குப் போக்குவிடாகப் பேசி அதுபலித்தே தீரவேண்டிப்படியான நிலைமை தமக்கு உண்டானமையா லும், சரமபர்வகிஷ்டையே சீரியதென்றிற் பரமார்த்தத்தைச் சேதகர்க்கு எனிடம் உணர்ந்த னேனுமென்றிற் க்ருபாமுலகமான கருத்தினாலும் தாம் எம்பெருமானாருடைய நிவ்யகுண சேஷ டிகாதினை ப்ரேமமத்துக்குத் தருதியாகப் பேசுகிற பாகாங்கலாலே அவருடைய ஸவபவங்களை அனைவர்க்கும் வெளிவிடா நின்றுகொண்டு முன்பு ஆழ்வார் திருவடிகளுக்கே அந்நுத்திரந்த மதுராகவிகள் தமது கிஷ்டையையுடனும் முகத்தாலும் திரைக்கு உபதேசிற்கும் முகத்தாலும் உஜ்ஜிவர்த்துக்கு உபயுக்தமான ஆத்தந்தத்தை வேங்கத்திலே வெளிவிட்டருளினதுபோல, இவர்

தாமதம் அல்லவென்கன்களே ஆகாங்காமிமாநிலிஷ்டர்க்கு அறிந்துகொள்ளத்தக்க அர்த்தங்களை யெல்லாம் மிக்க அருக்கமும் மிக்க விரிவுமின்றி அந்தெட்டுப் பாகாங்கன்கொண்ட இத்தியப் பரபந்த முதத்தால் அருளிச்செய்துரை.

புமன்னுமாறு பொருந்திய மார்பன் * புழம்மலிந்த
பாமன்னுமாற னடிபாணித் துய்த்தவன் * பல்கலையோர்
தாம்மன்ன வந்த விராமாநுசன் சாணுரலித்தம்
நாம்மன்னிவாழ * கேஞ்சே சொல்லுலோமவன் னாமங்கனே. (க)

கேஞ்சே !	தாமதம் !	பணித்த உய்த்தவன்	ஆசாபித்த உய்த்தவனும்
புமன்னு மாறு	{ தாமதரப்பினி பொருத்த முடையனா யிருந்த மிராட்டி (அழகுநல வட்டி காது) பொருத்தனாக்ருதப் பாண போரியலுதைய புண்டா திருமார்பை புண்டாளுன பொருமா னுடைய	பம் கலியோம் தாம் மன்ன வந்த	{ மலபல சாஸ்தாங்களை ஒதுவ மந்திரங்கள் விசையெதுப்படி. (இவ் வுலகில்)யந்தவதரித்த வருமான
பொருந்திய மார்பன்	{ நிருக்கல்பாண குவால் கன் சிறைத்த தமிழ்ப் பகைக்கல்பியே	தூரமாதான் சாண ஆசாபித்தம் சாண மன்னி வாழ	{ எம்பெருமானுருடைய திருமடித் தாமதங்களை நாம் ஆசாபித்த வாழ் வதற்கு உப்பாக அய்யம்பெருமானாது திருமாமங்கலையே வந்திர்த்ததாம் பண்ணு கொம்.
புழம் மலிந்த பா	{ னுத்தமுண்டாயவான் நம்மாழ்வாருடைய திருவடிக்கை	அவன் னாமங்கனே	
பன்னு மாறன்		சொல்லுவோம்	
அடி			

“*”—தாமதமாகலிற் பிறந்த பெரிய மிராட்டியார் அப்பழைவகிட்டு “அகலகிலினை இறையடி” என்று வந்து மிகுந்த விரும்பத்துடன் வலிக்கப்பெற்ற திருமார்பு புண்டாளுன திருமாலினது திவ்ய குணசேஷநலங்களை நிறைத்துக்கொண்டிருந்தே திருமால்கொழி முதலான திவ்யப்பவந்தங்களை அருளிச்செய்த நம்மாழ்வாருடைய திருவடிகளைத்தொழுது ஸத்தை பெற்றதயமாயும், பலபல சாஸ்தாங்களைக்கற்றும் உறுஜிகோபாயத்தில் தூரதாசியவஸாயமின்றியே னம்சய விபர்ப்பலங்கன்கொண்டு ததிமானின் தவர்களை ஒரு சிச்சயத்தானத்திலே நினைவிடத்தி வடிவிக்வமம் தவதரித்தவராயிருந்ததி எம்பெருமானுருடைய திருமடிகளை நாம் ஆசாபித்து உறுஜிவிக்குமாறு அவருடைய திருமாமங்களை வாயசப் பேசுவோமென்று நமது திருவுள்ளத்தை கொக்கிச் சொல்லுகொழித்தி.

பல்கலையோர் நாம்மன்ன = நமது சாஸ்தாங்களைக்கற்று வல்லவர்களான ஆழ்வான் ஆண்டான் னம்பார் முதலிய மதுரான்கள் பரதிஷ்டநரணாக்நாக என்னுடாம். எம்பெருமானுருடைய சாணுரலித்த பரப்பிக்கு வாதாம் = அவருடைய திருமாமங்கலீற்றநகரியோம் என்பது இப்பாகாத்தில் கொளியாவதிற்று.

கள்ளார்பொழில் தென்னாங்கன் * கமலப்பறங்கள் கேஞ்சில்
கொள்ளாமணிகளை கீழ்க் * குறையல் பிராணாக்கிழ்
விள்ளாதவன்ப விராமாநுசன் மிக்க சீலமல்லவல்
உள்ளாதென்னேஞ்சு * ஒன்றறியே னெனக்குற்ற பேரியல்வெ. (உ)

"தலைவல்லவன் கைவல்லவனே" என்றாற்போல உலகத்திலுள்ள தலைவன் வல்லவனாகத் தலைவன் கைவல்லவனாகச் செயல்படுவான் என்றாற்போல, பூதபிஷாசுபிரபாகர், பரிந்துரை—உயர்த்துரை; அதாவது போக்கல்தான். பொருள்—தூய்மை.

"இராமாதுகனாகக் கண்டிப்பது, சிறிய வேறுபாடு" என்றவிடத்து முரணாகத் துன்பத்தினாலும் கைவல்லவனாகவும் கைவல்லவனாகவும் என்றதும், உயர்த்துரை கிடைத்ததும் கருதுவதற்குச் சொந்ததும் ஒன்றும். (16)

என்னப்புகழி லொருபொரு ளாகக்கி * மருங்குலகத்
முன்னப்புகழினையே வேறாகத்த * ஊழி முதல்வனையே
பன்னப்புகழித் தீராமாறுகள் பரன் பாதுமுன்ன
சென்னித்தரிக்க வாய்த்தான் * எனக்கெதுஞ் சினதலில்லையே. (17)

ஊழி முதல்வனையே	{ வாய் முதலிய வாய் பதார்த்தங்களுக்கும் காரண முதலான எம் பெருமானையே	மருள் உலகத் முன்ன பெருமானை வேர் எனத்த	{ அந்தராத முதல்வனாய் புகழும் அநாதனாக (எனது) பரவலாக பொருள்கி
பன்ன	{ (எவ்வாறும் கிடைத்தது) அதனத்திற்குப்படி	பாதுமுன் என் சென்னை	{ தமது திருமுருகியும் எனது தலையினே
பனித்த	{ (ஊழிபாதுமுன்னதானே) அருள்கிடுவதே	தரிக்க வாய்த்தான்	{ என் உலகத் தரிக்கும் புதுபுகழ் வாய்த்துளிக் குறி (புகழ்வாய் முதலானவாய் பெற்றதனாக விட) அருளேனாக
பரன் இராமாறுகள்	{ காரணத்திற்குப்படி எம்பெருமானாக	மருள் உலகத் துருள்	{ எவ்விதமானதாய்க்கும் இனி உலகம் வழிபுகழ்.
புகழின்	{ இத்தப்புகழினே		
என்கை	{ (புதுபுகழ் தமையன் பெற்ற) உலகத் துரு பதார்த்தமாக		
ஒருபொருள் ஆக்கி			

* * * :—எம்பெருமானானவையு கிடைத்ததும் கிடைக்காததற்கு ஊழி என் இனி ஒரு
கூறும் எவ்விதமான துன்பினாலும் அகலவாயமே. என்கொள்; பதார்த்தங்களுடிக் சென்னை
கூறானாகிடுவது எனது கருமங்களைப்பெயர்வாய் வேறாக கிடை, தமது பாதுகலித்தல்களையும்
என் தலையினே கைவல்லவனாகி ஊழிபெருமானாக; இப்பெரு பெற்ற எனக்கு துருள்
கூறானாகினை என்றாற்போல.

மருள் உலகத்—அந்தராதத்திலே செய்யப்பட்ட என்னை, மருளாலே கைவல்லவன் என்ற
வாறு. [ஊழிமுதல்வனையே பன்னப்புகழித்] ஊழிமுதல்வனான எம்பெருமானையே பன்னப்புகழ்
அமுதமுதலாகத் தமையன் செய்தருளின—என்று அந்தமயன், பன்னப்புகழ் கிடைத்ததற்கு
பெயர்வாய் உயிர்த்தருளி முதலானவையையும் பன்னப்புகழ் செய்தருளினவர் எனது பெயராய்
பன்னப்புகழ் செய்தருளின. ஊழிமுதல்வன்—பன்னப்புகழ் தமையன் கைவல்லவன்
என்றமையம். (18)

எனக்குற்ற செல்ல யிளமாறுதனென்று * இனையகிலன்
மனக்குற்றமாதர் பழிக்கிப்புகழ் * அவன் மனையின்
தனக்குற்றமாய் பரன் திருமனையின் என்றும், என்ன
வினக்குற்றம் கைவல்லவன் * பத்திரியுத்த கிடைக்கிடுவதே. (19)

கண்ணு உத்த செகியம் இராமாநுசு என்ரு	{ 'மெக்கு ப் ச ப் தானா கம்பத்து எம்பெருமா னார்' என்று	மண்ணு செ தனக்கு உத்த	{ சித்தலரித்தமான் கம்பாணருவன்களுக்கு தருதியான்.
இயைபு கிவலா	{ அதவனாவல் செகண் மருகம் மாட்டாந்	அன்பு	{ அன்புபுணையவர் கொண்ட மனாரங்கள்
மனக்குற்றம் மாந்தர்	{ அத்தவ்வுருதவர் கணாந் மணிசர்	பத்தி உய்த்த இயல்பித என்ற	{ இத்தானா அபத்தியோடு உய்யப் பாய்குத்தியை புலையுதென்று ப்ரு வன்னம் பத்தி
பழிச்சிவ	{ (இத்தவ்வு) பழிப்புகளாகிவ்		{ அய்யாமாத அனைய திருமாய்களைச் சொன் துகின்ற என்னுடைய (இத்தவ்) பாகாமான கனிவுள்ள குற்றங்களை கணாமாட்டார்கள்.
புறந்	{ (அன்னவர்களுடைய பழிப்பே துத்தகுப்) புறநாய்க்கும்;	அவன் திருமாய்கள் சேற்றும் என் பா இனம் குற்றம்சாண கிவலார்	
அவன்	{ அவ்வையம்பெருமா னருடைய		

* * :- உலகத்தில் ஒரு சிவபக்தம் பிறந்தால் அதனைத் தூஷிப்பார் பலரும், பூஷிப்பார் சிலரும் ஏற்படுவது வழக்கம். உண்ணாமலில் நோஷங்கள் இல்லாதிருந்தாலும் கையாடியது சொல் லித் தூஷித்தே திருமய்கள்; குற்றம் குறைவன் இருந்தவிட்டால் தூஷுக்களின் உதேஸாரும் செட்டகிவ வேண்டியதில்லை. அநிவிசியான கான் இயற்றும் இத்தலில் நோஷங்கள் தான் மிகவுடைய இருக்கக்கூடும்; அவற்றைக்கண்டு கிவ் கித்திப்புகளாகிவ், அன்னவருடைய தூஷ னைம் உலக்கு பூஷணமேவா பித்தனை எங்கிருந்.

'பிறருடைய பழிப்பு மெக்கு அப்பரேபாஜகம்' என்று சொல்லிவெண்டிருந்த, அவ்வகளு டைய பழிப்புக்களான மெக்குப் புகழாம் என்னகக்குத் கருத்தென? அவர்களது பழிப்பு இவர்க்கு எப்படி புகழாய் கிடுகி? என்று கிவ் கங்கிக்கக்கூடும். அவர்கள் தெளியுமாறு சொல்லு கிறோம்;—அருதனாராம் ஒருவர்; அவர் இராமாநுசு ஸ்தோத்ரத்தி என்னிருந் பிசபக்தம் பாடி னாராம்; அதில் ஸ்வரீயாருபாட்டிலும் இராமாநுசன் என்ன சொன்னதையே சொல்லிக்கொண்டு கிடக்கிறார், நகிசவும், என்னிதென்னில் பருஷாத்திவா-கத் சொல்லப்பட்டுள்ள ஸ்க்கவ்யம் முதலானவற்றை இத்தத்தனாகக்கிடுந்; ஸவல புருஷாத்தித்தகங்களும், கமக்கு 'உடையவர்' காணும்; எம்பெருமானைக்கட அவர் கண்ணெடுத்துப் பார்வையமாட்டாராம். என்னியையோவ்வள கிவ மார்த்ததனைச் சொல்லிப் பழிப்பார்கள். வால்தனத்தில் இவையெல்லாம் குணமேவாதகால் குணசேத்தநகத்தில் சேர்க்கு புத்தக்சிவையாய்முடியல் குணசெல்லியென்க. எம்பெருமானைப் பழித்த கிவபாகாதிகளும் பர்யரீயண குணசேத்தகம் பண்ணினுர்க்களாகவன்றோ உய்த்து போனது.

(10)

இயலும்பொருளு மிசையத் தொடுத்து * கன்கலிகனன்பால்
மயல்கொண்டு வளர்த்து மிராமாநுசனை * மதியின்மையால்
பவிலுக்கலிகளில் பத்தியில்லாத வென் பாரிகெஞ்சால்
மூயல்கின்றனன் * அவன்றன் பெருக்கீர்த்தி மொழிந்திடவே.

(11)

கன் கலிகள் அன்பர் இயலும் பெருகும் இயைபு தொடுத்த	விசுவனாதரன் கலிகள் ப்ரீதியினில சுப்தமும் அத்தமும் { கன்கு பெருகு அய்படி பாக கணாய்ப்புணர்	மயன் கொண்டு வளர்த்தகம் இராமாநுசனை பவிலு	{ கயரோள வல் தலை பெடுத்த { அதிக்குப்படி தின்ற எம்பெருமானை கருகிக்கின்ற
---	---	--	---

கவிமணி பத்தி இவ்வாறு	பாடல்சாரியை பத்தியத்தான	பெரு சீர்தி	அமைத்தவீர்த்திரை
என் புவி செஞ்சாள்	{ என்னுடைய பாபத்தி மான் செஞ்சினிய	மொழிக்கிட	பெருவதான
அவன் தன்	{ அவ்வெம்பெருமானு ருடைய	மதிஇன்னமையால் நாயன் சென்றான்.	{ புத்தியிவ்வாறுமறிந்து பிரவர்த்திக்கின்றேன்.

“ :—பத்தியெய்வத்த கியாங்கிதென்றே” என்று கீழ்ப்பாட்டிற் சொன்னகிவர், அப்படியப்பட்ட பத்தி தமக்கு உண்டோமென்று பார்த்தார்; ‘அக்கோ! நானோ அவ்வெம்பெருமானாகாத் துதிக்க இழிந்தது!’ என்று தம்மைத்தானே மொறுத்துக் கொள்ளுகிறார் இதில்—இவ்வகி பாடும் பரமகவிகளான கிஷ் மதுரான்னை சொன்னபழம் பொருளின்பழம் நங்கு பொருந்தமது கவி பண்ணி ஆத்தாமான அன்னினுனை வ்வாநீமாத்தித்து இராமாதுகினை வாழத் தாழியங்கள்; அன்னவர்களுடைய பத்தியபீஷாறு நயமான கவிமணில் ஆதாமற்ற எனது பகி செஞ்சாள் அன்னிராமாதுகளுடைய பெருப்பெருத்த புத்தகிபெயர்வாம் பெருவதான என் நயங்கின்றேனே! இஃது என்ன புத்திகெட்ட தன்மைய! என்று வெறுத்துக்கொள்ளுகிறார்.

(க)

மொழியைக்கடக்கும் பெரும்புகழான் * வஞ்சகம் குறுப்பாம்
குழியைக்கடக்கும் நம் கரத்தாழ்வான் சாண்கடியின் *
பழியைக்கடத்து மிராமாநான் புகழ்பாடி அல்லா
வழியைக்கடத்தல் * எனக்கிளி யாதும் வருத்தமன்றே.

(எ)

மொழியை கடக்கும்	{ எவ்வொன்று வருணிக்க நுடியாதபடி வாராய கொளமான	கடியின் பழியை கடத்தும்	நான் ஆச்சரித்த பின்பு
பெரு புழான்	{ பெரிய புழை யுடையகரும்	இராமாநான்	என்வடைய கிவர்த்தகான
முக்குறம்பு ஆம் வஞ்சக குழியை கடக்கும்	{ எவ்விரெருக்கு, செவ்வச் செருக்கு, குவம் செருக்கு என்னும் நுணங்கச் குறம்புணா கிற பெருழியைக்கடத் திருப்பவரும்	புகழ் பாடி	எம்பெருமானுருடைய செருணங்கினைப்பாடி
எம் கரத்த ஆழ்வான் சான்	{ எவ்வு கரருமான கரத்தாழ்வானுடைய திருவடிசை	அவ்வாறுபுழியை கடத்தல் எனக்கு இனி	{ எவ்வாறுபத்திருச்செருகு நியமழினைத் தப்பிப் பிணங்கையெனது அடிபெறுக்கு இனிமேலுள்ள என் மெல்லாம்.
		யாதும் வருத்தம் அன்று	{ கடித்தகம் பரவாய காந்தவமன்று; [எனியேயாம்]

“ :—எம்பெருமானாகாத் துதிப்பதற்குத் தாம் யோசனையுற்றவர் என்று பின்வாய் வப்பார்த்த அமுதனார், தமக்குள்ளு ஆழ்வான் திருவடி வம்பத்தக்கை லிங்கத்து இஃது இருக் கும்போது எனக்கு அணாத்வமானது நுன்னுமிக்கின்பென்று துணிவு கொள்ளுகிறார் இதில், எவ்வொன்று வருணிக்கமுடியாத பெரும்புகழ் படைத்தவரும், செவ்வி, செவ்வம், குவம் என்ற நுண்துணை எண்பத்தும் புத்தகமொன்றித்தும் அவற்றால் இதைதவும் அதுநகர மடையாதனரு மான கரத்தாழ்வானுடைய சாணாகித்தக்கினை ஆச்சரித்த கருங்கருத்புறான வெணக்கு எம்பெருமானுருடைய திருக்குணங்களைப் பாடுதலும் அதுவே காரணமாக அச்சிராதிக்கிதி பொழிந்த மற்ற கவிசுனித் போகாதபடி அன்னியேயோதலும் மிகவுமொளிதேவரம் என்னுரையித்து.

எம் பூதவாசஸிவர்கன் ஸ்ரீமாரூமே நிரந்த புதரூபையாஸிதாம். ஆழ்வாருடைய புத்த அந்நந்த விவரணையென்பது பரவித்தமரண விஷயம். உம் நச்சுத்தனக்கு மதராத்ரோதவிதாஸா வரணாஸுக்குள் கொடிய நாகங்களாக் கொடுக்கவேண்டுமென்று பகவத்கைவிதியிலே பரவித் திக்கிரிவண்ணுமிருக்க, ரிபரூபாராஸன் திருமுண்டிப மரபரணுய்யவர்க்கை விண்ணப்பப்பிச்சுது கண்டெதிரியும்படி வரம் வேண்டுக்கொண்டிச் சாந்த ஸவாசாய ரிபரணுய்யவும் அநிகராயித்து "நான் பெந்திரியை நரணாஸாஸம் பிரதியேணும்" என்று வரம் வேண்டுக்கொண்டெய்யடி விசாவலன் திருவுன்னம்பிபந்த ஆழ்வாருடைய புதரூப வரம் எங்கொக்யோவாம்! "மொழிதையக் கடக்கும் பெரும்புகழான்" என்று சொன்னது அநிபேதம் வரகமில்லிவரணும்.

[வஞ்சமுக்குறுமியமித்தயாதி.] கண்ணிக்கொருக்கு, செல்லிக்கொருக்கு, குறை கொருக்கு என்ற இம்முதல ஆறுவகையங்கள் மிகக்கொடியவையு; இவற்றைக் கடந்தல் ஓர்ந்தும் ஆகிறது; இவற்றைக் கடந்தவர் என்னும் ஸ்திரம் ஆழ்வாருக்குயர்க்கே அஸாதாஸன மென்பதற்கு எம்பெருமானார் காயத்திரிவியே பரவித்தமரணிந்து. திருவாய்மொழியில் "பலாடிவாஸிமுன் பருவாய பரவியணையப்பன்" என்றரிடத்து எம் முப்பத்தாறுசொந்தில் ஆழ்வான் விஷயமாக அருளிக் செய்யப்பட்டதொரு ஸூத்திரமாம் குறிக்கொன்றதற்கும். மத்துப்பல இதிரூபணய் கருமம் பன்னிரி புணர்க்குண்காத பரவதமம். ... (ச)

வகுத்தும் புறவிருள்வாற்ற * எம்மொய்க்கப்பிரான் மறைபின்
குருத்தின் பொருளியும் சேந்திரித்தன்கையுங்கட்டி. * ஒன்றந்
திரித்தன் றேறித்த திருவிளக்ககத நன்னிருவுள்ளத்தே
யிருத்தம் பரமன் * இராமாயணமே. யிஹயவணே. (அ)

கருத்தம்	{ வகுத்தத்தே புண்புண்புண்கையு		
புறம் இருள்	{ பாறைய விஷயங்களைப் பற்றின அந்நாணமாந்த இருளே		
மறை	{ மறைகுறையத்தகை	மறைந்த இருவின்களை	{ உயலிச்செய்த முதல் திருவந்திரியாதிரு. திரு வின்களை
எம் பெய்க்கப்பிரான்	{ மறை குறையத்தகை பொய்கை வாழ்வா	தன் திரு உணத்திர	{ தாது திருவுண்கத்திரே
அந்த	{ முத்தாயத்தின்	திருத்தம்	{ மறைத்தென்கையு மறை
பகவதின் குருத்தின்	{ மறைத்தத்தகைப் பதி குருத்தும் பொருள் கையும செத்தத்திச் சொத்தகையுங் கட்டி இரண்டையும் ஒன்ற சேர ஒரு திரியவகை	பரமன் திராமா தபன்	{ மறைவாடையாவிவரண மறைவாடையு
செருகையும செத்தத்தித் தன்னைபும் கட்டி ஒன்ற திரித்த		எம் துறையாள்	{ கருக்கு மயகம்.

* * * :—புண்புண்புண்கையு அந்தரண விஷயமென்றும், கய்தாதி விஷயங்கள் பாறைய விஷயம் (அதாவது-புறவிஷயம்) என்னும் சொல்லுபடும. அந்த பாறைய விஷயங்களைப்பற்றிது அந்நாணமாந்தகையானது புறவிருள் காண்பயும்; [புறப்பாண விஷயங்களைப்பற்றின இருள் புறவிருள்] அவ்விருளானது முறையே காணுபம்பொக் கோத்திருத்தும் பிறகு திக்க வகுத்தத்தித் திரிவின்கையு; அந்நாணப்பிட செருகைய இருளை அகந்துவந்தத்தகப் பொய்கை புறவிருள் கையும தகையித வரவடிக் செவ்வக வெப்பத்திரோன் விதத்தாக" என்று

நெடங்கித் திருவந்தாதி தீவிய ப்ரபந்தமென்னும் ஒரு வினங்கை ஏற்றியருளினார். அங்கினக் குக்கு எந்தத் திரியாகினார் என்னும், வேதந்தந்தத்தில் திரண்டு செட்டும் காரப்பொருள் களையும் இனிதே தமிழ்ச்சொற்களையும் ஒன்று சேர்த்துத் திரிந்தார். அப்படிப்பட்ட திரு வினங்கை எம்பெருமானார் தமது திருவுள்ளத்தினுள்ளே எப்போதும் அகையாதபடி வந்தாதித் தருளினார்; அவரே அடியெனக்கு ஸ்வாமி எனருராயித்த.

(அ)

இன்றவிளக்காணு மிதயத் திருள்மெட * ஞானமென்னும்
கிறைவிளக்கேற்றிய பூதத்திருவடி நான்கள் * செஞ்சத்
துறையணைத்தாரு மிராமருடன் புனமுறையும் நல்வேள்
மறைவினைக்காத்து * இத்தமண்ணைத்தே மன்ன னைப்பவரே.

(ஆ)

திருவருளி	{ ஸ்வ ச்வாமிவான கம் பெருமான்	ஞானம் என்னும் கிறை மிகக்கு ஏற்றிய	{ ஞான மெடத் திரு ன் தீபந்நா ப்ரபந்தம் தருளி இரண்டாக் திருவந்தாதிவை ஒரு விஞ்செய்த
காணும்	{ மாகாந்த க சி ப்ரபந்தம் உபநிஷதவாண		
இதயந்த	{ திருவந்திவான்		
திருள்	{ அஞ்ஞானசெந்தந்தார மறைது	பூதத் திருவடி நான்கள்	{ பூதத்தாழ்வானுடைய திருவடினை தமது திருவுள்ளத்தினே
மெட	{ கிள்கும்படியான	செஞ்சத் த	
உதைய வைத்த	{ களையதமகை விதயித்த	வந்தியார்	{ கிள்குண் புதுவாரன் தாம்
கரும்	{ (அவற்றையே) அதுபகித் கின்ற	இந்த மண் அகத்தே	{ இம் ஞானடயத்திலே வேதகளை செய்த
இராமர் தான் புறந்	{ எம்பெருமானருருடைய தீவிய குணங்களை	மறைவினை காத்து	{ என்னைக்கும் துழிகின்ற தப்பாபதிஷ்டபாபம் பண்ணவர்களுக்கள்.
தனித்	{ இடைவிடாது அருகன் திக்கின்ற	மன்ன னைப்பவர்	

* * * :—“ஸ்ரீமத் வேதமார்த்த ப்ரதிஷ்டாபவாசாயர்” என்னும் கிருது இராமநாதனுடைய வர்க்கே ஏற்றியென்கிறார்.—அவர் ஸ்வாமியான எம்பெருமானை காரநாந்தந்திப்பதற்கு என்னர்க்கும் உபநிஷதவாண என்ற திருவாய்மொழி அஞ்ஞானசெந்தந்தாரே இருண்டு செட்டுப்போனத படி ப்ரபந்தவாணசெற பூவண தீபந்தை ஏற்றினவரான பூதத்தாழ்வானுடைய திருவடினைத் தமது திருவுள்ளத்தினே இடைவிடாது வைத்துக்கொண்டு அவற்றையே அதுபகிக்கும் எம்பெருமானுருடைய குணசெந்தந்தமே போது போத்கார இருக்கும் கிள்குண் யாரோ அவர்கள். நான் வேதத்தை மன்றைய சகித்து இக்கிவடிவத்திற் கிளைத்துத்தவம்ம மறவான்கள் என்னுராயித்த. பூதத்தாழ்வார் ஏற்றிய ஞானமென்னும் கிறைவிளக்காவது—இரண்டாக் திருவந்தாதிவானை அவருடைய அருளிச்செயல். பூதத்திருவடி = திருவடிவென்று இங்கே ஸ்வாமிக்கு வர்சகம்; பூதத்தாரென்னும் ஸ்வாமி என்றபடி.

[மறைவினைக்காத்து மன்னனைப்பவர்] எம்பெருமானார் வடிவந்தம் பெருந் மந்தையையர் கள் “வேதம் ப்ரபந்தமெய்யம்” என்று சேர்ந்துவாரும்; அதனைப் ப்ரபந்தவாணசெற துடிக்கென்க றும் அபாந் தந்தகன் பண்ணுவாராய் திருப்பதால் அவர்கள் வாரும் வேதமார்த்த விதவம்ம கிள்குண்; இராமநாதனுடையார் தாம் ஸ்ரீமத் வேதமார்த்த ப்ரதிஷ்டாபவாசாயர்கள் என்றபடி. (ஆ)

மன்னியதிருள் மாண்டின் * கோவலன் மாமலான்
நன்னொருமாவனைக் கண்டனம் காட்டுகி * துடித்தேயல்

பொன்னுப் போந்து மிராமாநுசு கன்பு பூண்டவர்தான்
சென்னியிருக்கும் * திருவடையா ரென்னுந் தீரியரே.

(30)

யங்கிய	{ ஒருவராலும் செங்குமடி யாதவர்களைத் தவிர்த்த	தமிழ் தலைவர்	{ தமிழ்க்குத் தலைவரான பேயாழ்வாருடைய
பெர் இருள்	{ அழகுமொகிதபெருத்த இருளானது	பொன் அடி	{ அழகிய திருவடிக்கீழ்
வாண்ட பின்	{ முடிபட்ட ஆய்க்கணிக் கரும் எத்தின திரு வின்கொலே) என்னுந் தீயின பின்பு,	போற்றும்	{ புகழ்வதனான
கொவலுள் ஆயின	{ திருக்கொவலுளிக் ஆய கொ	இராமாநுசுந்	{ எம்பெருமா'னு' திறத்தின்
மா மலரான் நின்றனாடும்	{ பிராட்டியோடு கட	கன்பு பூண்டவர்	{ பத்தியையுடையவர்களை
கண்டவம்	{ தாம் செவித்த மடினா ("திருக்கண்டேன்" இத் வாதி பார்த்த முடித் தானே) வெணியிட்டரு ளின	தாம்	{ திருவடிகளை
கட்டும்		சென்னியில் குடும் திரு	{ கிரே பூஷணமாகக்கொ ள்ளுரு செவ்வமுடைய பொர் தாம்
		கண்டவார்	{ எங்கைக்கும் ஸ்ரீமான் கன்.
		என்றும் தீரியர்	

* * *—பொய்கையாழ்வாரும் புகழ்த்தாழ்வாரும் ஏத்தின இரண்டு திருவின்குருவாராலும்
திருள் நீங்கினோ, * திருக்கண்டேன் பொன்மேணி கண்டேன் " என்று திருக்கொவலுராயனா
வரப் பிராட்டியோடுகூட வெணிக்கப்பெற்றார் பேயாழ்வார். தாம் அப்படி வெளித்ததாக
முடிபுத்திருவந்தாதி முடித்தால் வெணியிட்டருளின அய்வாழ்வாருடைய திருவடிகளைத் துதித்
துவரான எம்பெருமானார் திறத்தின் பத்தியையுடையவர்கள் யாரோ, அவர்களுடைய திருவடி
களைக் கிரேபூஷணமாகக் கொள்வதென அழிவாக் கொடியதாக நினைத்து ஸ்ரீராமாநுசு பத்தர்
களுடைய திருவடியைச் செமெற்கொள்ளுமவர்கள் தாம் நித்திய ஸ்ரீமான்கள் என்றாராயிற்று.

இப்பாட்டில் பேயாழ்வார் " தமிழ்த்தலைவர் " என்று திறப்பித்துக் கூறப்பட்டவர். (30)

தீர்ப்புதான்மறைச் செம்பொருள் * செத்தரிழா லனித்த
பாரியலும்புகழ்ப் பாண்பெருமான் * சாணும் பதுமத்
தாரியல்சென்னி மிராமாநுசன் தன்னைச் சார்ந்தவந்தம்
காரியலென்னம் * என்னுள் சொல்வோனாதித் தடவிடத்தே.

(31)

தீரிய என் மறை செம் பொருள்	{ திறத்த என் வேதங்களை தான் செவ்வியபொ ருள்களை	பா' தீயலும் புகழ்	{ புகழென்கும் பொருத்தி க புகழை புடைய குமான்
செம் தமிழால்	{ அழகிய தமிழ்ப் பாசாய் கனினுள்	பாண் பெருமான்	{ திருப்பொருத்தானுடைய
அளித்த	{ அருளிச்செய்ததரும்		
சான் லும் பதுமம் தார் இவன் சென்னி	{ திருவாழகனாகித் தாரகை பூதனாகி அலங்கரித் தப்பட்ட திருமுடிமைய புடையவரான	சாரியம் கண்ணம்	{ அகத்தடாணவர்களை யானது
இராமாநுசன் தன்னை	{ எம்பெருமானாகை	இக்கடம் இடத்த	{ கடங்குந் த இப்புகழில் இப்படிப்பட்ட கையு முடையதென்றானை ஊர் செவ்வியத் தலை கட்ட முடியாதது.
சார்ந்தவந்தம்	{ இராமாநுசு பத்தினவர் களுடைய	என்னுள் சொல்வோனாக	

* * * :—எம்பெருமானுடைய கையாளுபவருடைய விழுமிகளை வெல்லும் விசயமாகப் பேசுகையாலே திறந்தவையான சாக்ரீதவங்களில் பொதிந்து விட்கும் கற்பொருள் கொள் "அமலனாதி பிரான்" என்னும் திவ்ய பொருத்தத்தில் சுருக்கி அருளிக் செய்வவராய் நாடுக்கும் பரவின் புலையுடையவரான திருப்பரணமுடைய சரணாகித்தக்கவராலே அலங்கரிக்கப்பட்ட திருமுடியைய புடைசாயவரான வாரிபருமனான அடிபுகித்தவருடைய ஆசையைவகையவரானது என் வாய்கொண்டு வருணிக்க முடியாதபடி மிகவும் மிகத்தது என்றாரென்று. (கஉ)

இடங்கொண்ட கீர்த்தி மழிச்சக்கீறாவன் * இன்னையப்போ
தடங்குமியைத் திராமாவுசன் * அம்பொற்பாத மென்றுங்
கடங்கொண்டு மறைஞ்சும் திருமுனிவாக்கின்றிக் காதல்செய்யாத்
திடங்கொண்ட ஞானியர்க்கே * அடியெனப்பு செய்வதுவே. (கஉ)

இடம் கொண்ட கீர்த்தி	{ துரிதவாரும் கியம்கீத கீர்த்தியை புடைசு சாண	கடம் கொண்டு இவ்வாறு	{ இதவே கமந்து கையா மென்கிற புத்தியோ இடஞ்சாய்க்கவாறிற செய்வகதை புடைசு சாண
மழிச்சக்கு இவ்வாறு	{ திருமழிசைப் பிரானு கடைய	கடம் திரு	{ மறநாங்களுக்குத் தவிர மற்றவர்களுக்கு அன்பு பூண்டுகாத
இன்ன அடி போது	{ உபயபாதாவித்தக்கம் குடிசொண்டிருக்கப் பெ ற்ற	முடிகளக்கு அன்றி	{ யின் உறுதியை புடைசு சாண ஞானிகளுக்குத் தான்
அடங்கும்	{ திருவள்ளத்தைய புடைசு சாண	காதல் செய்யா	{ அடியென் அன்பு செய் வது
இவையது	{ எம்பெருமானுடைய	நிடம் கொண்ட ஞானி	{ அடியென் பக்தருகிறும் பென்.
இராமாவுசன்	{ மகவும் அழகிய திருவடி களை	அடியென் அன்பு செய் வது	
அம்பொன் பாதம்	{ எங்காவத்திறும்		
என்றும்			

* * * :—உலகமெங்கும் பரவின் புலையுடையவரான திருவழிசைப்பிரானுடைய பாதாச கீர்த்தங்கள் அடங்கியிருக்காவிடற்ற திருவள்ளத்தைய நாமையரான எம்பெருமானுடைய திருவடித் தாமசைகளை கையாறு பாய்ப்பதில் புத்தியையோட அகவாதம் ஆதலிக்கின்ற மறநா பாகவாதக்குத் தவிர வேறொருவர்க்கும் விநோயப்பாதா நூதனாவியவர்க்கே அடியென் அன்பு ஞானிபுபன் என்கிறார். இப்பாட்டால், 'புதிதாய்மறு பக்த பக்த பக்தன் அடியென்' என்றாரென்று.

கடங்கொண்டு = கடமைபுகக்கொண்டு.

...

...

(கஉ)

செய்யும் பகர்துளவத் தொழின்மறையுள் * மெத்தமீழிற்
பெய்யும் மறைத்தமித்யாசியும் * பேராத சீராவதத்
தைவன் மழற்கணியும் பரந்தாளன்றி ஆதரியா
மெய்ப்பன் * இராமாவுசன் சரணாகதி வேறெனக்கே.

(கங)

செய்யும்	{ (தொண்டாடிப் பொடி யாழ்வாசாதிற தமார வே) செவ்வமுடை தாய்	பகம் அளவம்	{ பசுமைதவிய திருத்த தாய் மறையுள் செவ்வமுடை புடைத் தான்
----------	---	------------	---

மாண்பும்	புறமுகங்களையும்	பான்	தொண்டாடிப் பொடி
செம் தமிழில்	அழகிய தமிழ்ப் பாணை		யாழ்காசனெறெயர்வன
பெய்யும்	மலை		குடைய
மறை	உண்டாக்கப் பட்டதாய்	தான் அன்றி ஆதரியா	திருவடிகளைத் தலிச மந்
	வேதனாத்தொய்யான		ஞென்மறையும், கீழும்
	திருமுகத்திருப்பள்ளியெ	மெய்யன்	பாத
	ழுங்கி யெய்தித் திவ்ய	இராமாயணன்	வையகிலாவ
	ப்ரபந்தம் களையிற்	சசனே	வம்பெருமானுகுடைய
	சொல் மலையகளை யும்	வலக்கு	திருவடிகளை
	மீதவயித்தபாண வகியா	மேதா நதி	அடிமேனாக்து
	ணகுணங்களை யுடைய		மில்லுணமான பசாய்
	தான புதிராமகாமண		வய்தவனம்.
	வடைய திருவடி களிலே		
	காத்தினவாரண		
பேராத மிர் அரங்குந்த			
ஐயான்கழற்கு அணியும்			

“ ” :—தொண்டாடிப்பொடியாழ்வார் திருவடிகளை யன்றி மற்கொன்றில் ஆதாய் அன்றி
ருக்கிற எம்பெருமானார் திருவடிகளை கமக்குச் சரணமென்கொள் இதிலு.

தொண்டாடிப்பொடியாழ்வார் பூதீ சக்தைதன் திருவடிகளில் இரண்டு மாலிகளைச்செய்து
ஸமர்ப்பித்தனென்று சொல்கிறவாகச் சொல்வதுதான் அழகனார். “ தவாபந்தெனாண்டாய் தொல்
நித்த தொண்டாடிப்பொடி ” என்றும், “ தொண்டாடித்த தவாபதும் உடையும் பொலிந்து
தெனாந்திய தொன் தொண்டாடிப்பொடி ” என்றும் தாமே அருளிச்செய்தபடியும்கூடப் பொருந்த
திருத்துறாய் மாலிகளையும், திருவடிக் திருப்பள்ளியெழுங்கி யெய்தித் திவ்ய ப்ரபந்தங்களை
சொல்மலையகையும் அரங்குந்ததான் கழற்குமிசை ஸமர்ப்பித்தனாரிதே தொண்டாடிப்பொடி
யாழ்வார்.

“ தவாபந்தெழில் மாலியும் ” என்றும் சொல் பாடங்கடவாய்; துளபத்து— நுளவெரிஞ்ஞளகிய.
எழில் மாலி—அழகிய மாலி என்றபடி. இப்பாடம் அழகியதேயாவின்மேல் வியாக்கியானத்தில்
ஆதரிக்கப்பட்ட பாடமன்றாலும் உபேகஸித்தத் தக்கதென்க. (கரு)

கதிக்குப்பதரி * வெங்காணழங் தவ்வங் கடலுமேல்வங்
தொழிக்கத் தவஞ்செய்யங் கொண்கயற்றேன் * கொல்லி காவலன்சொல்
பறிக்குங்கலைக் கலிபாடும்பெரியவர் பாதங்களே
குதிக்கும்பமன் * இராமாயண னெண்ணிச் சொல்லிலனே. (கசு)

கொல்லி காவலன்	குளசெகரப் பெருமானா	என்னை சொல்லின்	என்னைவிட்டு கீங்குமி
	லே அருளிச் செய்தாய்		ருகிலிவ; (ஆதலால்)
	பட்டதாய்	கதிக்கு பதரி	பசாய் வரபத்தக்கை
கலை சொல் பதிக்கும்	கலையுக்கச் சொல்லின்		யினசந்து
	அவையப் பெற்றதான	கெம் காவலும் கல்தும்	அத்யுத்தனமான
கலி	பெருமானா திருமொழிப்	கடலுள்	காடுகளிறும்மலையினிறும்
	மகாகவனை		கடவ்விறும்
காவும் பெரியவர்	பாடுகின்ற	எல்லாம் கொதிக்க	(சின்னகொண்டு)
	பெரியோர்களு		எல்லா ஆவையங்களுந்
பாதங்களே	திருவடிகளையி	தவம் செய்யும்கொண்க	கொதிக்கும்படியான
அதிக்கும்	வந்தோதாம் செய்தவராய்		தவமெனப் பன்னும்
பாமன்	உத்திருக்கடான	அத்தேன்	கலிபாவத்தை
இராமானுசன்	என்பெருமானார்		விட்டொழித்தேன்.

* * * :—எங்கல் காந்தரங்கலின் காரப்பொருள்களையும் திரட்டி நூற்சேக்சப்பெருமான் அருளிச்செய்த பெருமான் திருமொழியென்னும் திவ்யப்பாங்கத்தை அருமைநிகழ்ந்து பெரிசுவர்க ளது திருவடிமேலே போந்து மியல்கின்றான் எம்பெருமானார் வந்து தாமே என்னை எவ்வளித்தா னாதலால் இனி ஒருவரையும் அவர் அடியேனைச் சேவிப்பாட்டார்; ஆன்பின்பு கமக்கு பரப்பயம் வேறு ஒன்று மில்லாமையாலே, வாய்வாய்வு நிரந்தரநிலை நின்ற கருமமாகச் செய்யும் தவங்களில் இனி எனக்கு அங்ங் மிக்கியென்னுமாயிற்று.

"எல்லாம் கொடுக்கத் தவறுதலாய்க் கொள்ளை" என்றதற்கு—இவனுடைய தவத்தின் கொடுமைபைக் கண்டு காணமும் கல்லும் கடலும் பரிசுதரும்படியான அந்தந்த மந்தலங்களிலே நின்று தபஸ்ஸுபண்ணும் சம்பாபகம் என்று பொருள் கூறுவாருமுனர்.

சோர்வு இல்ன்—பிரியிலன் என்றபடி.

...

...

...

(கௌ)

சொந்தகாதல் பெருஞ்சுழிப்பால் * தோல்லைமாரிப் போன்றும்
பாராதவனைப் பல்லாண்டுண்டு காப்பிடும் * பாண்டையன்தான்
பேராத வள்ளத் திராமானுசன்றன் பிறக்கியகீர்
சாமலரிசனைச் சேரேன் * எனக்கென்ன தாழ்வினியே?.

(கடு)

சொந்த காதல் பெரு சுழிப்பால்	{ ஒருவரும் குலையுப் பா கப்போத்தில் பெருஞ் சுழிப் பருகையாறிக	கான் பெராத உன்னத்து	{ திருவடி கவிட்ட லாத திருவுள்ளத்தை புடையதான
தோல்லை மாரி ஒன்றும் பாண்ட	{ கித்யானா எம்பெருமான் படிவாச் சிறிதும் நிரூபியாமல்	இராமானுஜன் தன் பிரன்பெ சேர் சாரா	{ எம்பெருமானுருடைய மிக்க திருவருளாக்கொ தந்தருக்கு அதுபாய்வ மாகக் கொள்ளாத
அகலி	{ அல்லென்பெருமானே கேட்கு	மணிகளை சேரேன்	{ மறந்தயார்களை மறமாட்டேன்
பல்லாண்டு உண்ட காப்பிடும் பாண்டையன்	{ பல்லாண்டு பல்லாண் டுண்ட மங்கலாசாஸகம் பண்டுகையாலே கித்யாபாண்டையன் அடையாண்ட பெரியாழ் வானுடைய	இனி மனக்கு என்ன தாழ்வு	{ இப்படிப்பட்ட உதவி பித்தப்பின்பு அடியோளுக்கு என்னகுமற?

* * * :—பாண்டியர்க்குனுடைய பண்டித சபையில் எழுந்தருளி "எம்பெருமானே பர தத்துவம்" என்று ஸ்ரீபுருஷம் செய்து சித்தியதுத்துவிட்ட காவந்து, அப்பாண்டியன் தம்மை யானேமேலேற்றி ஊர்வலம் வருகின்றகையில் தம் எவ்வழங்கைக் காணவந்து ஆகாசத்திலே கருடாருடனாய் நின்ற திருமாரிச் சேவித்து அப்பெருமானிடத்துள்ள பெருங்காதலாலே சக்தியபூசாரி தம்மையும் சக்திசுனா அகலையும் மாற்றி, தம்மை சக்திசாராயும் அவனை சக்தியனுபவ மெண்ணி அவனுக்குப் "பல்லாண்டு பல்லாண்டு பல்லாழித்தான" டென்று தோடங்கி மங்கலாசாஸகம் செய்தருளின பெரியாழ்வானுடைய திருவடிகளையே அவசரம் இயா விரித்தருளும் எம்பெருமானுருடைய குணங் களைச் சித்திக்கின்றத மயிசேரேந் தவன் னுறையாய் செய்ய மாட்டேன்; இம்மினைப் பிறந்தபின் இனி எனக்கு ஒரு குறையுமில்லை—என்றுரைத்தான்.

முன்விரைவடிக்கித் குறிக்கப்பட்டுள்ள கரிந்தயின் விரிவு பெரியாழ்வரர் கையவத்தித் தானத்தக்கது.

(கடு)

சோதங்களை மனையாமல் எவ்வித விகாரமும் அற்றிருப்பார்கள் ; எவ்வுதும் ஹரிஷ சோகம் வாரில் கவங்கிவெண்டா என்றபடி.

கண்ணமங்கை நின்றானை நிகுக்கண்ண மங்கையைச் சொன்னது மந்துள்ள கல்லாதி திருப்பயிசுட்டும் உபவசனம் ; பல திருப்பயிசினிலும் புருத் கவிபாடின கலியன் என்றபடி. **வேன் = திருமணசையாழ்வாருடைய திருமாமங்களில் தான்.** ... (கௌ)

எய்தற்கரிய மறைகளை * ஆயிர மின்னடிதாந்
செய்தற்குலகில் வந்தத் தடகோபனை * சின்னதுபுள்ளே
பெய்தற்கிணையம் பெரியவர் சிறை யுயர்களைவலாம்
உய்தற் குதவும் * இராமாபசனென் முதுமீனையே.

(க-அ)

எய்தற்கு அரிய மறை	{ அகிலத்த குறியென (கணவற்ற) செவ்வகை	பெய்தற்கு உயர்புறம்	{ தோனிப்பதற்கு இணை யின்
பெய்தற்கு அரியதாம்	{ இவ்விய தயிதாவகைய ஆயிரம் பாசைக்கணியும்	பெரியவர் செவ்வகை	{ புதி மதுவகையினுடைய நெருங்கி இணைகளை
பெய்தற்கு உயிர்வரும்	{ அருளிச் செய்ததனை இவ்வகையில் உயர்க்கத்	உயர்க்கப் பெரியவர்	{ உயர்க்கத்தையும் உயர்க்கத்தையும்
தடகோபனை	{ காமாழ்வாரை காமாழ்வாரை	உயர்க்கப் பெரியவர்	{ உயர்க்கத்தையும் உயர்க்கத்தையும்
செவ்வகை	{ தோனி முதுகையுடைய கணவன்	உயர்க்கப் பெரியவர்	{ உயர்க்கத்தையும் உயர்க்கத்தையும்

செவ்வகை தயிதாவகை மாறன் தடகோபனையே வந்ததும் புதி மதுவகையினுடைய பந்தமான எய்தற்குமறைத் தமக்கு உயர்க்கத்தை பெய்ததும் புதி மதுவகையினுடைய பெரியவர் என்ற சிறுவகையின் உயர்க்கத்தையும் தோன்க்கத்தையும். "புதி மதுவகையினுடைய நின்னகத்த, நீ பெய் செவ்வகையின் எய்திபுறத்து என்னுள்ளாய் அய்க்கத்தி, மாறன் பெரியவர் நீ பெரியவர் பெய் பதனை மாறதியார், கணவருத் தோனியுடைய" [பெரிய திருவந்தாதி] என்று பெய்தான பந்தத்தையும் உயர்க்கத்தின் பெரியவரையும் [காமாழ்வாரையும்] உயர்க்கத்தின் பெரியவரினே மதுவகையினுடைய.

(க-அ)

உயர்க்கத்தின் செவ்வகைத் தந்தையுள் தாயும் * உயர்க்கத்தின்
செவ்வகையினுடைய எய்ததும் * மாறன் விளங்கியவர்
செவ்வகைத் செவ்வகையினுடைய பெய்ததும்
அய்க்கத்தின் * இராமாபசனென் முதுமீனையே.

(க-அ)

உயர்க்கத்தின் செவ்வகைத் தந்தையுள் தாயும் உயர்க்கத்தின்	{ உயர்க்கத்தின் செவ்வகைத் தந்தையுள் தாயும் உயர்க்கத்தின்	செவ்வகைத் தந்தையுள் தாயும் உயர்க்கத்தின்	{ உயர்க்கத்தின் செவ்வகைத் தந்தையுள் தாயும் உயர்க்கத்தின்
செவ்வகைத் தந்தையுள் தாயும் உயர்க்கத்தின்	{ உயர்க்கத்தின் செவ்வகைத் தந்தையுள் தாயும் உயர்க்கத்தின்	செவ்வகைத் தந்தையுள் தாயும் உயர்க்கத்தின்	{ உயர்க்கத்தின் செவ்வகைத் தந்தையுள் தாயும் உயர்க்கத்தின்

“ * :— நம்மாழ்வாராதுணிச்செய்த திருவாய் மொழிதான் நமக்கு ஸர்வம்ஸம் ” என்று அடியவராய முண்டய உண்டயவர் திறத்த அடியின் அடியை போக்பதவ புத்தியின் முண்டையன் என்றாரவிறைய.

மாறன் விளங்கிய சீரெறிதரும் செந்தமிழாரணம் = திருவாய் மொழியின் துவ்வொரு திரு வாய்மொழியிலும் அம்பொருடைய உடைய ஒன்மொரு திவ்யகுணத்தை யெனியிட்டிருக்கிறார் ; அது யெனியிட்டவாறு என்னென்னவிய, எம்பொருடான் ஆழ்வார்க்கு ஈந்த காமமாகக் குணங்களை அதுபவப்படுத்தாடுளு அந்த காமமாகவே இவர் யெனியிட்டாரென்க. (கக)

ஆறப்பொழில் தென்குருகைப்பிரான் * அமுதத் திருவாய்
நமத்தமிழி னிரைசயுணர்ந்தோர்கட்கு * இனியவர்து
சீவரப்பயின் நயம்புத் சீவங்கொள் ளுத்தவரியை கெஞ்சால்
வளர்ப்புகடும் * இராமாநுசனென்றன் மாநிதியே. (உ௦)

சூழ் பொழில்	{ எந்தென் தென்குருகை	இனியவன் தம்	{ இத்தொழிற்சுப்பவன்
தென் குருகை	{ அடியை திருக்குரு- கையே (அமத்தித்த)	மொச பயிற் று	{ குணத்தை அப்பவர்த்து
பிரான்	{ மெய்யவகாசகாரை ஆழ்வாரைய	உய்யும் சீவத் தொன்	{ மத்தை பெறும் சீவத்தையுடையாரை
அமுதம் திருவாய்	{ பாய்ப்பொன்ப்பாண திருப் பயிற் திவ்யம்த	காசமுணரியம் கெஞ்சால்	{ நாதமுனிகளை தம் திருவுள்ளத்தாலே
நமத் தமிழின் இரை	{ நமத்தொன்ப்பாண திருவாய்ப்பொழியின்	வாய் பருதும்	{ அபிவிருத்திதொடு அனுபவிக்கின்ற
உணர்விறைவரு	{ இவ்வாயை அதிகமன்கருக்து	இராமாநுசன்	{ வம்பொருடானார் எனக்கு அடியவனா
		கன் தன் மா நிதி	{ நிதி.

நியமையப்பொழியும் முகிலென்று * நீதாரும் வானப்பற்றித்
ததிசுற்றுகிற மவன்கின்றியே விரி * தாய்கெறிசேர்
எதிகட்கிறவன் யமுசேத் துறைவ ன்ணையடிவன்
கதிபெற்றுடைய * இராமாநுசனென்னென் காத்தனனே. (உக)

தாய் கெறி சேர் எதிசேரு	{ பரிசுத்தமான் அனல் பாச முண்டய யுதிசெய்து	வன்கிள் காத்தனன்	{ என்னைக்கித் தருளி ஹர் (அன பீன்பு) இனியேமல்—
இவ்வாய் யமுனைத் துறைவன்	{ தலைவரான ஆளவந்தாருடைய	இனி உதைய பொழியும்	{ “நீதிசேர் வந்தித்தித மெய்யை” என்று
இரை ஆடி ஆம் கதி	{ உடய பாசுகளாற்ற பொப்பற்றை	முதல் மன்று	{ மத்தை தவக்கொப் புணர்ச்சிவெண்டு
பெற்று	{ பெற்று (அதிகசேர்)	கதி கிறை	{ இவ்வகையில்—
உண்ட	{ உனத்தொள்கையால்	உவகிள் நிசர் தம்	{ சீவதாய்மையுடைய வாசையியற்றியின் னு
இராமாநுசன்	{ உவகியையிருக்கிற எம்பொருடானார்	வந்தல் பற்றி துவன்கின்றியேன்	{ வருத்தமாட்டுகள்

கக:—தென்குருகையிலும் தன் கண்டபேரிகளுடைய வாகந் கமட்குறியும் போய் கின்ற வானவந்தாட்ட வாயிற்றைக்கொட்டி “ மதராசிகளோப் பொழிகின்ற மேகமே! ” என்று பொருப்பான தூண்டுகிளைச் செய்து துவங்கிடென் ; இன்று முதல் எந்நாளும் இனி நான் அடியவாறு துவள

மாட்டேன்; ஒரு சிவனுடைய வச்சையும் பற்றினாட்டேன். இவ்வான் எம்பெருமானுருடைய வச்சத்தின்க்கு ஆளாயிட்டேன்; அவனோ, எதுகளுக்கும் தலைவரான ஆளாய்ந்தானுருடைய வச்சத்தின்க்கு எய்தி உய்த்தான். அன்னையரின் வச்சத்தின்க்கு பெற்றிருக்கின்றேன். இவரின் வச்சத்தின்க்கு ஒரு சிவன் வச்சம் பற்றித் தானாய்வினனும்; தானென்றேறினவனினி. (உரு)

கார்த்திகையானும் கரிமுத்தானும் * கனலும் முக்கனல்
மூர்த்தியும் மோடியும் வெப்பும் முதுவிட்டு * தூயலதும்
பூத்தவனெயென்று பொற்றிட வானன் பிணைபொறுத்த
தாத்தனையெத்தும் * துறாமாங்கு மோன்றன் செங்கையெ.

(உரு)

கார்த்திகையானும்
கரிமுத்தானும்
கனலும்
மூர்த்தியும்
மோடியும்
வெப்பும்

கார்த்திகையானும்
கனலும்
(அவர்களுக்கும் தானும்
யவம் வந்த) அகிலமும்
மூர்த்தியும்
மோடியும்
வெப்பும்
(முதுகுமாய்ந்திருக்கும்
பொருள் பின்பு (அவன்
யவத்தின்க்கு பானுமாய்
முதுகாய்)

முதுகு இட்டு

ஒரு உருமும் பூத்தவனும்
என்று பொற்றிட

வானன் பிணைபொறுத்த

நீர்த்தன

எனும்

நூலாய்ந்தான்

என் தன் தோளையெ

“மூன்று உருவங்களையும்
திருவாயின் கனலத்தின்க்கு
உண்டாக்கினபொருள்
தே” (என் வானன்
தருள்) என்னுருடைய
(அந்த) பானுமாய்ந்தான்
வாய் அயாத்ததை
அயித்திருப்பின
பானுமாய்ந்தான்
வானன்
நீர்வாய் குதித்தென்ற
என்பபொருளாய்ந்தான்
என்னுரு தூய்த்தனம்.

“ :—[துக்கமாயும் கங்கையின்க்கேத; துறையாய் பங்கையத் தன் செயல்பாட்டில் செல்
வம்பெற விருப்பமில்லாதும்; வானன் பங்கைய ஆயிராய்ந்தான் பெற விருப்பமில்லாதும்] என்று
வானன்யமங்கை கிணர் செங்கையுமாய்ந்தான்; அந்தகையின்க்கு ஒருவன் அழகனாய்ந்தான் கொக்கி
‘துய்’ 1 ரீர் எம்பெருமானுருடைய பற்றினும் உய்முடைய தார்த்தியின் கிண்க்கொக்கி கிண்க்கு பற்றினு
வன்னுரு செங்கைய் மிகும்’ என்றுகூற; அந்தக் கையின்க்கு பங்கையின்க்கு வானன் தன் இனி
தூய்மைந்நதப் பங்கையின்க்கு கிண்க்கொக்கி, ‘எம்பெருமானுருடைய தயக்கு ஆயத்தனம்’ வானன்
விண்ணிய அந்நயவானுருத்ததை உய்த்துத் துறையின்க்கு இவன்.

வைப்பாய் வானப்பொருளானும் * கல்லையர் மனத்தெடுத்த
எப்போதும் வைக்கு மிராமாய்க்கை * இருநிலந்தில்
ஒப்பாய்ந்த வறவினையென் வஞ்சு நெஞ்சிலவைந்து
முப்போதும் வாழ்த்துவன் * என்னுமிதுவான் மொடியுத்தக்கே ?

(உரு)

தல் அன்பர்

வைப்பாய் ஆய வான
பொருள் என்று

மனத்தெடுத்த

எப்போதும் வைக்கும்

துறையானுருத்த

இரு கிண்க்கில்

ஒப்பாய்ந்த உயர்

வினையென்

வினையென் பத்தியுடைய
கிண்க்கு
“எம்பெருமானுருடைய
கமலிக்கு ஆயவானுரு
மன அகல தன்”
என்று கொன்றது
தன்னை பானுமாய்ந்தான்
எப்போதும் வைக்கும்
தத்து வினையுடைய
எம்பெருமானுரு
இத்தப் பெரிய
வானத்தின்க்கு
ஒப்பாய்ந்த உயர்வான
அழகியன்

வஞ்சு நெஞ்சில்

வைத்து

முப்போதும் வாழ்த்து

வன்

இவன்

அவன்

மொடியுத்தக்கே

என் தன்

(என்னுடைய) கருத்தின்க்கு
மன நெஞ்சின்க்கு
வைத்து
வானன்யமும் வந்தான்
கிண்க்கு;
திருப்பெரிய அயாத்ததை
இவன் வானன் வாழ்த்து
தயையுரு இவன்
அவன்யெம்பெருமானுரு
ருடைய
கிண்க்கு கிண்க்கு
என்னுருமே? [அவன்யமே?]

• • • :—தூதன் தானவிபாகம் பாசாமல் ஸ்வயத்ர காமமாக வர்ஷிக்கின்ற மேஷம்போலே, தாழ்ந்தோர் உயர்ந்தோர் என்னும் வாகிபாசாமல் எவ்வாற்றிதத்தும் ஆருள் டரிவின்ற எம்பெருமானோ! மிகச்சிறப்பு தூதன் தானவிபாகம் இருப்பிடமாய் என்னை தெய்வீர் தன்ம வந்து விஷயினை ந்தபின்பு தேவரீருடைய திருக்கம்பாண தண்க்கலோ எவ்வாறுப் பரமபிபாகம் லாய் ஆகலாதையுமாய்விட்டது. தேவரீர் கருபாமாத் ப்ரணங்காசாய் என்னுமிடத்தை இவ்வகையில் உள்ள டியே டுருவருமறிவாய்க்கார். ... (உரு)

தீக்குற்றமீத்தி மீளாமலுக்கை * என் செய்வீனெயாம்
மெய்குற்றமீக்கி வினாவிய மேகத்தை * மேவும்கல்லோர்
எக்குற்றமாய் வெறுப்பிடுப் பேதியல்லவாக கிண்டோர்
அக்குற்ற மயிரிட்டு * அவ்வியல்வே என்னைவாட்கொள்ளுமே. (உரு)

என் செய்வீனெ ஆம்	{ என்னையெ செய்வாய்விட்ட வினாவியே	என் குற்றமாய்	{ பாடுதொரு குற்றமாத புறையாசாமல்
மெய் குற்றம் கீர்த்தி	{ திவ்யமீத தோஷம் களைப்பிபாகம்	மது மீதம்	{ பாடுதொரு மெய் மக்கை புறையாசாமல்
வினாவிய	{ (இவனுடைய தோஷம் களைப் போக்கல் பெற்றிரு மெய் துறம் மீதத்தினாலே) உருவலாசை	மது இயல்வ ஆம்	{ பாடுதொரு சரிவதைய புறையாசாமல்
மேகத்தை	பரம உதாரணம்	கிண்டோர்	மூன்று கிண்டுகினா,
தீக்கு உதா கீர்த்தி	{ திவ்யமீதோதம் விளக்க புறைய புறையாசை	அக்குற்றம்	அந்தக் குற்றமும்
நூலாறு துரைய	மெய்மே துறமாய்	அம் மீதம்	அந்த மெய்மே
மேஷம்	பெருமீத மீதத்தினால்	அ இயல்வ	அந்த சரிவதையே
கல்லோர்	விவகலாசை	செய்ய	செய்ய
		ஆன் கொள்ளுத	{ அகலாபுரித்தல் கொள்ளுத.

• • • :—தூதன் தானவிபாகம் பாசாமல் ஸ்வயத்ர காமமாக வர்ஷிக்கின்ற மேஷம்போலே, தாழ்ந்தோர் உயர்ந்தோர் என்னும் வாகிபாசாமல் எவ்வாற்றிதத்தும் ஆருள் டரிவின்ற எம்பெருமானோ! மிகச்சிறப்பு தூதன் தானவிபாகம் இருப்பிடமாய் என்னை தெய்வீர் தன்ம வந்து விஷயினை ந்தபின்பு தேவரீருடைய திருக்கம்பாண தண்க்கலோ எவ்வாறுப் பரமபிபாகம் லாய் ஆகலாதையுமாய்விட்டது. தேவரீர் கருபாமாத் ப்ரணங்காசாய் என்னுமிடத்தை இவ்வகையில் உள்ள டியே டுருவருமறிவாய்க்கார். ... (உரு)

கொள்ளக் குறைவற்றிலவ்வி * கொழுந்துவிட் டொங்கியவன்
வள்ளற்றை தீழினால் வல்லினைமெய் மெய் கீபுருத்தாய் *
கொள்ளக் கூர்விழுமன் பெருமேன்மைக் கீழ்க்கிடுவென்று
தள்ளுற்றிவ்வும் * இராமாயணமே தனி கொஞ்சமே. (உரு)

இராமாயண	என்பெருமானோ!	வித	{ (கொல்லுதல் கண்டக குற்றத்தின் புறம் தாழ்போலே) புறத்த வித.
கொள்ள குறைவு அந்த இவ்வி	{ கொள்ளக் கொள்ளக் குறையாமல் தானே வினாவி	கொள்ள	பரிசுத்தமாய்
கொழுந்துவிட் புலவ்	{ மெய்மே துறம் இவ்வி புறத்த வளர்ந்திருப்ப தாய்	கூர் விடும்	வினாவின் துறம்
உன் வள்ளல் தானத்தினால்	{ தேவரீருடைய துறத்தாய் குறத்தினால்	உன் பெருமேன்மைக்கு	{ தேவரீருடைய பரமபுத் தீர்த்த
வள்ளியாவென் மெய்	{ மெய்மே துறம் இவ்வி புறத்த வளர்ந்திருப்ப தாய்	இவ்வித என் த	அவற்றையெல்லாம் என் த
கீ புருத்தாய்	{ (தேவரீருடைய பெருமை பாசாமல்) வந்து புறத்திருவிதம்	அன் தனி கொஞ்சம்	{ என் த துறத்தாற்ற கொஞ் கொஞ் தள்ளுத ருபுடக கிண்டித.

***:—கவசமிக் தேவாரமுடைய பெருமையையும் அழகுறையுடைய சிறுமையையும் நினைவாகப் பார்க்கல் “இவன் கர் அருமையர் கிறையத்திலே சபலமுயிருப்பாரெனெருதான்” என்கிற இவ்வாணவியெனென்று பாரித்தொகை என் நூறுதொழுகிலே தேவாரப் புருத்தருயிற்று : வளித்தொன் சண்டாளர் மலையிற் புருத்தார்ப்பிரைத் தொழிற் என் கெத்தொன் புருத்த விது, தேவார முடைய பரிசுத்தமாய் விளங்கும் மதுபிகைக்கு என்ன அபாத்புத்த கிறைத்திடுமெனென்று அழகுகாரியென்.

...

(உச)

***:—கம்பாழுவா சாதுவிர்செய்த தமிழ் சிவதந்தையப் பத்தியுடன் பாவும் எய்திபொருமாறு
முடைய திருக்கம்பாழன் குணங்களை உணர்படி உணர்ந்து சுறுபட்டிருக்கும் மஹாக்கணபதியை
சேகரிக்களை அடியோன் சேவமித்து ஆரத்திக்கு படியான பாங்கியம் என்முதக்கு வாய்க்குமோ
என்றிருவர்.

தன்பத்தி யென்னும் விட்டாந்தலை வைத்த உரிமையுடைய மானிக்கத்தகச் செய்திலை
வைத்தக்செய்தை நடுப்பாசைப்போலே அகந்தகளை அருளிச்செய்துத் தம்முடைய பத்தியாகிற
உயர்ந்த மஹாக்கணபதியை வைத்துப் சேவமிக்கொண்டிருக்கின்ற உடையவர் என்றபடி.
மூட்டம்—கண். (உக)

இன்பத்தெருநிலைத் தெய்திலென்? * எண்ணிற்ற
துன்பத்தி ரியம்பல துழிலென்? * தொல்லுலகில்
மன்பல்லுயிர்கட் சிறையென் மாய்னை மொழிந்த
அன்பனைவன் * இராமாங்கனென்ற யாண்டனனே. (கஉ)

தொல் உலகில்	{ அகந்தகளை இவ்வகை உயர்ந்த	யாண்டனனே	{ என்னை அகந்தகளை உருவிலுள் ;
மன்பல் உயிர்கட்டு இதையென் மாய்	{ தத்யாதுததானம் உயர்ந்த மஹாக்கணபதியை சேவமிக்கொண்டிருக்கிற	(குணபதி)	
என் மொழிந்த	{ என் (தத்யாதுததானம் தத்யாதுததானம் செய்த	இன்பத் தெருநிலைத் தெய்திலென்	{ இன்பத்தெருநிலைத் தெய்திலென் தெய்திலென்
அன்பன்	{ பத்யாதுததானம் செய்ததெய்திலென்	என் இன்பத் தெருநிலைத் தெய்திலென்	{ இன்பத்தெருநிலைத் தெய்திலென் தெய்திலென்
அன்பன்			
இராமாங்கனே	என்மொழிந்த		

என்மொழிந்தான் என்னை அகந்தகளை உருவிலுள் என்மொழிந்தான் என்மொழிந்தான் இன்பத்தெருநிலைத்
தெய்திலென்? மஹாக்கணபதியை சேவமிக்கொண்டிருக்கிற என்மொழிந்தான் என்மொழிந்தான்
இன்பத்தெருநிலைத் தெய்திலென்? என்மொழிந்தான் என்மொழிந்தான் என்மொழிந்தான்

இராமம்—காட்சை. அகந்தகன்—காட்சை. கிராமம்: தெய்ய பத்தியுடன் என்றபடி. (கஉ)

ஆண்டுகளையாள் திருக்காய் * சித்தகாலமெல்லாம்மனமே /
எண்ணுமயோவிகள் தொறுமயோவம் * இன்னு தொறுமயோவியே
காண்டித் தொறுமயோவல் தொன்னத்திரும் கழலினைக்கழி
புண்ட வண்பானன் * இராமாங்கனென்ற யாண்டனனே. (கக)

காண்டி	கெட்டுமே 1,	இன்ற தொறுமயோவியே	{ இன்ற தொறுமயோவியே காண்டி
காண்டி	காண்டி		{ காண்டி
தெய்திலென்	தெய்திலென்		{ தெய்திலென்
ஆண்டுகள்	ஆண்டுகள்		{ ஆண்டுகள்
	(குணபதி)		
கெட்டுமயோவியே	{ கெட்டுமயோவியே காண்டி	என் தொறுமயோவியே காண்டி	{ தொறுமயோவியே காண்டி
கெட்டுமயோவியே	{ கெட்டுமயோவியே காண்டி	இன்பத் தெருநிலைத் தெய்திலென்	{ இன்பத்தெருநிலைத் தெய்திலென்
கெட்டுமயோவியே			

* * * :—மெழுகே! இன்னுளவும் காமக்ருத் கழிந்த வாய்க்களி சுணங்கிழுழையா: வருஷக் கணக்காகவும் மாதக்கணக்காகவும் நாட்கணக்காகவுடன் கழிந்து செல்லுமென்ற காலமெல்லாம் மாநி மாநிப் பாலிதற்புள் பிறந்து நுகுமாநித் இரிந்த காம் இன்று ஒரு நிமிஷமிங்றியே அகங்காத் தாக எங்கெழுமாளானை அடிப்பலியப் பித்திருக்கே! மெழுகைய அகந்துத்தாம் வந்தபடிப்பட்டது! கண்டாயே! வந்து தம் கிருஷ்ணன் கந்தேகரகே உளவுகின்றார். (166)

பொருந்தியதேகம் பொறையுந்திரவும் புகழும் * நல்ல திருந்தியஞானமுந் செவ்வமுந் செரும் * செறுகலியால் வருந்திய ஞாலத்தை வண்ணமினல் வந்தெடுத்தாரித்த அருந்தவன் * எங்க விராமாங்குனை யடைபவர்க்கே. (167)

செறு கலியால்	{ (தரும செரியைத் திரங்கரிக்கின்ற கலியினுலே தங்கப்பட்ட பூவியை)	அடைபவர்க்கு பொருந்திய தேகம்	{ ஆசையிந்து ஈயர்க்குக்கு எவருபாது ஞானான தேனும்பும் அமரஞானமும் திரேதந்தியத்தானகிற பல்லும் சீர்த்தியும்
வருந்திய ஞாலத்தை	{ தமதுசீர்த்தைதகக்ருகைய யானை வந்த மந்த சித்த அழித்தலும்	மொறையுந் திரவும்	{ மாரி கிண்குணமான ஆதிவன்
வண்ணமினல் வந்து வந்த அளித்த	{ சாறுகத்தெய்வம் அரிய தபன்னை அருவியுத்தகமும்	புகழும் நல்ல திருந்திய ஞானமும் செவ்வதும்	{ மந்தியாகிற மையத்தம் தானே கத்துசெரும்.
அரும் தவன்	{ எமக்கு மிகமாயிடுமான மம்பெருமாளுகை		
எங்கன் இராமாங்குனை			

அடையார்க்குமந்த தலம்மகள் கேள்வன் * கைபாழியென்னும் படைமேரோ காந்தகமும் படர்தண்டும் * ஞானசாஸ்கவிலல்லும் புண்டயார் புரிசங்கமுமிந்தப்பூதலம் காப்பதற்கென்று * இடையே விராமாங்க முனியாயின விரலெத்தே. (168)

அடை ஆர் கைகித்த அனா மகள் கேள்வன்	{ தளர்வன் கொடுங்கிய தாபனாப்பூயிற் பிறந்த பெரிய பிரகட்புரங்கு வயலப் லை எம்பெருமா னுடைய	ஒன் சார்ப்கம் விலலும்	{ அழகிய பூதி சாங்க மென்நிற விலலும் ஒருபங்கத் துக்குத் தானே ஓபனாநாகப் பொருள்பாடின அழகிய பூதி பாருகைய மும் (ஆக நிப் பஞ்ச புதமுயல்கள்)
கை	{ திருக்கையிலே (வினாக்க கின்ற)	புடை ஆர் புரி கங்கமும்	
ஆழி வயலும் படை யோடு	{ திருவாய்தியென்கிற திவ யாடத்தெகேட கத்தகவானும்	இந்த பூதலம் காப்ப தந்து என் னு இங்கிளத்த இராமாங்க முனி இடையே ஆயின	{ இத்தப் பூதியை கலிக் கைக்கை இப்பூதலம்வந்தியே மம்பெருமானார் பந்த விரே ஆயினர்.
கந்தகமும்	{ கண்ணத்தெழிலியே வந்ததிராசின்ன காத புன்		
படைத்தண்டும்			

பூதி பஞ்சாயுதாநாங்குளும் கைக்ககிணுந்தமங்க எம்பெருமானார் பந்தகிலெயந்து குடி கொண்டார் எங்கிருந் இப்பாட்டும்.

“அடைவார்+புரிசுக்கமும் இந்தப் பூதலை காப்பதற்கென்று இந்நிலத்திற் இராமாநுக முறையிடைபோயின” என்று அங்காழித்தனாறு. பூதி பஞ்சபாபாநாயகர் இயற்புத்தலையிற் புலையாது—இவருடைய நிலைமைக் கட்டாவித்துவின்று இவர் அநினித்த காரியத்திற்குத் துணியெய்வையார். அம்பர் அதுக்குத் திருவாழ்வாய்தான் வைத்திருந்ததுபோல.

இப்பாட்டை எதிரொரு வாயையாவும் அங்காழிக்கு இ.முறையிடை—“அடைவார்+புலையார் புரிசுக்கமும் இந்நிலப் பூதலைக் காப்பதற்கென்று இந்நிலத்தினையே இராமாநுகமுறையாடு” என்று. இப்பாட்டிதும் பூதி பஞ்சபாபாநாயகமே இந்நிலையும்கைக் காக்க எம்பெருமானு ராக வந்து திருவாழ்வார்த்தார்த்த னென்றதானது.

இப்பாட்டிலும், எம்பெருமானார் பஞ்சபாபாநாயகருடைய திருவாய்தொழென்று விளக்கா நின்றனமையால் திருவாழ்வார்த்தார்த்தமாய் அகநாறிகென்று சொல்வது என்னினை? என்று கவனிக்ருமவர்க்கு கந்து சேவாபாபாநாயக நிறப்புறல் காண்.

(ருங்)

நிலத்தைச் செறுந்துண்ணும் நீதக்கலியை * நினைப்பரிய
பெலத்தைச் செறுத்துப் பிரக்கியதில்லை * எம்பெய்வினைதென்
புலத்தில் பொறித்த பெய்த்தகக்கம்மை பொறுக்கரியபின்
நலத்தைப் பொறுத்தது * இராமாநுகத்தன் நயப்புறதே.

(ருங்)

இராமாநுகத்தன்

கயல் புலம்

கிழத்தை செறுத்து
பெலத்தும் நீதம்
கலியை.

நினைப்பு அரிய

பெலத்தை
செறுத்து

எம்பெருமானுருடைய

கல்யாணனுணர்

எனவைய

புரியாததைப் புரிக்கித்

துந் திண்கிற் சீரான

கலிபுருஷனுடைய

இவ்வய்வென்று நினைக்க

முடியாதபடி அந்

வத்தனான பாக்ஸாத்

யுதத் திண்கிற் தவள

யிலும்

பிறக்கியது இவ்வய

(பின்னை எப்போது பிரகசித்தனா? என்னில்?)

என் பெயர் பின்

தென் புலத்தில்

பொறித்த

அப் புச்சுதம் கம்மை

பெறுவார் பின்

நலத்தைப் பொறுத்தது

பிரகாசித்தலில் :

{ என்னிலே செய்யப்பட்டு

பாலக்கினை

யாவெனத்திடு

எழுதினதென

{ அந்த புலத்தில்

கட்டிக்கொ

கொண்டதென்பதில்

விளக்கம் பொருள.

*** :—எம்பெருமானுருடைய மரணம், கக்கி பூதலையிற் திருக்கல்யாண நுணர்ச்சன் எப் போது பிரகசித்தனவென்றும், இந்நிலையும்கையில் மலிபுருஷன் செங்கோல் செறுத்த பூதியாசபடி அயலாடைய கலிமைணாத் தொலைத்துத் திருநாடு நம்மீடு என்னும் கையிடுதும் படி செய்திருக்கினவாரிதே “இவர் மறை புறவுள்; அரிய பெரிய ஏனான கக்கிக்கொ டுடையவர்” என்று உலாந்தாடி சீரானதும். போற்றித் தோற்றதனும் காரியின் கொடுமைகைத் செடுத்தன காரணமாகித் இவருடைய திருக்கல்யாண நுணர்ச்சன் கன்றும் கிரங்கின—எனப்பர் கிணர்; அது திருநிலையுள்; கலிநீதாழ்வந்தைப் பொருத்தினவையிலும் எம்பெருமானுருடைய திருக்குணங்கள் பொய்யு இப்பயிலில். பின்னை எப்போது பிரகசிவு பெற்றானென்றும், எனது அகவத்த பாலக்கினை பெய்நாள் சித்திரசுத்தான் எழுதினவத்திருந்த பெரிய புத்தகம் கலிமைணாத் கொணுத்தி விட்டு என்னில் கிழக்கம்மலிநுத்தி அழகானென்கொண்டிருந்த கிழவன் நெளியுந்த பிறந்தான் அயலாடைய திருக்குணங்கள் அக்கலிமையாக விளக்கின என்கிறார். இதனும், தம்முடைய பாலக் கன் காரணத்தானும் கிபகன் முடியாக்கை என்பதும், கலியின் கொடுமையிற் கட்டினும் தமது கொடுமை வலிநாயிருத்தென்பதும், இப்படி மறை பாசிட்டாரித்தும் தம்மை கயிற்

10

100

{ அகநாடு நாயக்கன்மாலை
யாத வாய்வின்ற
எம்முக்குமாவது குடியிய
பொருள்திய நிதத்தி திரு
வந்த தரவனவான
மறக்கண்டேன் ;
(ஆசான்-4)
சொல்லு பாகங்கள்
வாய்கை
தின குழுவரை
[எப்படி ஆகியிருக்க
உறும?

12-200

சாதிவாரியோகம்	பூமிநீ தூய்மைவாய்நீ
இடநிலை வண் கீழ்நிலை	வாய்வாய் அகத்தினில்
தாதுமம்	அருந்திக் கிடக்க,
	(எங்கெடுவாய்அதாவது)
	தாதுமம்
அ வண் பொருள்	(முன்பு அகத்தெய்வகரு
கொண்டு	கிட்டு கொடுத்த) அந்த
	கொடுத்த அந்தத்தெய்வக
	கொண்டு
அவன் பின் படரும்	அந்த எய்வண்மையென்ப
குணம்	பின் கொட்டும் கிடை
	குணமாய்;
என் தீராததெய்வ தன்	அவன்மீது 'கொண்டிப்பன'
	எங்கெடுவாய்அதாவது
படம் கொடுத்த	கொண்டிப்பன' இது.

மூன்று பக்கங்கள் பல நிறைந்த அர்த்தங்களை 'ஸ்ரீ பகவத்' விதாமுதந்தரணே கொலிப்படுத்தியுள்ளனவாம் யாழ்பாண மடங்களினால் அங்காந்தரங்களைத் தெரிந்துகொண்டு உத்தேசிக்க வாய்ப்பு வாய் பெறாமையினால் எங்கையாவதற்கரிய பெருமகன்கொண்டு அநேகாபிஷய பண்டத்துகிடையே, "ஸ்ரீயாதி ஸ்ரீயாதி" சித்த பங்காளிகளாகப் பெருப்பெயரெழுந்தன!" என்று அத்தரப்பங்கொண்ட எம்பெரு

வந்தே	{ (அ) கார்த்திகி	{ (தேவாரியை இரகா
இன்று	{ (கொண்டாண்ட அடியின்மீது	{ விடாத அன்பின்
கூங்கி	{ கார்த்திகி) என்னை	{ (கூங்கி) பங்கியசைவ
அடியை	{ இன்மீது இரகதி	{ சூழலாய்
	{ ஒரு பெருநகரத்தின்	{ வந்தவன் விடுபடுபடுவத
	{ சேவகத்தின்மீது	{ என்னை (கூங்கி) (கூங்கி)
விடுபட்டிருக்கிற	{ கிழி விடுகின்றார் (இரகதி	{ மீதவா (கூங்கி) இரகதி
	{ இப்படி செவகருவியை	{ விடுவதும் பரிசு
	{ (இரகதி)	{ சேவகின்
கூங்கி	{ சூழல்களெல்லாம்	{ கொண்டு அரிது
அவசேய போகி	{ விடுவதும் போகி	{ இரகதி (கூங்கி) (கூங்கி)
	{ (கூங்கி) விடுவதும் போகி	{ இரகதி (கூங்கி) (கூங்கி)
புத்திர இரகதி	{ (கூங்கி) விடுவதும் போகி	{ இரகதி (கூங்கி) (கூங்கி)
வந்த பொருளாய்	{ (கூங்கி) விடுவதும் போகி	{ இரகதி (கூங்கி) (கூங்கி)

• • • —கூரத்தாழ்வார்களைக் கொண்டு அடிமேனை இன்று திருத்திப் பணிபுரிவாண்ட தெய்வரீர் இதற்கு முற்பாசலமெல்லாம் இந்த செஷத்வாவுண்ட அடிமேனான்கு ஊட்டாமல் வினாது விஷயாந்தரங்மலிசே அகலகாவம், திருத்தி என்ன காசனம்? இன்று இன்னமே திருவுள்ளம் பற்றப்படியாக காணமிடத்திலி என்ன ஊர்ந்தரு முண்டாபித்தம்? ஒன்றுமில்லை; அப்படியிருக்கச் செம்பிரமும் தெய்வரீர் தம்முடைய வித்தெனது கருபைவைக் கொண்டே யன்றோ இன்று ஆட்படுத்திக் கொண்டது. ஹா ஹா! இப்படியும் ஒரு கிருபையுண்டே? இவ்வுருளின் கிருபை அறிவாமை! அறிந்த தெய்வரீர் அருளிக் கெய்யவேணும் என்றுமாயிற்று.

பிரைப்பித்தனை = பூதங்களின் சொத்துடைமையைக் கிறிஸ்துநான். அவன்—கிறிஸ்து. “இன்ன என்னை ஆகி அருளடைகிறாயோ; முன்பு அவசியமே பெருக்கிய புத்திவிட்டது என் பெருமையா” = இன்ன என்னை கவிதையுறந்தான் புத்தியை நான் இவ்வகினை மட்டும்தான் என்ன நான் (ம.அ)

பொருளும் புதல்வரும் பூசையும் * பூங்குழலாருமென்ற
மருள்கொண்ட பூசைக்கும் கடக்கத் தொடுத்த * மருள்சுரத்தென்ற ?
இருள்கொண்ட வெந்துயர்மாற்றித் தன்னீரில் பெரும்புகழே
தொள்ளத் தெருள்தீவ் * இராமாதுகள் செய்யும் சேமக்களே. (சூக)

பொருள் என் றும்	{ தரமாய் என்று சொல் லிக் கொண்டும்	மாத்ரி	{ போகச்சுத்து
புதல்வர் என் றும்	{ புதிதிரசன் என்று சொல்லிக் கொண்டும்	தன் ருது இங் பெரு புகழீழ் கொருமுக் கொருள்	{ கம்முமைய முறையில்
பூமி என் றும்	{ கொத்தமென்று சொல் லிக் கொண்டும்		{ வர தசெந்தகங்கிராண குணங் கொளிப் பித்தித் தக் உடவுதான்
பூ குழலார் என்றுமே	{ அழியு குழலாய்மைய ஸ்திரீகள் என்று சொல்லிக் கொண்டும் (அரித்த புத்தொலி களையே விஞ்சிய)	தன் ரு இராமாபுகன் செய்யும் கொங்கன் பெருஞ்செ	{ குண தகை அளித்தருவி எம்பெருமானார்
கருள் கொண்டு	{ அழிக் கொண்டு		{ செய்கிறி நேறம்கணா ன்மல
இகா க்கும் தருங்கு	{ கருத்திக் கொண்டு மேல் இந் தாய்கு	மந்து உணர் தரமே	{ ஒருமே
இருள் கொண்டு மேல் துள்	{ இருளுகத்தொடு உடைய க்ருதமான் துங்கத்தி		{ மந்தப் பேர்வதருக்குச்செய் இர மாபிரியோர் [அம்மா எப்பெண்ணம் என் ன புது]

* * * :—எம்பெருமானானுருடைய கிருபாநுலாரீப தாம் பெற்ற கன்மைகளை நினைந்து நினைத்து ஆர்த்து, தழுவிய உயர்வாய்ந்ததை வெஞ்சொடிக் கூடி உரைப்போம். வெஞ்சொடிக் கூடி உரைப்போம். அந்தச் சான் புத்திரர் பூமி பாசவார்த்துறையன் என்று மயங்கிப் புந்தரதரத்தானு கோத்தரகனானு மேற்பட வொன் அம, திராமம் பட லுக்கே கணகத்து கைத்துகிடத்த கமக்கு அருளுகங்கனாபுர் அது கரணமகவரும் பாசவார்த்துறையன் தொகித்தருளிக் தருது திருய கீர்த்தி கிசைய அருளா தம பெருமையுறைய கிமனமாரீபை கமகனக்கொண்டு நிதூத்தினுச் சம்பிபருமா னுர் ; இப்படியான அயர் கமக்குச் செய்கருவறம் கோதமங்கள் இவ்வுறகிக் மேது பாசவார்த்துறையன் கிடைக்கவாய்தொர் கருமகவர பாசவார்த்துறையன் பாசவார்த்துறையன் என்று உரைப்போம்.

மற்றுமார் தாவினர் என்பதற்கு இரண்டு வகையாகப் பொருள் கொள்ளலாம் ; இப்படியப் பட்ட கோதமங்களை கமக்கு கம்பிபருமானுர் தவிர வேறு பாசவார்த்துறையன் அயர்க்கக்கூடுமோ? என் னாம், இப்படியப்பட்ட கோதமங்கள் கமக்குத் தவிர வேறு ஆர்க்கெனும் கிடைக்கத் தருமோ? என் னாம், இன்று பதில் கருதம் எதிர்பார்த்தும் கிடைக்கவில்லை.

கோதமங்கிலும் பொருளாக் தருமமும் * கீரியந்

காமமுமென்றனை கன்கெனப் * பாசவார்த்துறையன் கன்கெனதுக்கே

ஆமதுகாம மறம்பொருள் விடிதற் கென்றுரைத்தான்

காமனன் கீலன் * இராமாபுச னீர்த்தமன்கியே.

(சு)

கோதம கம் கீலன்	{ (கன்கென்க்குள்) கோத காமனன் கீர்த்த கோதமும்	கன்கெனதுக்கே ஆமது	{ எம்பெருமானன் கிசையத் இவையே உண்டா மது.
பொருளும் தருமமும்	{ அர்த்தமும் காமமும்	கமம் பொருள் கீலி	{ தம் அர்த்த கோதமம் கன்கென்தம்
கீரிய கம் காமமும் என்ற இவை	{ கிசையத் தருத காமம் காமம்—காம இயம்பு கோதமப்பட்டினன் காமம்	இதற்கு என்ன	{ இந்தக் காம புருஷார்த் தத்திற்கு கோதமும் கன்கென்த
காமக்கு கன்கென	{ கன்கெனது காமமார்த்தத்தன் காமம் (கவந்திர்) காமமார்த்தம்	காமமார் கோத இராமாபுசன்	{ காமமார்த்தமும் கோத பொருள்குருகு ஒத்த கோதமத் தருத காமம் எம்பெருமானுர்
கன்கெனும் காமம்	{ இந்த காமக்கு புருஷார்த் தக்கனும் காமமார்த்தம்	இந்த காமமார்த்த உரைத் தான்	{ இவ்வுறகத்தில் அருளிக் செய்தார்.

* * * :—எம்பெருமானுர் இவ்வுறகத்தார்த்து உபதேசித்தருளின அர்த்தங்களில் ஒரு அர்த்த கிசையத்தை இப்பாட்டில் எடுத்துரைக்கின்றார்.—என்ன காமமார்த்தமார்த்தமும் கிசைய பாசவார்த்துறையன் தம்மம் அர்த்தம் காமம் கோதமம் என காமக்கு புருஷார்த்தங்களாம் ; அந்த காமகினுள் காமமென்பது காமமார்த்தமும் காமம் ; கிசையார்த்தங்களிப்பதற்கு காமம் கிசையிப்ப மா, காமம் அது புருஷார்த்தமாம் ; கோதமமார்த்தமும் காமமும் காமம், அதுவே புருஷார்த்தம். மற்றுமும் புருஷார்த்தமும் கோதமமார்த்தம் காமபுருஷார்த்தத்திற்கு கோதமம் பட்டனாகன் ; காமமே காமமார்த்தமென்பது புருஷார்த்தம் என்று உரைத்தாரென்பதற்கும் உபதேசித்தருளினர் எம்பெருமானுர் என்று உரைப்போம்.

கோதம கீலிடு கென்து கோதம்கி அறம் பொருள் விடிதற்கு என்னுமையும் எம்பெருமானுருருடைய உபதேச வறகம்.

கண்ணனுக்கேயாமது காமம் = காமத்தோடுதங்களைக் கெட்டருணமாகக் கூறியிருப்பது
புறநாட்டினங்களில் காமம் கூடாது என்பதுபற்றி. பாவந் விஷயத்தில் காமம் காண்கிற விஷய
தம். ஆழ்வார் பூரணசுத்திகளில் இக்காமமே பொலியும்.

வாமனன் சீலன் = வாமனராமராமன் செரித எம்பெருமானானவன் சீலம்போன்ற சீலத்தை
புணையான் என்கை. மூலமும் அபேசுதிராதிருத் தன்பெருக வல்லார் தவிர்த்தும் திருமய
களை னாற்றத் திரிவிக்கிரமணனுதொல, சண்மமாபுர சதநம்பரணபுழை அர்ந்த விரிசெழுந
களைத் தமது கிரிதேவதுகக்குறையாகவே வெளிப்பெயர் எம்பெருமானார் என்கிறது. (சும)

மண்மிசை யோனிகள் தோயம் பிறந்து * எங்கள் மாதலினே
கண்ணாநிந்திலும் காணமில்லா * உலகோர்க ளெல்லாம்
அண்ண லிராமநாதன் வந்துதோன்றிய வப்பொழுதே
கண்ணகு ஞானர் தலைக்கொண்டு * கண்ணங்காயினனே. (சும)

எங்கள் மாதலினே	காமத்து நானுரை திரு மான் நானே	கண்ணன் இராமநாதன் வந்த தோன்றிய அப் பொழுதே.	எங்கள்வாழியான சம் பெருமானார் இக்க வந்தவதரித்தபுனை
மண்மிசை யோனிகள் தோயம் பிறந்து	{ இப்பயிற்சிகள் மகன் யாது) யோனிகள் தோயம் அகத்திதது	கண்ண அரு ஞானம் தலைக்கொண்டு	{ பெருத்தரிதான ஞானம் அதிசரித்தப் பெற்ற
கண்ண நிந்திலும் காண மில்லா உலகோர்கள் எல்லாம்	{ எல்லாருடைய கண்ணும் தன்னை இவக் காக்கிச் கொண்டு நின்ற விடத்திலும் (அவனை காமருடைய காதலினன்று) காண மாட்டாதிருத்த நூவி அவகத்தொடுக்கவாரும்	கண்ணத்து ஆனன்	{ பூரண காமருணனுக்கு செஷப்பட்டவர்.

* * * :—எம்பெருமானானவன் அவதாரத்திற்குட்பட்டும் எம்பெருமானானுடைய அவதாரமே
திறப்படுத்தென்கிறார். எம்பெருமானின் பண்புகளையாவதனில் பாவநம்பிறை பிறந்து கண்
கண்ண வந்துமின்ற உலகோருகளிலே ஸ்வயம் அநாதன்னைக் காட்டிக்கொடுத்த விடத்திலும்
யாரும் அவனை கண்ணியம் பாண்டகிண்கி; “அவனுடைய மான் நுடய” (என்கிற நுடயன் அவதா
னப்படுத்தினார்கள்) என்று அவனானுனை செய்கலிக்கொண்டு வந்து, கம்பல வேண்டி நுயிதய.
ஆனாபாளைய பாவநானுடைய அவதாரம் எம்மாதாரிதது, உடைய தென்மலிவுக்கு உறுப்பாகவல்லி.
எம்பெருமானானுடைய அவதாரமே கொன்னில்; பாவநப்பிறந்து. இவந்தாம் திருமயத்தரித்த
அடிகள் எல்லாவுலகத்தாரும் ஆக்கிரமண ஞானந்தவதாரிபெற்று மஞ்ஜீவித்தார்கள் — என்று
காண்கிறது. (சும)

ஆயினையார் கொன்னை தங்கும் * அக்காநவனற்றமுதி
மாயமென்குவினய வந்தெடுத்தி னின்ற * மாமலாள்
நாயக லெல்லவாயிர்கட்டும் நாத னைக்கொன்னுநர்
நாயவன் * தீதிவிமாமானன் கொல்லுநர் கருகிதே.

(சும)

மா மலர்சார் வாயான் அரண்மனை	வழியிடுவான் பெரிய பெருமான்	ஆய் துறையுள்ளோர்களை தீங்கும் அக்காதல் அன்று அழுத்தியோடும் என் அகிலை	அழகிய துபரணங்கள் விசிற வந்திடுவருவைய செய்க்காதத் துடத்தில் தங்கும் அனையாத சேந்திகெ அழுத்தி களித்துப் பெரிதென் ஆதமாவை
சங்கர உயிர்த்தும் காதல் மன்னும	{ வகை ஆத்தகர்த்துக் ரும் சேஷி வந்து உபநிதென்பவரும் பகவத்குததரும் உவ்வகைக் குற்றமுமில் காதலருமான	தொல் அருள் சரத்து வந்து இன்று எடுந தான்	{ இன்று கிர்பெறுதலை சுருகைப் பண்ணிவந்து உத்தரித் தருளினார்.
அயனன்	{ எம்பெருமானார்— (என்னசெய்தாவான் ருள்)		
நித தீவ்			
இராமா நான்			

***:—பகவா இவ்வாய் அயனாகாலங்களில் திருத்தாத மன்னாரிகளும் எம்பெருமானார் காலத்தில் திருத்திவிட்டார் எனவந்து விழப்பாட்டில் கூறியதற்கு நேரம் திருத்தாதந்தம் காட்ட வேணுமோ? யான்கைத் திருத்திப் பணிசெய்த கிந்தியமொத்தே போயாதேய வென்பார் போலத் தம்மைத் திருத்தினதைச் சொல்லி ஆகந்தப்படுகிறார். (சஉ)

சரக்குத் திருவுழணர்வம் * சொல்ப்பதில் உபயதம்
பாக்கு மிருவினை பற்றற வேண்டும் * படியிலுள்ளீர் !
உரைக்கின்றன னுமக்கியனறஞ்சீறு முருகலியைத்
கூரக்கும் பெருமை * இனமாயுசென்று சொல்லுகிறேன். (சஉ)

படியில் உள்ளீர்	{ இப்படியிலுள்ளவர் களை	திருநாடு	{ பக்திப் பெருஞ்செய்வ ரும் ஞானமும்
யான் உமக்கு உரைச ின்றனை	{ என் உவ்வகைக்கு (ஒரு துவதம்) சொல்லு கிறேன்; (என்னகென் ருள்)	உணர்வும் சரக்கும்	மேன். மேலும் பெருதும்
அறம் உறுத உறுதவைய தாக்கும் பெருமை இராமா நான் பந்து சொல்லுகிறீர்	{ தர்மமாய்க்கத்கின் சிற்ற முடைத தாய் பாபவ மான கூலிகை உட்க கிறும் எம்பெருமானார் ருண்டய திருநாமக் தைச் சொல்லுதல்மன்; (அப்படி சொன்னால்)	சொல பதிக் உவர் அழுத்தம் பாக்கும் திரு வினை பற்று அற நுதம்	{ அத்தத் திருநாமக்கதைச் சொல்லத் தொடங் கும் போதே வாக்கிகெ அம்ருதவையம் விபாசிக்கும்; மனவாயுசென்று அடிபெயரே போய் கிடுக.

***:—உயர்ந்ததனை நோக்கி நீர்க்கெனவல்லாரும் பூரீசர்மாநாது திவ்ய காமத்தை வாயரசச் சொல்லுங்கள். உவ்வகைக்கு எல்லாவிற்குமான உவ்வகைகளும் உண்டாகுகின்றன. ஒ ஐயவ் களை! உவ்வகைக்கு இம் அருண்வாயன் அழிந்ததை உபநிதென்கிறேன், கேளுங்கள்; எம்பெருமா னுருடைய வாய்ப்பந்தமுள்ள நேசத்தில் திருநாட்டிற்கு மாறான அடிபெருவன் கிழ்கப்பெறமாட் டான்; அன்னவையத் திருநாமக்கை நீங்கள் அதுவாந்தரமம் பண்ணுங்கள்; உவ்வகைக்கும் புத்தாச பக்திகள் தனிவியங்கும். பாவவந்தரும் நெருங்கும். அத்திருநாமங்கள் கூறுக்கும் இனிதா யிருக்கும். சொல்லிப்பாளுங்கள்.

உமக்கு-யான், உமக்கியான். "உவ்வகை இப்பான்" என்பது கன்னடம்.

"மேற்படுகிறேன் திரையதினெழுவல் நெருகினர் அளித்தனறையேசரிக் கொழுத்தே" என்ற இவ்வகைத்திக்கு மாறான இப்பாட்டின் மூன்றாமடியில் (முற்றொழித்துப்) பதினெட்டெழுத்து

வந்தது என்னெனினிக்கு உபத்தியான் என்ற விடத்திற் சுகரத்திற் மேலேறின இராம் குத்திய
விசயமாகையானே வண்ணங்கொடாமற்குந் சுழித்து உடலெழுந்தான கருத்தாகி விழையே
ஒன் டுகித்துப் பதினொழிமுத்தாய்க்கோ எண்ணத்தற்கது. வம்பர் இயற்றிய சடகோபாச்சாரி
யில் "என் முடியா தெனக்கியாதே வரிய திரா வண்ணதன்" என்ற இருபத்தி, தான்பதாய்ப்பாட்டி
ளும் இப்படியே போயோகம் வாந்தமை காண்க. இந்த காதற்ந்தாறியிலும் மேல் ஐம்பத்தி
முன்றும் பாடபம் "பற்பல் ஐயின்களும் பல்லுலையொழிப் பாணதென் னும்" என்ற விடத்திலும்
இன்னமே சொன்சு. (சா)

சோல்லார் தமிழோருமுன்றும் * கருதிகள் னான்குமெல்லி
யில்லா வறநெறியாவர் தெரிந்தவன் * எண்ணருஞ்சிர்
கல்லார்பரவ மீளாமாவசன் திருநாமம் கம்பிக்
கல்லாரகலிடத்தோர் * எதுபேறென்ற காமிப்பேரே. (சா)

அகல் இடத்தோர்	{ மீசரலமான இப்பழியி ஐய்வர்கள்	கல்லார் பரவம்.	{ வந்தகண்கள் துதிக்கப் பிபனாபு பிருத்தி எழிப்பருமாருருவைய திருநாமத்தை
சொல் ஆர் தமிழ் ஒரு முன்றும்	{ சொல் வாயிய இயன் இரைச கடகம் என் தெ ஒப்பற்ற முதலிய வழியர்	இராமநாதன் திரு நாமம்	{ (என் வளந்தகண்கள்) கம் பிக் கத்திக்குள்ள சிலிப்பி
கருதிகள் என்னும்	{ காண்கு வேதங்கொடும்	மெய் கல்லார்	{ (தீராமநாத எண்ணக்கித்தமே பருவந்த மென்ற அறிவாதவர்க்காய்)
மெய் இல்லா அறம் தெறியாகும்	{ எண்ணக்கித்த தரும காண்கித்தகொடும் மந் தும் கல்லாக்கொடும் பும்	மது பெறு வார்த காமிப்பேரே	{ கமத்தப் பருவந்ததம் கது எந்து கெட்டுக் கொண்டிருக்கிறார் கன் னுபேரே
தெரிந்தவன்	{ அறிந்தவாரும்		
மன் அரு சிர்	{ மண்ண முடியாத குணம் கொடியுடையவராகும்		

சொல் ஆர் தமிழோரு முன்றும் = இயன் இரைச கடகம் என் முதலாகப்படும் தமிழ்:—
"எழுத்துப் பதினமுன்று இரண்டகா சிஞ்சுப்பதெழுகி ஐந்து. இரண்டகையிதகாடை காத்
பகின் முன்று ஐந்துபா இனம் முன்று, துழுகிய வண்ணங்கள் அது ஒன்பது ஒன்பொருள்
கோன் இருமு, கழுத்தில்கிதாசம் வண்பெய்தியாய்ப்புள் கருத்தாகவே" என்று தெருத்து
உணர்ந்தபாடும் இயற்றியதின் இலக்கணங்கள். குறித்தி, செருத்தி, இக்களம், கொல்லி,
காமசம், தக்கோ, பஞ்சமம், கைகைம் காதகாம் பாணலாந் முதலிய பண்டுகள் கொண்டுள்ள
தமிழ் இரைசத்தமிழாம். இயறுக்கும் இரைசக்கும் பொதுவானது கடகத் தமிழாம். திர
விட காத்நகைகெண்ணையற்கதாய் அறிந்தவர் காப்பெருமாறுர் என்றது.

கருதிகள் கடன்கும் = குக்கு, வறாய், வராய், அதர்வணம் என் வேதங்கள் காண்காம்.
கல்லியில்லா அறநெறி = தர்மகார்த்தங்கட்கு அன்கே பித்தி. யாவும் = மேல் நிகரென்ன அறநா
தும் மற்றமுன்று கண்களையும். (சா)

பேறென்றமற்றிலினை நின்றகண்ணி * அப்பேறணித்தற்
காருன்றமற்றிலினை மற்றக்காண்கி * என்றிப்பொருளைத்
தேறும்வெக்குமெனக்கு முனைத்தந்த சேம்னா சோல்லார்
கூறுப்பரமன்று * இராமநாத! மெய்மமை கூறிடவே. (சா)

இராமாட்ச	எம்பெருமானாரே!	தேவையுங்கூடும்	{ தெளிவாகத் தெரிந்த கொண்டிருக்கிற மறவர்களுக்கும்
சின் சான் அன்றி	{ தேவர்களுடைய திருவடி களைத்தவிர	எனக்கும்	{ (இத்த தெளிவு தெரிது பின்னாத) எனக்கும்
மற்றபேத ஒன்றும் இல்லை	{ உபேயம் வேறொன்று மில்லை;	உனை நந்த சொல்லா	{ (காசி பராமயம் என காலகே) தேவர்களைக் காட்டிக் கொடுத்த செம்மைக்குணமா னது
அப்பேத அளித்தற்கு	{ தேவரீர் திருவடிகளாகிற அந்த உபேயத்தைத் தருவதற்கு	எய்யமலை உதிகம்	{ உண்மை சொல்லில் வாய்கொண்டு சொல்வத தாமஸ் [அது யித்த உருகு மித் தனை].
அச்சான் அன்றி	அத்திருவடிகள் தவிர	சொல்லான் உதம் பரம்	
மற்ற ஆறு ஒன்றும் இல்லை	{ வேறு உபாயம் ஒன்று மில்லை;	அன்று	
என்று இப்பொருளை	{ வளவிற துல்லுண்ணாய் பொருளை		

‘உபாயமும் உபேயமும் எம்பெருமானார் திருவடிகளே’ என்றிருக்கும் மறவர்களுக்குத் தேவரீர் எவ்வாறு அருள் புரிகின்றன அங்ஙனமாகவே தெரிதும் வாகிணையாமல் பாகியேனாக் கும் அருள் புரிகின்றதே! இஃது என்ன பெருங்குணம்! த்ருபிசயமான முடைய ஆழ்வார்க் ஆண்டான் போல்வானா அடிமை கொள்வது போலவே அவிச்சவனியான என்னையும் அடிமை கொள்வதே! இச்செம்மைக் குணத்தின் ‘பெருமையைப் பாகமிட்டுச் சொல்ல எனக்கு சக்தி மில்லையே’ யென்று தடுமாறுகின்றார். (சுவி)

உறுத்தமயங்க ளாய்க்குதிய * குவவயத்தே
மாறன்பணித்த மனதுபுணர்க்கோனை * மதியிலியேன்
தேறும்படியென் மனம்புத்தானைத் தினையனைத்தும்
வறுங்குணனை * இளமாய்க்கின் விடைஞ்சினமே. (சுவி)

உதம் சமயங்கள் உதம் குணம்	{ மனம்போலவடி சொல் கிக்கொண்டிருக்கிற ஆறு பாதிமயத்தின் கூடும் தலைமடங்குமபடி	மதியிலியேன் தேதம் உடி	{ இராமாட்சுனை காணும் தெளிவுப்பெய்க என் மனம் புத்தானை
குணவந்தே	{ இப்பழண்டவந்திலே கும்பாழ்வார் அருளிச் செய்த தமிழ்	தினையனைத்தும் உதம் குணனை	{ எவ்வயத் திருவடிகளும் பாகிய திருக்குணம் களைபுடையவராய் யிருக்கிற
மாறன் பணித்த மறை	{ வேதத்தை உதம் அறித்தவராயும்	இராமாட்சுனை இடைஞ்சினம்	{ எம்பெருமானாரை யணங்கேனும்.

* * —எம்பெருமானார் செய்தருளின அரியபெரிய உபகாரங்கள் கெடுதில் வற வற, பாகியாய்த் திருவடிகளிலே வணங்குகிறார். —உணர்ந்தின் பிரமாணமில்லாமதும் புத்தியின்கா மதும் மனம்போலவடி சொல்லிக்கொண்டு திரிவிற மதாந்தரங்களைப்பெல்லாம் பண்பப்படுத்து வதற்காக கம்மாவார் அருளிக் செய்த தமிழ்வேதமான திருவாய்மொழியை ஒதிபுணர்க்கதம். ரும், அயிலேவியான எங்குடத் தேவதலையுடையது என் கெடுதிலுள்ளே புத்தது என் வத் தையை கோக்குவாரும், தினையெனக்கும் பாகிய புத்ததுபுடையருமான எம்பெருமானாரை வணங்குகிறெனவென்றாபிற்து.

சமயங்கள், ஆறாம் தேற்றங்களாகவி, தேவனுரினாலும் மகாபதி, விற்றோர் மாத்மனாகி, குறைய
மாரி, அழகையொலி, சிவாபாசம்வகாதி அன்றியும், ஆக மனந்தாங்குண்டு, வேறு வகை
அன்றி உண்டு. என்ன மனங்களுந், இந்நாயகி மொழியில் கொற் செப்பப் புரீதேயங்குகள்கிலே
தெரிநின்றபட்டனவென்க. குறையம் — மடனென்க. தேறும்படி — ஒரு வழியாலும், என் உந்
நிலைக யணையில்கிலே! என் செய்குவாம்! என்ன தமையில்கிலே தா னும் * இவரி கமக்கொரு
குறையில்கிலே! என்ன தேறி மார்விலே வகையென்குதற்கும், புறங்க என்னக. (சுஎ)

இவற்றென்பதும் பரனீச னாங்கனென்ற * இவ்வகைத்
தறம் செப்புவண்ண லீராமாங்கன் * என்னருவினையின்
திறஞ்சென்றவன் பகலும்விடா தேன்றன்கிணையுன்னே
விண்ணுநோப்பறவிருந்தான் * எனக்காரும் நிகரில்லையே. (சுஎ)

இவற்றென்பதும் பரன் சான் அரங்கன் கல்து	{ தலை பகையென்க (சுஎ மொழியில்) சா ருதிய புரீசங்க சாத இவையர் என்ன இப்பொருள் உதறினே சாங்காத தர்மகலைய அரு கிச் செய்புமவைய வர்க்கென்கையான மயென்கையான கல் இவையர் மொக்த முகையா சிவமன வாதகைப் பிரகதி	பகலும் இவரும் விடாது வெ தன் கிணை உள்கிண யிவதக்து	என்ன காலத்திலும் என் துறத்திலும் இவர்களை பரிபூரணமாகி (இவ்விரும்புகள்) ஒப்பில் வாதபடி எழுந்தருளி விருத்தியுள் இவ்விரும்பு அருகாய் பெற்ற சாதக தப்பாகார் ஆருகிலே.
இவ்வகைத் அறம் செப்பும் அவ்வகை இவ்வகைத் வன் அருகிலேயின் திறம் செப்பும்		ஒப்பி அற இவர்களை மளக்கு ஆறும் நிகர் இவர்களை	

புரீசங்ககாதிகள் என்னாறும் வகையென்கையான பகையென்கையானும் உண்ணமைய உண்க
தார்க்கு உபதேசித்து என்னவையுள் பகையுள் என்ன சிவமனத்தின் குறியுண்டாயவாண்க்கிப் யோரு
கின்ற என்னவையானார் என்னவையுள் திசில்களை கோகோகோ கிண்கொழிந்து அருவாதமுள்
என்ன துறத்திலும் பரிபூரணமாகியிருந்தருளியென்கின்ற; இப்பொருள் பகையுள்
கியம் பெற்றவன் இவ்வகைப் யானொருகையென்கையான * இவர்களை யென்க கொகில்கி யென்க
கொகில்கி யென்ககொகிசை. (சுஎ)

நிகரின்நின்றவென் நிகரென்க * நினைநுகரின்னென்றிப்
புறவொன்றையில்கி யருத்தும்செய்கல் * புண்ணையிலேவர்
பகரும்பெருமை யிராமாங்கலினி நாம்புறதே
அகலும் பொருளென் * பயனிருவோ முக்த மானபின்னே. (சுஉ)

புறவொன்றையிலேவர் பகரும் பெருமை இவ்வகை	{ மொக்தகி பகை மொக்த மொக்தகி பகை மொக்த மொக்தகி பகை மொக்த மொக்தகி பகை மொக்த	புறம் ஒன்றும் இவர்களை அருத்தும்	{ மொக்தகி பகை மொக்த மொக்தகி பகை மொக்த மொக்தகி பகை மொக்த மொக்தகி பகை மொக்த
விண் இவ்வி கின்ற வன் கொகில்கி	{ என்னவையுள் திறத்த திறத்தகி	அருகே புறம்	{ மொக்தகி பகை மொக்த மொக்தகி பகை மொக்த மொக்தகி பகை மொக்த மொக்தகி பகை மொக்த
கிண்கொகில்கி வன் அருகே	{ தென்கொகில்கி கருவிய நிலைத்தகி		{ மொக்தகி பகை மொக்த மொக்தகி பகை மொக்த மொக்தகி பகை மொக்த மொக்தகி பகை மொக்த

இருவொருவரும் யான் கூறியன்	அடிவெறுதல் தொழுகல் கூப்பன், தேவரீரால் அடிவெறுக்குப் பயன் என்று வரிசைமையா யினர்	இனி பழுதே அதனும் பொருள் ஏன்	இனி மேலான் விடாத்தானை பிரிந்துருக்காக்கி காணும் வன்மை.
------------------------------	--	--------------------------------------	---

“ ” :—“ எனக்காரனும் கிரிஸ்ஸியே ” என்று கனித்துக்கூறிய அழுதனரை வெக்தி எம்
பெருமனார் “ இக்கிரிப்பு உலங்கு ” தந்தனை காண்குது கிறதும் ? ஏன் உம்மை விட்டுவிடவுக்
கூடும் ; நீர் எவ்வித விட்டுவிடவுக்கூடும். இவ்வாறு தொன்று வெக்தால் இக்கிரிப்பு மாதவி
கூடியது தானே ” எனவா—; இனி உம் வினாவு விட்டுப் பிரிவதற்குக் காணாமேயில்லை யென்
கிறார்.

[“ தந்தனம் தவந்ருதே & காதவாக் கருந்ருதே தவம் தவசியவாக் கரு—விதிநிமிததேததத்
யாயம் பவாக் காலய மான்மேதிறை ”] என்று ஆனவர்க்கார் வித்தாத்த சதக் கீழேகூறும் இப்
பொருள் கொண்டதே.

நிசனாத—“ நியதா ” என்ற கடகொல் லுவினாவிற்று. நிசனாபாபாநி நிசனா=நிசனாபிருக்குந்
தன்மை. அருட்டமேதேததல்=நிசன்மன் விசுபத்திக் கருணா பண்ணினான்னொ அருள்
விசுக்குவிதும் பயன் பெறுவதாய். (சா)

கூனதுசெம்மையறநேறி * பொய்ம்மையறுசமயம்
பேரணதுபொன்றி இறந்தது வெங்கலி * பூவ்மலத்
தேன்திடய்யயல் தேன்னாக்கன்மழல் சென்னிவைத்துத்
தானதிர்மன்னும் * இராமாநுச வித்தலத்தித்தே. (சக)

பூ கமலம் தேன்	{ தாமரைப் பூக்களி பூண்டான் மகாந்த காலது	இராமாநுசன்	{ எம்மிருவாருள்
சது பாய வயல்	{ அருகல் பெருகல் பெற்ற கழனிநிலைபுண்டாய	நி தவத்த உயித்த	{ இப்பூக்கிலே திருவா தரித்ததனும்
தென் அரங்கன்	{ பூதி சங்கத்திலே அழல் தருளியிருக்கிற பெரிய பொருளை கூறாடாய	மெய்மை அதம் வெறி	{ குறுவாரை தர்மமார்த்த யானது
கழல்	{ திருவாழகனை	கூனது	{ வைத்த பெற்றது;
கொன்னி காவாது	{ கொலாவதரித்த கொண்டி	பொய்ம்மை அது கமலம்	{ பொய்யே கிடைத்த கிடற்றே அதுகமலம்
தான் அழிவ் மன்னும்	{ தாம் அத்திருவாழகனி மேயே பசுவனார் யிருக்கிற	பொன்றி பெண்ணு	{ காமமடைத்தன்;
		மவம் கலி இறத்தது	{ கொடிய கலிகூறும் மாண்டது.

“ ” :— எம்பெருமானார் திருவாய்திரித்ததனாலே இவ்வாறாகத்துக்கு உண்டான கண்ணாக்களை
அருளிச் செய்கிறார் இதில். முண்டா குறுக்குக்கண்ணினால் அழிந்துகிடந்த தர்மமார்த்தம் மீண்டு
நிலைபெற்றது; எண்ணத்திருத்தமான புத்தகங்களைகளையும் தரிசொய்க்குவை; கலிகேதாநாமம் வெட்
கூப்பெயிற்று. (சக)

உதிப்பனவத்தமர் சினைதயர் * ஒன்னவர் செஞ்சமஞ்சித்
கொத்திட மாசிற்ப்பன * கொள்ளவன் குற்றமெல்லாம்
பதித்தவென் புன்கவிப் பாவின்மூண்டன பாவத்தோல்கள்
எறித்தவனாதன் * இராமாநுசன்முன் விடையடிவே.

(10)

பாவத்தோல் செ	{ உலகமெல்லாம் பாவின் சிதையல்லவா குணம் கொண்டவனாகும்	ஒன்னவர் செஞ்சமம்	{ பிரதிபலிக்கும்படி செஞ்சொன்ன பயம்பட்டிப் பரிதவிக்கும்படி
எதி தீய காதல்	{ உதித்தவருக்குத் தலைபாண காண்கருணை	அருளி கொடுத்திட	{ மாறிமாறியிட்டு உட்கூர் தன்னைமுண்டவன்;
இராமாநுசன் தன் இளை அடி	{ எம்மொருவருளுடைய திருவடிப்பிண்டவன்	மாறி நடப்பவன்	{ அபரமான் வயிற் தேவதந்தன் யானும் அழுந்தித்திடத்தெ
(எப்படிப்பட்டவை வெள்ளம்)		கொள்ள வன் குற்றம் எல்லாம் பதித்த	{ எண்ணெய் கூர்ந்த மரன் கண்ணாங்காய்
உத்தமர் சினைதயர் உதிப்பன	{ உத்தமர்க்குரியிருண்டவ திருவன் எங்கையிலே பாசனப்பலகை;	என் முன் கவி	{ பாகாங்களை (கொடுத்த மாதம்) பெத்தன் கொண்டவை.

***—தமக்குப் பதம்பாரப்பலகை எம்பெருமானார் திருவடிகளை யருளிக்கிறார் இதில்
வருவதற்குப்போகவாரான உத்தமர்க்குரியிருண்டவன் இறுதியிலே நித்திரிப்படுவான்; பிரதிபலிக்கும்
புண்டைய செஞ்சினை மாந்தரத்தாக உண்டிபண்ணுவான்; பன்மனைக் குற்றங்கள் விவரமாக என்ன
கவிரகையார் வந்துவருவான்—அத்திருவடிகளும், என்னுமாவிற்து.

ஒன்னவர் செஞ்ச மஞ்சித் கொடுத்திட மாறி உப்பவன்—பாழறயருற்றத்தவனை நிராகரிப்ப
தற்காகப் பலவிடங்களிலும் வந்தார் திருவடிகளைய அறிவ. மாறிவந்தது—தரு அமுதான
கடை உம்பெருமான் கடைபோலவே.

(10)

அடியைத்தொடர்ந்தெழு மெலங்கட்காய் * அன்வபாநப்போர்
முடியப் பரிசெருந் தேயிரிடுங்கோணை * முழுவனாரிந்த
அடியுக்கா முத மராமாநுசனென்னை யாளவந்திப்
படியிற்பிறத்தது * மற்றிலியகாரணம் பார்த்திடிலே.

(11)

அன்று	{ முத்தவத்தின்	முழுது உணர்ந்த	{ (மீளும்பு எவ்வாறும் வளில் ஒன்றுக் குறைய யாதபடி) பூர்ந்தியா உத்தெரிந்த கொண்ட
அடியை தொடர்ந்த	{ திருவடிகளை அமலம் பித்தது	அடியுக்கு	{ பாகவதர்களுக்கு பாடியோகவான எம்பெருமானார்
அருள்	{ செருக்கித்தொன்ற மழுபு பாண்டவர்களுக்கு	அருகம்	{ இப்பெருமானார்
இளங்குரு கூறு	{ என் [பகவாதன் பூண்ட]	இளங்குரு	{ இப்பெருமானார்
பந்தப் போர்	{ பந்தவந்தத்திலே	வந்து பிறத்தது	{ வந்த அவதரித்தது (எதற்காக வெளியில்)
முடிய	{ (அறிவோதகாதிலன்)	பண்டை ஆன	{ அடியோனை அப்போது ருளைக்காவியென;
பரி செருநோர்	{ பாருப்படியாக குறிக்கப்பட்ட	பார்த்திடயம்	{ குரங்கு பார்த்து மனலில்
விடுந் கொணர்	{ பெரிய தொன் உத்தினை வழியோகவான	மற்ற காரணம் இவ்வ	{ இதற்காக செருகு காண்கவிரகை.

***—என்பெருமானார் மதந்தரங்களைக் கண்டித்து கிளைபட்டிய கித்தாந்தம் இன்ன தென்மீனார்.—தெந்த குணிகளையெனும் கொண்டுகிருய திருக்குணங்கிலையும் அதிபா தவுக்யபாபாசங்கிலையும் உடையாசாந எம்பெருமானார் இவ்வளவில் திருவாய்நித்து “கைகல ப்பாணிகளும் அநிதப்பிசாணிகளாகு இருப்பிடமாயின் ஸகல வேதங்களும் ஸ்ரீமதராமபண துக்கே உரிமைப்பட்டவை” என்கிற பாபார்த்தத்தை கிளைபட்டியருளினர் என்கை.

உங்கு+யாயும், உலகியாயும் : “யவ்வியினிய்யாம்” என்பது கன் னுலகிதி. (உடு)

காட்டிய கீதர் சமவங்கி மர்ண்டன் * நாணனைக்
காட்டிய வேதம் கனிப்புற்றது * தென்குருகைவள்ளல்
வாட்டமிலா வண்டமிழ்மனற வழுந்தது மண்ணுலகில்
சுட்டியகீலத்து * இராமாநுசன் தன்னியல்வகண்டு

(இச)

மண் உலகில் காட்டிய கேந்த இராமாநுசன் தன்	இப்புவோகத்தில் மேன் மேனும் திரட்டிக் கொண்ட சேய குணத்தை அடைய நான் எம்பெருமானாகு ருவைய	வேதம்	வேதம்வகாணவை (சமங்கு இனி ஒரு குணமுமில்லை மென் து) செருக்க கடத்தன்;
இயங்கு கைடு	வகையாவதனை பார்த்து,	கனிப்பு உற்றது	அழகிய திருக்குருகில் அவதரித்த உதார கான ஆழ்வார் (அரு ளிச் செய்த)
காட்டிய கீதர்சமவங்கி மாண்டன்	(தவட்ட யுக்திகளாலே) கில நிறத்தப்பட்டி ருந்த கூர்ந்த மதங்க கெய்வம் ஒழித்தது;	தென் குருகை வள்ளல்	ஒரு குறையும்ற்ற தெந்த தமிழ் வேதமான திருவாய்மொழி
காணின காட்டிய	ஸ்ரீமதராமபணிகள் பிசுபிசுதித்த	வாழ்ந்தது	வாழ்வு பெற்றது.

***—கிங்கத்தைக் கணவின் கண்டாநும் காமாநாயிருவங்கன் கித்தொழியும்; அவற்
கைக் கொல்லுதற்பாசுக் கிங்கம் ஒரு முயற்சியும் செய்யவேண்டா. அதிபாந, இவ்வளவில்
கொள்ளுகிடந்த பாழ்வகுத்தருந்தி மதங்களைக் கொண்ப்பதற்காக எம்பெருமானார் ஒரு மிசயத்த
மும் எடுத்துக்கொள்ள வில்லை; அவருடைய இயல்வைக் கண்ட காட்சியிற்,காலே மதந்ததன்
கள் யாவும் மாண்டுபொயின, அவை மாண்டே ஸ்ரீமதராமபணபாங்கான வேதங்களும் அந்த
வேதங்களின் வடிவாகிய அருளிச்செயல்களும் பொலிவுபெற்று தங்கின —என்றாசாவிற்து. (இச)

கண்டவர் சிங்கதவரும் கடிபொழில் தென்னரங்கன் *
தொண்டர்குலாவு மிராமாநுசனை * தொகையிறந்த
பண்டகுவேதங்கள் பார்மேல் கிலவிடப் பார்த்தருளும்
கொண்டலை மெலித்தொழும் * குடியாமெங்கள் கோக்குவமே

(இடு)

தொகை திரந்த புண் தரு வேதங்கள் பார்மேல் கிலவிட பார்த்தருளும்	கண்டகிலந்த வகையாவதற்க்கொண் வேதங்கள் இப்புவியிலே தன் வளமுண்டி கொந்தருளினவரும்;	கொண்டலை கண்டவர் சிங்கத கையும் கடி பொழில்	பாம உதாரமும், கண்டவர்களின் தெரு காசகி வகையிறந்த மணமித்த சொகைகள் ருந்தி
---	--	--	--

தென் அரவின்	{ தென்னாங்கத்திற்குத் தலைவனான தெரிய பெருமானுக்கு	குலாவம்	{ கொண்டாடப்படுவரு மான
தெவகி	{ அடிமைப்பட்ட ஸ்ரீவைத்தனாவர் கணம்	இராமாதனை	{ எம்பெருமானுரை பொருத்தி ஆசாயித்த குலம்
		மேலி தொழும் குடி	{ எங்களுக்கு வணங்கித் படியுள்ளோம்.
		எம்மன் கோக்குவம் ஆம்	

எம்பெருமானுரை அடிபணிந்து உத்தியிக்கும் முதலானவர் தாம் அடியேனை ஆன்மதற்கு உரிபவர்கள் வன்றாசாயிற்று. ஸ்ரீராமாதன பந்தர்களுக்கு அடியேன் தாதுவாயிருப்பேன் என்றவாறு.

இராமாதனை மேலித் தொழங்குடி எங்கள் கோக்குவமாய்க் கம்பெருமானுரன் தம்மக்கு வந்தாயி; அவரை ஆசாயிப்பவர்களே எம்மக்கு வந்தாயின.

கோ என்பதற்கு மேன்மையென ஆம் பொருள் உண்டாதலால், எங்கள் கோக்குவம்—எங்களுக்கு மேன்மையான குலம் (எப்படிப்பட்டதென்றால்), இராமாதனை மேலித் தொழங்குடியாம்—தன்பதமாகவும் உரைக்கலாம். “எங்களுக்கேத் குடியே” என்றும் பாடமுண்டு; பொருள் ஒன்றே. (இரு)

கோக்குவமன்னரை மூலமுகால் * ஒரு கர்மமுவால்
போக்தியதேவனைப் போற்றும் புனிதன் * புலனமெங்கு
மாக்கியதீர்த்தி யிராமாதனை யடைந்ததின், என்
வாக்குரைபாது * என்மனம் நினைபாதினி மற்றென்றையே. (இரு)

கோக்குவம் மன்னரை	{ உத்திரிய குலத்த அரவர்களை	புலனம் எங்கும் ஆகிய பெத்தி	{ உலகமெங்கும் பரவின் புலனா புலனாயரு மான
ஒரு வருவாய்	{ திருபத்தொரு தலைமுறைவனாவம்	இராமாதனை அடைந்த பின்	{ எம்பெருமானுரை ஆசாயித்தபின்பு
ஒரு கர்மமுவால்	{ கர்மம் பொருத்திய ஒரு மருமாவே	இனி	{ மேலான சாவமென் வாம்
மேல்கிய	{ (பரகாமாவதாதத்தில்) தொய்த் தருமின	மற்று ஒன்றை	{ வேறு எந்த விஷயத் ததபும்
தெவகி	{ எம்பெருமானின்	என் வாக்கு	{ எனது வாக்கானது
போற்றும்	{ அறிக்கின்ற	வரைபாது	{ சொல்லமாட்டாது;
புனிதன்	{ பரமபரிசுத்தரும்,	என் மனம்	{ எனது மனமும்
		நினைபாது	{ நினைக்கமாட்டாது.

“அடைந்ததற்பின் வாக்குரைபாது என்மனம் நினைபாது” என்றும் பாடமுண்டாம். (இரு)

மற்றொரு பேரம் மதியாது * அருங்கன்மலாடிகா
ஆற்றவரேதனத் துற்றவாக்க கோவ்ருமுத்தமின
ஆற்றவம் போற்று யிராமாதனை இவ்வாறிகத்தே
பெற்றனன் * பெற்றபின் மற்றையெனொரு பேராதனைவே. (இரு)

குணம் திறம்	{	ஆர்வ குணமிகுநான் வினாக்களமுதும் (குணசாயத்தினை) என்ன பொருளைத் தந்த வரும	{	திருவாய் மொழியின் நெய் நஞ்சு துள்ள குணம் மனநிறம் இடம் பொருளும்	{	திருவாய் மொழியின் நெய் பரிமாணம் நிகர் குணம் துணைபுள்ள இடம்மொழிக்கும் பொருள்
கொண்டன்	{	என்பன் குவத்திற்குத் தலைநாடுயான்	{	மா மலர்கள் புணர்ந்த பெணர் பார்பன்	{	பொருளின் அழகு நாளைபுகையான்
என் குலம் கொழுந்து	{	என்பெருமான் (என்கே வழுந்த குளியிருப்பவன் தன்)	{	மொழிக்கும் புகிடொழும்	{	திருவாய் எழுந்தருளி யிருக்கிற தன்ம தெய்வங்கொள்கும் எழுந்தருளியிருப்பான்
இராமாருண்	{	என்றவன்ந்த தன்ம ஆன அகநாடகம்	{	புகுந் திற்கும்		
உணர்ந்த பெய் குறளி	{	கொண்டன கொள்கும்				
யர் பிபாகம் தொழும்	{					

* * *—ஆனம் உலகியதிலுள்ள மஹான்சுரூபாய கிரன் எங்கெங்கு இருக்கின்றதோ அங்
கெல்லாம் எழுந்தருளியிருப்பவரும், திருவாதிவாழியின் மாதவியைப்போல இறை எங்கெங்கு
நிகழ்கின்றதோ அங்கெல்லாம் சேவைகளைநிபந்தரும், சர்க்காராகியான் எங்கெங்கு
நிகழ்ந்து எங்கெங்கும் பண்ணுகின்றோ அந்தத் திருப்பதிமேலுக்கும் புருந்து நிற்பவருமான எம்
மெதுமானார் அன்புமக்குள் கூடல்தான் உன்னுடையதே. (கய)

தொழுகை விட்டோடிப் படரும் வெங்கோள் வினைநாயல் * நிரயத்
தழந்திவிட்டோனை வக்தாட்டு வாண்டினைனும் * அருமுனிவர்
தொழுக்தவக்தோ னெம்மிராமாங்குன் தொல்புகழ் சுடர்மிக்
கெழுந்தது * அத்தால்லல் வநித்யங்குண்ட திருநிலமே.

(55)

இரு முனியும் தொரும்	<p>அருமையான நீட்ட உடையுண்ட உடையுண்ட மேலி கைப் பெற்றவர யும்</p>	நீராவத அழகு லிட்டே	<p>மயம்மாரமாதிரி நாகத் திலே அழகு கிட்ட என்னை</p>
தவத்தொன்	<p>பெயர்ந்தவர்த தவத்தொன் புறமாயவர்புதிருந் தி</p>	கந்த புன கொண்ட பின்னும் காட் பிக்கு எழுந்தது	<p>கந்த புன கொண்டு கொண்ட பிசுபும் ஒளி குன்றும் முன்னி தும் விசேஷமாக விளங்குகின்ற தன்;</p>
எம் இரண்டாவன்	<p>விவரமி வந்தவருண்ட குண்ட</p>	அத்தாய்	<p>விவரமி வந்தவருண்ட குண்ட</p>
தென் புது	<p>நீதவரன் கல்லவர குளவரன்;</p>	இரு கயம்	<p>இரு கயம்</p>
கொழுந்த விட்டி ஒடி மடும் கொழிவரன் விவரம	<p>மெய்ப்பிட்டு வந்த அத்தொன் கம் பெருகுந்த நீருமாய் பெரு மான துய்யந்த தன்ன</p>	கம் அத்தொன் கயம்	<p>கம் அத்தொன் கயம்</p>

எம்பெருமானுருடைய குணங்கள் மறையாவிடாக என்னை ஆடமுதிர்ந்திருக்காண்டவன்
கோழி தஞ்சிதெற்று விடாமல் 'திட்டாய்ப்பட பாகிகள் இன்னும் பாகிளும் கிடைப்பா
ருண்டோ? கிடைப்பாருண்டோ?' என்று தின்னமும் காக்கு கீட்டக்கிள்களும் செல்லுமின்
தன—என்றும் கருத்தாகும். (கஉ)

இருத்தேனினினைப் பாசங்கழறி * இன்னுயானிறையும்
வருத்தேனினியெம் மீளாமாங்கன் * மன்னுமாமலர்த்தன்
பொருத்தா நிலையடைப் புன்மையினோர்க்கொன்றும் கன்மை செய்யப்
பெருத்தேவனாற்பாவும் * பெரியோர்தம் கழல்பிடித்தே. (கஉ)

எம் இராமாங்கன்	{ எவ்வித எம்பெருமானு குடைய	கழல் இன்று பிடித்த	{ திருவடினை இன்று ஆராய்த்தேனான் பின்பு
மன்னு மா தான் மலர் பொருத்தா சில உடை புன்னையி னோர்க்கு	{ சிறந்த திருவடி ததாம் கைகளில் சேகாத வம்பாவத்தகை புடை யவர்களைநா ரீசர் எனர்க்கு	இரு வினை பாசம் கழறி இருத்தேன்	{ புண்ணியம் பாவமென்று இரண்டு வகையான கருமபாசங்களி னின்ற வடுபட்டவ னானேன்
ஒன்றும் கன்மை செய்யா பெரு தேவனா பாவம்	{ ஒருவிதமான உபகார மும் செய்யாத பெரிய பெருமானை பொற்றுகின்ற	யான்	{ இப்படி விரும்புகைப் பெற்ற அடியேன்
பெரியோர் தம்	{ ஆழ்வானுகூற மனாறு டைய	இனி இவறையும் வருத்தேன்	{ இனிமேல் கொஞ்சங் கூட கருத்தப்பட மாட்டேன்.

ஸ்ரீ ராமாதரு பக்தர்களான ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களுக்கே வரவரவதாயும் பண்ணவல்ல
பெரிய பெருமானைப் பேரற்றுகின்ற உத்தமாவான அடைந்து உத்தியிந்த அடியேனுக்கு
இனி ஒரு வகுத்தமும் வினையக் காணாபின்பென்று தம்முடைய கருவற்றவற்றவற்றதகி
உறிஞராயிற்று.

இருத்தேனப் பாசங்கழறி = பாவம் பேரவே புண்ணியமும் பாவதிக்குப் பிரதிபந்தம் என்
பதை உணர்க. பாவம் இரும்பு விலங்கென்றும், புண்ணியம் பொன் விலங்கென்றும் என்
திரங்கள் கூடும். (கஉ)

பிடியைத்தொடரும் களிதேன்ன * யானுன்பிதங்கியசீர்
அடியைத் தொடரும்படி கல்கவேண்டும் * அறுமையச்
செடியைத் தொடரும் மதுளசேறித்தோர் சிறைத்தொட வந்திப்
படியைத்தொடரும் * இராமாங்க மிக்க பண்டிதனே. (ககஉ)

அது எவ்வம் செடியை தொடரும் எருள் செறித்தோர்	{ பாதுகையான நுது மதன் களைவிட தாதுகளிலே படியைத்தொடர் காரண மன அபிவேசம் விடைத்த நுடர்கள் பங்கமடைந்த வெருவி தும்படியாய்	மிக்க பண்டிதன் இராமாங்க	{ மதுபண்டிதரான எம்பெருமானுகூர், பாசைப் பேண்டையைப் பின்பற்றித் திரிசெந்த ஆன் யானேனேன் அடியேன்
சிறைத்த தொட	{ இப்பழுவிலே வந்து அவ தரித்து (எம்போன் வாரா விவகாரிப்ப தற்குப்) பின் தொடர்விற	யான்	{ வெளத்திரியம் நுதலிய குணங்கள் விளங்கு கின்ற தேவீரத திருவடினைப் பின் பற்றும்படி இருவைப செய்தருளவேறுமும்
வந்த தும்படியை தொடரும்		சீர் பிறம்பெ உன் அடியை தொடரும் படி கல்க வேண்டும்	

உ. ௨. ௨.—எம்பெருமானார் இவ்வகையில் அபவதித்த உபதேசத்தி முகந்தாலே உண்டாக்கின்ற தத்துவமான தாம் பவதித்த அபவதிகளால் எவ்வகையினாலும்; அவ்வகைகளையும் வந்தவாழ்வு முகந்தாது; அவ்வகைகளுக்கு இருந்த ஸ்வரூபங்கள் அந்நுபதிப்பாதின; பூமிண்டலம் மஹாபாஷ்யம் பெற்றது; தன்ன சாந்தநாமங்களில் எவ்விதமான எம்பெருமும் உண்டாகாதபடி நிச்சயநூலாகிய உண்டாயிற்று; பாஷிகளின் பாவங்களெல்லாம் தொகின்றதுபொயின; ஆகிய இவை எம்பெருமானாரிதந் தத்துவஞானத்தின் பவனாகத் தெற்றினவை—என்றாராவித்து.

தொல்லுவாதியர் = கைத்தொள்ளி தாம் அநாதியாகுகின்றவர்; அவ்வகைகளும் அநாதியாக உண்டோடுகின்றவர்; பவிருள்ளபொருத தொடக்கிக் கலாபுமுண்டாவதுபொரு, பாற்றார் குற்றஞ் சுகம் என்கிற வாதிகளும் பழையசாகிலே யுண்டென்க.

தவணி என்ற வட சொல் தாதுவின ரீட்டல் விதமாகப் பெற்றது, கூழ்-வந்தெதும், காழ்-குத்தும். (கரு)

நூல்களினிந்த ஸலங்கொகையு * ஸடோறும் ஸபவங்கிது வகைங்கொடுப்பது மாதவன் * வடிவியேன்மனத்திற் றனங்கொடுத்த லிளமானான் தன்னையெய்தினர்க்கு அத் தூண்கொடுப்பது * தன்தகவென்னும் சலங்கொடுத்தே. (கரு)

மாதவன் காணம் கொடுப்பது (எம்பெருப்பவர்களுக்குக் கொண்டு)	திருமான் மோகமும் அளிப்பது நூலும் பக்திருபமாசெய் பரிபகையாதி அந்த பக்தியினால் ரீதயம் உருகுதிருவர்களுக்கே வரம்;	தன்னே உய்தினர்க்கு அத்தனாம் கொடுப்பது (எவ்விதமாகக் கொடுக்க)	தம்மைப் பற்றினவர் களுக்கு அந்தமொரு வன் வந்தை அளிப்பது
நூலும் கவிரிந்த ஸலம் கொண்டு சான் தொறும் ஸபவங்கிது	மஹாபாபியான எவ்வு தொரு தபத்திலிருந்த சலங்கொடுப்பது பொக்கடித்த எம்பெருமானார்	தன் தகவு என்னும் செயல் கொடுத்தது	தம்முடைய கருவையா கிற ஸாதவந்தை (அவர்களுக்குக் கொடுக்க முதலான) கொடுத்தது. [தமது நிதிய கருவையாகக்.]

உ. ௨. ௩.—அடியார்களுக்கு மோகமளிப்பதில் அநிகராக எம்பெருமானார்க்குமுண்டு, எல் லெருமானார்க்குமுண்டு. எம்பெருமானார் அளிப்பது பிகவும் சாம்பிடுத்திலே; எம்பெருமானார் அளிப்பது சேவனம் தம்முடைய திருவருளாலே என்கிறார் இதில்.

நூலானது ஸ்ரீராக் கவிரிந்து அது பக்தி, பாபக்தி, பாபபக்தி என்னும்படியான அடிவந்தகிரியைடந்து, அத்தனும் இந்த ஸபவாதத்தில் கண்ணால் மிருப்பதும் அனாதவாய் ஆழ்வார்களைப்போல “ஒரு பகலாயிரமுதியானே” என்ற ஆழ்வாயர்களுக்குத்தான் எம்பெருமான் முக்தியளிப்பது. எம்பெருமானாரோ பெண்ணில் கருபுரமாதிரியானதாண்டவாணையாலே அடியார்க்கிடந்திடு எவ்விதமான கிலேசத்தையும் எதிர்பாராமல் தகது திருவருளாகக் கொண்டு அளிப்பதைக் கையெடுத்துவர் என்றதாவிற்று.

வாய்விடாமல் மனத்திலிருந்து வந்த என்பதற்கு—மாதவன் அடிப்பணிகளை வருத்தனை யாற்றி என்னைதான் என்று தனக்கு வாய்ப்புமாயுள் என்று உணர்த்தவாய்ம். (க.க)

சாணமடைந்த ததும்புக்கொ * பண்ணுந் துணை
மரணமடைவித்தவாயவன் * தன்னை வாய்க்கவைத்த
கரணமில்லாமல் கண்ணென் றினாமா * வாய்க்கட்ட
அரணமிக்கைத்திலினால் * அண்ணுமட்டில் வாய்க்கட்டே. (க.க)

சாணம் அடைந்த ததும்பு	{ தன்னைச் சாணம் பத் தின் தன்ம பற்றாது கா	உமக்கு அன்று	{ உமக்கு உரிமைப் பட்டவாயவன்; என்று இய்யாழக உப தேசித்த
பண்ணு	{ முத்தவாதத்திலே	என்று	{ எம்பெருமானார்
அந்நவகா	{ துரிபோதகன் முதலிய தாதென்ன	இய்யாழகன்	{ ஆதாரத்தினுக்கு
வாயம் அடைந்த மாயவன்	{ சாரும்படி சென்ற எம் பெருமான்	அவன் அமைத்தவன்	{ சாணமயக் கத்தித்தில காதி
தன்னை வாய்க்க வைத்த கரணம் இவை	{ தன்னை வழிவகுத்த காசெவ் வற்படுத்தி வைத்த இத்திலின் கணம் இவை;	இ ஆர் உயிர்க்கு	{ இந்த அருமைப்பாடு ஆந் மாக்களுக்கு
		மத்த அரண் ஆம்	{ வேறு கண்காணார் ஆர் ? (ஆருமிக்கை)

ஆரணக்கின்று கிசரிசொல்லில் * மாயவன்னைறவத்தேய்வத்
தேரினில்செப்பிய கிணதயின்செம்மை * பொருள்செரியப்
பாசினில்சொன்ன விளாமாநகரைப் பணியுக்கல்லோர்
சிரினில்சென்றுபணித்தது * என்னுளியும் சிணதயுமே. (க.க)

வாயன்	{ ஆசனம் செத்தடி தக்கனை உடைய எம்பெரு மான்	பாசினில்	{ இப்பழியிலே
அன்று	{ முத்தவாதத்திலே	சென்னை	{ (இதா மாயம் முதற் தானே) அருகிச் சென்ற
பூவர்	{ பஞ்சபாண்டவர்க் குடைய	இய்யாழகனை பணியும்	{ எம்பெருமானாரை ஆசனத்திலிருத்தி வினாவுறு புருஷன்
தெய்வம் தேரினில்	{ தெய்வத் தன்மை பொரு த்திய தேரின்கீழ் (இருத்தவொன்று)	நல்லினர்	{ குணமட வாய்க்க குணவாயிலே
செப்பிய கிணதயின்	{ அருளிக்கெய்த பாயத் திணதயினுடைய	சிரினில்	{ என் ஆதாரம் மனக் கணம்
செம்மை பொருள்	{ வாய்க்காணர் அந்தத் கா	சென்று பணித்தது	{ சென்று செத்தவின் டா;
தேரிய	{ (அறிவரும் அறிதகைத்) செரித்த சென்றும் படி	சொல்லில்	{ சென்றுமனதில் இக்கைத்திலே எனக்கு ஆர் துப்பகார் ?

சிணதயிதேறு கரணங்களைப்பாணம் சிணதத்து * முன்னுள்
அத்தமுக்குத்ததவாய் * அனைவென்றனைக் கன்றருளார்
தத்தவாய்க்கணம் தன்னைத்திலின் தானதுத்த *
வகைத்திராய்க்கணம் கத்தித்தேதன்கிள்கென்றையே. (க.க)

யிசலம் உய்த்தது கண் செயல்கள்	யிசலம் அநிசரித்தது. கண் செயல்கள்	முன் செய் வினை	{ முன்செய்யெய்த வாகை கொண்டாள்
உய் தன் குணங்களுள் கே தீர்ந்தது	{ தேவரீருடைய திருக் குணங்களுக்கே அந் தீர்ந்தது;	தீ செய் வினை அதனால் பெயர்ந்தது	{ தேவரீர் செய்தருளினார் (கடாங்காணா) என யத்தானே தொழுகத் தொழுகி.

கைத்தனன்தீவு சமயக்கலகனா * காசிவிக்கே
உய்த்தனன்தாய மறைநெறிதன்கா * என்னுள்ளையுள்ளம்
செய்த்தனன்போ முருந்தேத்தும் நிறைபுகழோருடனே
வைத்தனனென்கா * இராமாட்சனாய்க்க வன்னமைசெய்தே. (எஉ)

இராமாட்சன்	யம்பெருமானார்	உள்ளம் உய்த்தது	செய்து கலிக்கது
யிசல வண்ணம் செய்து	{ தமது ஒளதாய் குணத் தை அநிசயாகக் காட்டி,	அவ்வன்போடு இருந்து	{ அந்த மீதியெய்தே உய் யிருத்த
நீல வலயம் கைகனா	{ தீய மதவ்வி விருத்த கொண்டு கைநாளு செய்திருக்கிறார்	வத்தம்	{ (அவ்வா) கந்தேந்தம் பண்ணுகிற
கைத்தனன்	ஒழிந்துவிட்டார்;	கிடை புகழோருடனே	{ புகழ் கிடைத்த மதுகைக கொண்டு
தாய	பரிசுத்தமான	அவ்வினை கைத்தனன்	{ (அவ்வினையும் ஒருகாலம் கண் ணுமாப்படி) வன்ன கைத்தருளியும்.
மறை நெறி தன்கா	கேதமார்ச்சுவை		
காசிவிக்கு உய்த்தனன்	{ புகழிலே மதுபித்தரு கிறார்;		
கண் உன்னி	என்று அதுவந்தித்தது		

நிறைபுகழோருடனே வைத்தனன்:—அவ்வுத்தாக்கமோடே பழங்கிடங்கு கண்ணை வைத்துக்க
கொண்டே கூட்டி கண்டதார் என்னவுமாம் (எஉ)

வண்ணமயினுதும் தன்மாதகவாணும் * மதிபுணையும்
தன்னையவினாவு மித்தாணவீடுவர்கட்டி * தான்காணும்
உண்ணமகனொரு முறைத்தனியாய் புகழையுண்ணும்
திண்ணமயல்லாவெனக்கிலை * மந்திரூர்க்கை தேர்ந்திடலே. (எந)

தன் வண்ணமயினுதும்	{ தம்முடைய ஒளதாய் குணத்தாலும்	உண்ணம் உய் குணம்	{ யதார்த்தமாய் வினாக்கள் மாய குணத்தையு தேசிக்கிற கம்பெருமானார்
மா தகவாணும்	பாங்குருவாய்ந்தும்	உணர்ந்த இசை மா	{
மதி புகழையும் தன்னையவி னா	{ சந்திரனை வென்ற திரு வண்ணம் குளிர்ச்சியா தாம்	உண்ணம் திண்ணம் அது	{ கிளிப்பதாரித அதுவா நாய கொண்டு தனிக் கூசாயுணவின்
இத்தகவனியோங்கு	இப்பழியிதுவண்ணகர்களுக்கும்	தோர்ந்திடல்	{ அடியினுக்கு வேறொரு அதவவணாய் மிக்கி.
தன் குணம் ஆம்	{ தாமே 7 வகையாக கொண்டு	எனக்கு மந்த நர் கினை	{

தேவராமனாயின் திறமென்று * மகனான் தீயவனாக
கடாங்கொண்டு குணப்பது * கொண்டவனையவண்ணம்
ஏனாருணத்தேம் மிரவாணகனாவெழிமகனாயின்
கொண்டவனாச்சிதைப்பது * கப்பொதொரு கிதைக்கெய்தே. (எச)

மனையில் நிறம் தோர் என்று	{ (இப்பாலின்) வேதஞ் சொல்லுகிற வழியை நினைத்ததற்குத் தக்க யென்று	வர் ஆர் குணத்த எம் இராமாதான்	{ (மத்தும்) பன் நல்லகுணம் எழுண்டாயினாலுமான் நல்லாய் எம்பெருமானார்
நிலவரை மலையன் குறைப்பது	{ பால்கரை எம்பெருமான் தண்டிப்பது	அ நழில் மனையில்சொ தவரை கிதைப்பது	{ அந்த நிறத்த வேதத்தில் அவ்வியாதவர்களை பக்கப் படு த்துலது (எப்படி யென்றால்)
கர் ஆழி கொண்டு கொண்டல் அநைய வண் மை	{ கர்வாயான தனத்த திருவாழியாலே ; மேம்போன்ற குணதா யுண முடையவரும்	அப்போது ஒரு கிதை செய்த	{ அப்போ தப்போது ஏன் வொரு புத்தியைக் கொண்டாம்.

***:—எம்பெருமான் தனது ஆழ்ந்தாரூபமான வேதங்களின் கட்டளைப்படி நடவராத கொடியவர்களைத் தனது திருவாழியைக் கொண்டு தகமம்மை பண்ணினிடுவன் ; எம்பெருமானார் கோவென்னரில் அவ்வளவு ஆலாசம் எடுத்துக்கொள்வதில்லை ; கொஞ்சனை அடியோடு ஒப்புக் கொள்ளாத பாத்திரங்களையும், வேதங்களைப் பிழைமாணமாக ஒப்புக்கொண்டு அவற்றில் அபாயத் தங்களைப் பண்ணுகிற குக்குறியுடையவையும் வாங்குபேரில் அப்போதப்போது திருவுள்ளத்தில் ஸ்பரிக்கின்ற நல்லபுத்தியைக் கொண்டு கண்டித்து விடுவர் என்னை. (எசு)

செய்தலைச்சங்கம் செழுமுத்தமீனும் * திருவரங்கர்
கைத்தலத்தாழியும் சங்கமுமேந்தி * நங்கண்முகப்பே
மோய்த்தலைத்தன்னை விடேனென்றிருக்கிலும் நின்றபுகழே
மோய்த்தலைக்கும்வந்து * இராமாநுசாவென்னை முற்றுகின்றே. (எடு)

செய்தலை சங்கம் செழு முத்தம்	கயல்களில் சங்குநாணமால் அழகிய முத்தக்களை	மோய்த்த அலைத்த யன்னை விடேன் என்று இருக்கிலும் இராமாநுசா	வந்து செருங்கி புத்தியைக் கொடுத்த உன்னை விடமாட்டேன் என்று இருந்தாலும், எம்பெருமானாரே
நனும் திரு அரங்கர்	{ உண்டாக்கு மிடமான திருவரங்கமா கையில் எழுந்தருளி விருக்கும் பெருமான்	நன் புகழே	{ தேவர்களுடைய திவ்ய குணங்களை
கைத்தலத்த	தமது திருக்கையிலே	என்னை வந்து முத்தம் மோய்த்த சின்று அனைக்கும்	{ என் பக்கல் வந்து முத்தமென்று ஆசுவழிக்கின்றன.
ஆழியும் சங்கமும் எந்தி	{ திருவாழி நிருக்கங்கு களைத் தரித்தது மென ண்டு		
கிங் என் முகப்பே	மறது கண்ணெதிரில்		

***:—எம்பெருமான் தனது விலகாதமான அழகைக் கட்டிக் கொண்டு வந்து என் கண்ணெதிரே நின்றாலும், என்னை விடாதே வரையப்பற்றினாலும் அவனது அழகில் நாள் மோதுநீக்கப் பெறுவதில்லை ; தேவர்களுடைய திருக்குணங்களை என்னை எடுபடுத்தவிரும்பின. பசுவத் குணங்களுக்கு நாள் எடுபடுவதில்லை யென்றாசாரித்து. (எடு)

“செய்த் தலைச்சங்கம் செழுமுத்தமீனும்” என்கிற விசேஷணம்-திருவரங்கர் என்பதன் பகுதியாகிய திருவரங்கத்தில் அங்குமிக்கும். திருவரங்கம் எப்படிப்பட்டதின்றால், முத்தங்களை யுதிக்கும் சங்குகள் சிறந்த கயல்குழந்தை என்றவாறு. நனாதல்-சொலவித்தல்.

நின்றவண் கீர்த்தியும் கீள்பனவும் * நிறைவேங்கடப்போற்
குன்றமும் வையகுத்தகடும் குலவிய பாற்கடலும் *
உன்றனக் கெத்தனை யின்பந்தரு முன்னினைமலர்த்தாள்
என்றனக்குமது * இராமாநுசா இவை யிந்தருளே.

(எடு)

இராமாதுக	எம்பெருமானாரே !	எத்தனை இன்பம் தரும்	எவ்வளவு ஆனந்தம் தரும்
கந்த யானை வீரத்திடம்	நினைந்த பெரும் புல	உன் இளை மலர் தான்	விளர்க்குமோ
நீன் புனையும் கிறை	றும் அகிலமான நீர்ப்		தெளிஞனாய உபய
	பெருந்தும் நிறைத்		பாதாவிர்தங்கள்
	தள்ள		எனக்கும் அகலவாயமுள்
வேலுமடம் பொன் குன்ற	திருவேங்கட மென ழூய	என் தனக்கும் அது	தக்கம் புண்டாகும்;
மும்	அழகிய திருமகையும்		இப்படிப்பட்ட திருவடி
வைஞ்சத்தம் னாடும்	புதி லையுண்ட மனைய	இவை	உளை
	திருவாடும்		அடியெனுக்குத் தந்தருள
குலவிய பால் கடலும்	கொண்டாடாத தக்க	சந்தருள்	வேணும்.
உன் தனக்கு	திருப்பரந்தரமும்		
	தேவீ குககு		

***:—தீழ்ப்பாட்டில் அமுதனான் வினக்கிய பாம்பக்கியை அறிந்த எம்பெருமானார் நிகழும் உலகத்தினி 'இவர்க்கு நாம் எவ்வதச் செய்யோம்' என்று குப்பநாகக் கண்ட அமுதனார், ஸ்வாமிந்! அடியெனுக்கு தேவரீர் வேடுவனுதாய் செய்தருளியேண்டா; அடியெனுக்கு ஸர்வக் கமாவிய இக்கத் திருவடித்தாமனாககளைத் தந்தருளவேண்டுமென்றனை பெய்கிறார். (எஃ)

சுத்தனனியாதவின்னருள் * எண்ணில்மறைத்தும்மெப்ப பாய்த்தனனம்மறைப்பல்பொருளால் * இப்படியனைத்தும் வய்க்தனன் கீர்த்தியினு வேன்கினைகளை வேர்பரியக் காய்த்தனன் * வண்மை யிராமாதுசேர்கென் கருத்தினியே ? (எஃ)

சயாத	{ இத்தகு முன்பு ஒருவர்	இப்படி அனைத்தும் எய்த்	இப்படியென்கும் விவர
	{ க்கும்) தருளாத	தனன்	பித்தவரும்
கின் அருள்	{ வியக்கணயான க்கு உப	என் வினைகளை	எனது ஒரும்களை
	{ வய	வேர்பரிய காய்த்தனன்	{ வேரோடு அடும் படி
சந்தனன்	{ அடியெனுக்குச் செய்		{ போக்கினவரும்
	{ தருளின வரும்.	உன்னை	{ டுள தார்யமே கடிவு
என் இன் மறை குறும்	{ எண்ணிற்றத வேதயிரோ	இராமாதுசேந்து	{ கொண்ட வருமான
வை	{ தியதக்களை		{ எம்பெருமானார்க்கு
அம்மறை பல்பொருளால்	{ அந்த வேதக்களின் அந்த	இனி என் கருத்து	{ இன்னமும் (செய்யத்தக்
பாய்த்தனன்	{ தக்களையே கொண்டு		{ கதாகத்) திருவுண்ணத்
	{ என்டித்தவரும்,		{ தில் ரதேஜ முன்
சீர்த்தியினுல்	{ தமது சீர்த்தியாவே		{ டோ?

***:—தீழ்ப்பாட்டில் நாம் அபேசுதித்தபடியே திருவருளைத் தந்தருளப்பெற்று, கருத ந்ருத்பராய், அவர் செய்தருளின உபகாரங்களை அதுவர்த்தித், இவையெல்லாம் செய்ததிர்ப்பு இன்னமும் செய்தருள் வதாகத் திருவுண்ணம்பற்றியிருப்பது எதுவோ என்கிறார்.

மறைக்குறும்பாது—வேதத்திற்கு மாறாகச்செல்லும் தப்புப் பொருள்கள், சுத்தனன், பாய்த்தனன், வய்க்தனன், காய்த்தனன் என்பவற்றை வினைமுற்றுதயே கொண்டு உரைத்தது மாம். (எஃ)

கருத்தில்புருத்துள்ளிகள்கள்கழற்றி * கருதரிய வருத்தத்தினுல் மிகவஞ்சித்து * கீ யிந்தமண்ணகத்தே திருத்தித்திருமகள் கேள்வனுக்காக்கியரின் என்னெஞ்சில் பொருத்தப்பாது * எம்மிராமாதுக / மற்றோர் பொய்ப்பொருளே. (எஃ)

எம் இராமாதுக	எம்பெருமானாரே !	கருத அரிய வருத்தத்தி	கேள்வனால் வினைக்க முடி
தேவரீர்	தேவரீர்	னுல் மிக வஞ்சித்து	யாத பரி ச கமங்கள்
			பட்டு என்னை என்ருக
			சமாததி

செருத்தின் புருத்த	{ (எனது) செருத்தினே வந்த புருத்த	திரு மண் செவ்வனுக்கு	{ திருமனுக்கு ஆளாய்வு புணர்ச்சியுண்டி
உள்ளின் உள்ளம் கழற்றி	{ உன்னையிருந்த ஆதர்ப உள்ளர் தோயுத்ததைப் போக்தி	மத்த ஓர் பொய்பொருள்	{ (இதற்கு மாறான) வேறு எந்த தப்புநிஷ்டமும்
திருத்தி	செறித்த	என் செருத்தின்	என் மனத்தின்
இந்த மண் அகத்தே	இந்த வேகத்திலே	பொருத்தியபலமு	பொருத்தமட்படமு.

* * * — எம்பெருமானார் நம்மைக் கிருத்தலாகக்காராய் பட்டபாடுகளை எடுத்துச் சொல்லி, இப்படி, என்னிற திருத்தி தேவரிருக்கு உத்தேசையமான விஷயத்திலே ஆப்படுத்தினபின்பு இவரி யோது எந்த விஷயமும் என்னின வுதக்கு இவையமாட்டாதென்றோர். (எய)

பொய்யையச் சாக்கும் பொருளைத்தயர்ந்து * இந்தப் பூதலத்தே மெய்யையப் புரக்குமிராமாருசனிற்கு * வேறுநம்மம் உய்யக்கொள்ள வல்லதெய்வமிங்கியாதென் றுலங்கதாவமே ஐயப்படா நித்பர் * வையத்தள்ளோள் கல்லறிவின்தே. (எக்)

பொய்யை சாக்கும் பொருளை துரந்து	{ பொய்யான விஷயத்தை யே வேண்டாமென வெளிப் படுத்துகிற (முறாததகவர்ப்பின்) அத்தகவர்களைச் சன் டித்த	வேறு மெய்யை இங்கு யாது என்ற	{ வேறுதலாததேவதை இவ்வகையின் உண்டோ? என்று வினாரித்தல் கொண்டு)
இந்த பூதலத்தே மெய்யை புரக்கும் இராமாருசன்	இப்பூயிலே வையத்தை சகிக்கிற எம்பெருமானார்	உலங்கது	{ மண் செருத்தத்தாலே உய்யு உலங்கது (எம்பெருமானார் திருமண் களை சரணம் என் திருக்கையாதே) கல்ல ஞானம்பொருள்
சித்த	{ எழுத்தருள் யிருக்கும் பொது	உலங்கது இத்த	யிருக
(இவ்வகை களையொழி)	இப்பூயிலே ஐயுள்ளவர்கள்	அவமே	{ எம்பையப்படா கிஞ்ஞர் உன். ஐயோ!
வையத்த உன்னோர் கம்மை உய்யக் கொள்ள வள்ள	{ நம்மை உலங்குகின்ற செய்யக்கூடியது	ஐயம் படா நித்பர்	

பொய்யைச் சாக்கும் பொருளைத்தயர்ந்து—பொய் தகை வேறிலுலாத அத்தகம் என்றபடி. “ஸர்வம் அனாத்மம்” என்று நிறுவற்குரியவையாலே அனாத்மமாம். மெய்யைப் புரக்கு மிராமாருசன் = “உதார்த்தம் ஸர்வமிஹ்நாகம்” என்று ஸ்தாபித்தருகினவர். புரத்தல்—தாய் பரந்துதல். (எக்)

கல்லார்பரவு மிராமாருசன் * திருமாமம் கம்ப
கல்லார்திறத்தை மறவாதவர்கள் யவர் * அவர்க்கே
எல்லாவிடத்திலு மென்றுமெய் பொதிவமெத்தொழும்பும் *
சொல்லாமைத்தால் கருமத்தினால் செய்வன் சோர்வின்றியே. (அடி)

கல்லார்பரவும் இராமாருசன்	{ உத்தகங்களாலே கொண் டாடப்படுகிற பெருமானாரருடைய	கல்லார இடத்திலும்	கல்ல தொக்கனிலும்
திரு மாமம்	திருமாமத்தினை	என்றும்	கால அலங்காரத்தினிலும்
கம்ப வல்லார் திறத்தை	{ (தங்களுக்குத் தஞ்சாவை) கம்பிலிருக்க வல்லவர்கள் ஞானபடிபடிகள்	எப்போதிலும்	கால காலங்களிலும்
மறவாதவர்கள் உவர்	{ மறவாமல் எப்போதும் கிஞ்சிப்பவர்கள் யாரோ அப்படியப்பட்ட தீரண	சொல்லால் மறத்தால்	{ காலகால காலங்களிலும் களை உழம்
அவர்க்கே	{ அப்படியப்பட்ட தீரண அது பகை பகை கருங்கே	கருமத்தினால்	{ மனமொழி மெய்களென் றாக் திரிகாணக்கா றும்
		சோர்வு இன்றி செய்யன்	{ பிரியாதே யிருந்து செய் வேன்.

* * * — தாமஸ்ஸைய நிகழின்று நிகழ்வுடையப் பேசுகிறார் இதில், ஸந்தோஷமாயிருந்தும் கொண்டாடும்படியான கம்பெருமாளுந்நடைய திருகாமங்கனையே நல்குந்நுதி தந்தோக நம்பி நிரூக்தி மதனுன் கலையே. கப்போனும், நிகழித்துக் கொண்டு நுந்தி பூராமாந்நி பந்தபத்தி நுந்நி. அடியோன் * நுநிநிநி காமபெருமாந் உடனும் மன்னி வழுவினா வடிவமகன் செல்பக் உடைய கொண்டுநுந்நி. நு. நொழும்பு = அடிமை. (அயி)

கோவின்னியுன்றன் துணையடிக்கீழ் * நொண்டேட்டவன்பால்
கம்பின்னியின்ற வெணக்கு * காமங்கன்செய்ய துணியின்கள்
பெர்லின்னியின்ற பெறுக்கு மிராமாந்நி வினியன்
நொன்றிய கருவிகக்கு * இவ்வையாறு தேரிவழிலே

(அக)

கம்பின்னியை அடிக்கீழ் { தேவீகுடைய உடைய
பாதவகரின் கீழே
கோவ் இன்றி கொண்டு { கொளாமல் அடிமைய
மட்டவர் பால் { யட்டவர்கள் கிதயந்
தில்
காம்பு இன்றி கின்ற கன் { பொருத்தநிலைய
கரு { கிருத்த கன்ரு
இன்று { இவ்வையாறு கிதில்
அகம்பன் செய்ய தான் { பெரிய பெருமாளுந்நடைய
துணைகள் { கிவந்த கிருவடியின்க
கன்

பெர்லு இன்றி பெறுத் { ஒருகாமங்கிட்டு கின்ற
தும் இசையாதுகா { படி கிரோ பூக்தி
துவந்த நத்தருகின்
கம்பெருமாளுநே!
இனி { நுப்படியான் பின்பு
தேரிவழில் { காமபெருமையில்
கம்ப { தேவீகுடைய
கி ஒன்றிய கருவிகக்கு { கிவந்த கிருவருந்நு
மாத இவ்வையாறு { ஒப்பு இவ்வையாறு

தேரிவழிநுணம் செய்ப்பெறுது * வெக் தீவினையால்
உருவந்தனாந்நி கழல்கின்ற வெண்கன் * ஒருபொழுதில்
பொரு பந்த கொளியனுக்கி கின்றனென்ன புண்ணியனே
தேரிவழிநுந்நி * இராமாந்நிசென் னுந்நி கீழ்கிலே.

(அஉ)

தேரிவ் உத்த நுணம் { செய்வையாறு நுணத்த
செய்ய பெறுது { கொண்டுபெறுதல்
கெவ் தீவினையால் { கிவந்த காமபெருமாந் கரு
மத்தாய்
உரு ஆற்ற நுணத்த { உபயோகமற்ற நுணத்
உழக்கின்ற கன் { உத புண்டயருப (அத்
திதும் கிவ்வையாறு)
திரித கன்னை
ஒரு பொழுதில் { ஒரு கண்ணகாகத்தில்

பொருவு அத்த கென் { பொருவு அத்த கென்
கிவன் ஆகி கின்றன் { கிவன் ஆகி கின்றன்
தேரிவ் உத்த கீழ்தி { தேரிவ் உத்த கீழ்தி
கி குகில் கன்ரு { கி குகில் கன்ரு
இராமாந்நி { இராமாந்நி
கன் புண்ணியனே { கன் புண்ணியனே

ஒப்பந்த பதமாந்நி கரு { ஒப்பந்த பதமாந்நி கரு
ஆகியருகின்கரு { ஆகியருகின்கரு
பந்தபத்தி புணை { பந்தபத்தி புணை
புண்டயருந் { புண்டயருந்
(ஒருதாயத்தில்) கிவந்த { (ஒருதாயத்தில்) கிவந்த
மேகமென்னத் த கி { மேகமென்னத் த கி
கருமாந் { கருமாந்
கம்பெருமாந் { கம்பெருமாந்
கன் தாக்கிரோ? { கன் தாக்கிரோ?
[ஒப்பந்த கிவந்த { [ஒப்பந்த கிவந்த
கெவ்வையாறு] { கெவ்வையாறு]

கிர்கொண்டு பொறும்செய்து * கல்விடு செரிதுமென்னும்
பார்கொண்ட மேண்ணையர் கட்டினால்லேன் * உன்பதுபுகமாம்
கர்கொண்ட விடைய செரிதினிலேயுதுவ னுண்ணுடைய
கர்கொண்ட வண்ணை * இராமாந்நிசென் / இது கண்டுகொள்ளே.

(அரு)

இராமாந்நி

கிர்கொண்ட

பெர் ஆறும் செய்து

கம்பெருமாந்நுநே!
கம்பின்னியை ஒரு கிவ
கண்ணகினை புண்டய
காய்
கிவந்த கருமயான்கிவ கா
கரு கிவ்வையாறு
கருவிகக்கு

கன் கிடு செரிதும் கன்
கன்
பார்கொண்ட மேண்ணை
கன் கட்டினால் அன்
கெவ்

பா ம புருஷார்த்தமான்
மோகபத்தி அடைத்
கிர்கொண்ட கன்ருகி
கி
பாவித்தமான் பதபாகத்
கருமயான்கிவ பாவித்
கருமயான்கிவ பாவித்
கிவ்வையாறு கெவ்வையாறு
கன் கன் செரித்த
கன்

உன் பதிலும் ஆம்	{ தேவசீருடைய உயரப் பதவிக்காகித	அர் கொண்ட	{ (ஒன்றாவதிலும்) தேவதீர வற வென்றிதூற்றி
அர் கொண்ட வீட்டை	{ பசும - விவடிவமறவன் கோவந்தவந	உன்னுடைய	{ தேவசீருடைய
எனினிசின் ஏய்தவன்	{ ஸாஸ்பவத அடைந்திடு கோம் ;	அவ்வை இது	{ தனதாய்ம் இப்படிப்பட்ட
		அவர்கொன்	{ தேவசீரே இவ்வைக்கென்று கொண்கணாம்.

[அடியென் சொல்ல வேணுமோ ?]

உரை :- சரமச்சிலாகத்திலே கண்ணகிரான் நியமித்தபடியே நாம் சரணாகதியை அதுவுந் தடுத்து விட்டோமெனவால் அமக்கு வேலாகம் கையெழுத்துமிட்டதேயாமொன்று அதுநினைப்பதும் மறுநாள்களில் அடியென் சேசந்தவனவல்லேன் ; அப்படி அடியென் ஒன்றாம் அதுநினைக்க வியக்க. தேவசீருடைய நிருவாகங்களாகிற மோகந்தவந அடைந்திடத் தடைசெய்த வென்றிந மனமுதலியே அடியெனுக்குள்ளது என்னுராதேது. (அரு.)

கண்ணகொண்டே நெம்பிராமாங்குசுன்றன்காக் கண்ணுமே *
தொண்டுகொண்டே அவன் தோண்டிப்போற்றுகில் * என் தோல்லை வென்றேய
கண்ணகொண்டேயவன் சீர்வெள்ளவாரியை வாய்மடுத்த தீன்று
உண்டுகொண்டேன் * இன்னமுற்றனமோ தி லுலப்பில்லையே. (அரு.)

என்திராமாழவந்தன்னை	{ மங்கலி எம்பெருமானு னா	விண்டு கொண்டேன்	{ நீதிக்கொண்டேன்,
இன்று என்நி கொண் டேன்	{ இன்று (உன் உபய) தெரித்த கொண் டேன் ;	அவன் சீர் கொண்கம்	{ அவருடைய கல்யாண னாரியை
கண்டதுமே	{ இப்படி தெரித்த கொண்ட கையினே	வாய் மடுத்த உன் னெ	{ வாய்மகர அதுவிலித்து பெற்றேன் ;
அவன் தெரண்டிப் பெண் தாயில்	{ அவரது பத்திரஞ்ஞடைய ஆழியநிருவாகனின்	இன்னம் உற்றவ	{ இப்படியாக இன்னரும் னான் பெற்ற கண்ண கலை
தொண்டி கொண்டேன்	{ அடியைப் பட்டேன் ; (அதற்கு)	தனிக	{ கொண்கத்தொடக்கினுக்
என் தோல்லை வென் டேன்	{ னாத பதவிய கொடு வினைமனை	உண்பு இல்லை	{ (அதற்கு) ஒரு குடிந லுடையது.

உரை :- இனிமேலும் எம்பெருமானார் நிருவாகனால் நான் பெறப்போகிற கண்ணகன் அளவற உண்டு ; எனினும் இன்றளவும் நான் பெற்ற பேதலுக்கு எல்லையுண்டோ வென்றாரா யிற்று. (அரு.)

ஒழியிலெதந்தி னுட்டொருளாய் * அதனுச்சி மிக்க
சோதியை னாத கண்ணவழியா னுதல்சீன்ற தொண்டர் *
பேதைமைதீர்த்த ஸீராமாங்குசுனைத் தொழும் பெரியோன்
பாதமல்லவாலென்றன் னுதுயிர்க்கு * யாதேன்தும் பற்றில்லையே. (அரு.)

ஒழியிலெதந்தின் உள் பெருஞ் ஆம்	{ அப்படிப் பண்ணப்படு கிற வேதக்களிக் கட் பெருளாய்	அதன் உச்சி மிக்க	{ அந்த வேதக்களின் குடி வாயில் உயர்ந்ததற்குத் தாயிலே மிகவுயர்விக் குடி னுதுயிர் உ ழியிலெதந்தினே.
-------------------------------	--	------------------	---

காதல் கன அநியாசு	{ காதல் சகிதே உண்ட தெரிந்து கொள்ளு மல்	இராமாயணம் தொழும் பெரியோர் பாதம் அகலாள்	என்பெருமானுரை செய்கின்ற மதவாழ்வுடைய திருவடிவன் தவிர
உழங்கின்ற தொண்டர்	{ உண்ட விடங்கனிலும் அடிமை செய்து தீர இன்பபரமதர்மனுடைய	என் தன் ஓர் உயிர்க்கு	{ எனது அனாமதான ஆத் மாகர்க்கு
பேதாமை தீர்த்த	{ அநியோகத்தைய பொருத்தந்த	யாது தன்மம் பற்றி	{ வேறு ஏதேனும் புறவிட மிக்கிய

* * * :—கீழ்ப்பாட்டில் "அவன் நிர்வென்னவாரியை வாய்மடுத்து உண்டு கொண்டேன்" என்றும் "அவன் தொண்டர் பொற்றுகளில் தொண்டு கொண்டேன்" என்றும் கொன்ன இரண்டு விஷயங்களுள் முதற்சொன்ன விஷயமே [அதாவது—ஸ்ரீராமாயண பத்தங்களுக்கு பத்தனாயிருப்பதே] எனக்குச் சிறந்த உத்தேசமென்கிறார் இங்கு.

வேதத்தின் இன்ன பொருள் என்றும் பிரிக்கலாம். (அதி)

பற்று மனிதரைப்பற்றி * அப்பற்று லீடாதவரே
உற்றருளை வழுக்கேறுக னையேனினி * ஒள்ளியனும்
ஒற்றாப்பரவு மிராமாயணம் கருது முள்ளம்
பெற்றாயவன் * அவரெம்மை நின்றனும் பெரிவவரே.

(அக)

பற்று மனிதரை பற்றி	{ உபயோகமற்ற மதவாழ்வு களைப்பற்றி	ஒள்ளிய தால் கற்றுர்	{ தெந்த சாந்தாங்கனின் கற்றவர்களையே
அப் பற்று விடாது	{ அந்தப் பற்றுதலை லீடா மல்	பாஷம் இராமாயணம்	{ கொண்டாடப்படுகிற என்பெருமானுரை
அவரே கற்றுர் என	{ அவர்களையே உதவினார் கங்கொண்டு	சொத்து உன்னை பெற் ருர் யவர்	{ அதற்குத் தரும்படியான மெருகையுடையோர்
உழந்து	{ அவர்கள் பின்னே அலை ந்து	அவர் எம்மை	{ அந்த மதவாழ்வின் கிம்மை
ஒடி	{ அவர்களிடம் காரியம் களைச் செய்ய ஒடி	நின்ற ஆளுந் பெரியவர்	{ சாத்தவராக அடிமை கொண்டும் மெருகையாக கள்.
இனி கையென்	{ இனிமேல் தவறு மாட் டேன்;		

* ஒள்ளிய ஐயு—"அடர்மிரு கருதி" என்றார் ஆழ்வாரும். (அக)

பெரியவர்பேசினும் பேதைவர் பேசினும் * தன் துணங்கட்டு
உரியகொல்லென்று முடையவனென்றேன்று * உணர்வில் மிக்கவர்
தெரியும்வண்கீர்த்தி யிராமாயணம் மறை தேர்த்தலகில்
புரியுன்னானாம் * போரும் தாதவரைப் போரும் கல்யே.

(அக)

பெரியவர் பேசினும்	{ ஞானசக்திகளால் திறந் த மதவாழ்வைப் பேசி ஞானம்	உணர்விக் கீர்த்திவர்	{ தெந்த ஞானிகள் அத நெரிபும்
இவையர் பேசினும்	{ ஒன்றுத் தெரியாதவர்கள் பேசினும்	என் கீர்த்தி	{ எங்கித்த தெரியாதவைய புடைய ரான
தன் துணங்கட்டு உரிய தென்க உண்டும் உடைய யவன் என்று மந்து	{ தனது திருக்குணங்களு கிரு கற்ற சொற்களை எப்போதும் உடையவ ரென்று பங்காது கொள்ளி	இராமாயணம் மறை தேர்ந்த உணர்வில் புரியும் என் ஞானம் பொருத்தாத வரை கவி பொருள்	{ எம்பெருமானார் வேதங்களை ஆராய்ந்து இவையாததில் உபதேசித்தருளின எல்ல ஞானத்திற்கேராத வர்களை கவிபுருஷன் பீழப்பன்.

உ-உ-உ-—கீழ்ப்பாட்டிற் கூறின அந்நவனாயம் ஊன்குந் கயிசின் கொடுமைநீளும் ஒரு காலத்தில் பாழிவிடக் கூடுமென்று நினைக்கிறீர்களோ, அப்படி நினைக்கவேண்டா; இராமாநுசு னடியார் நிறத்தில் கவிபுருஷன் ஒரு கொடுமைமும் செய்வமுடியாதவன்; மற்றவர்களைத்தான் கவிபுருஷன் கெடுப்பன். என்று அந்நவனாயம் கொடுமைமும் நினைத்தகம் கூடியதே என்னுதாபித்து.

[பெரியவர் பேசிலும் இவ்வாறு] இதன் கருத்து வாதெனில்—எம்பெருமானுருந்தய திருத் துணைக்களை மனது மூளிகன் தாம் பேசி முடிக்கவல்லவர்கள்; அற்பகுரணிகள், ஊமலம் பேசு முடிவாதென்று பின்வாக்கம் கூடியவர்கள்; என்பதில்லை; “தன்னைப்பாரத் தமது சொல்லுந் தால் தலைத்தலைக்கெதற்கு பூசிப்ப” என்றும் “பேசுவார் எம்வளவு பேசுவர் அந்நவனாயே வாத மனக்குழாய் மாலைபாண்—வாடி” என்றும் சொன்னாற்போல, பெரியவர் சொன்னாலும் சிறியவர் சொன்னாலும் அவசரங்களுடைய போகப்பதைக்குந் தக்கபடி சொல்லித் துதிகதத் தருந்தவர் எம்பெருமானார் என்று பெரியவர்கள் கொஞ்சுகொண்டு, தாம் மனது கவிதிக்ருத் தக்கபடி ஸ்ரோதரம் பண்ணுகொடுமென்று துதிக்ஞெற்றுகொள்ளுக. அப்படி துதிகதப்படு ின்ற எம்பெருமானார் உபதேசிக்கத் தூதான்க அநாநரித்து அவ்வுபதேசத்தின்படி நடவாத வர்களை கவிதேசாத்திஞால் வருந்துவார்களென்றதாயிற்று. (அஉ)

கலியீக்க செக்கெல் கழனிக்குறையல் * கலைப்பெருமான்
ஒலியிக்க பாடகையுண்டு தன்னுள்ளாம் தடித்து * அதனால்
வலியிக்கசிய மிராமாசுசன் மறைவாதிடாம்
புலியிக்கதென்று * இப்புவனத்தில் வந்தமை போற்றுவனே. (அஉ)

கலியீக்க	நிலவனம் மிகுந்த	தன் தன்மை தடித்து	தமது திருவுள்ளம்
செக்கெல் கழனி	{ செக்கெல் கழனிதனை		{ பூசித்து
	புணைய		அத்தால் மிகுந்து அதி
குறையல்	{ திருக்குறையுள்ள அவ	அதனால் கலியீக்க	{ கசித்த
	தரித்தவராய்	செயம்	செக்கெல்பாண்ற
	சுலந்தா மென்னும்படி	இராமாசுசன்	எம்பெருமானார்,
கலை பெருமான்	{ யான திக்பயிர்ப்பந்தம்		{ வேதத்தில் துர்வாதஞ்சன்
	செய்யுளாகி செய்த		பண்ணுகிற குக்குஷ
	பெருமைவாய்த்த திரு	மறைவாதிபர் ஆம் புலி	முகனாத புலிகள்
	மண்ணையாழ்காருடைய	மிகுந்த பண்ட இப்	அதிசெயல் விட்டன
யிக்க ஒலி பாடகை	{ அதிரவித்த இலையைய	புணைத்தில் வந்தமை	வென்று (அவற்றைத்
	புணைய பெரிய திரு		தண்டிப்பதத்தாக)இய்
	மொழியை		யுளவிக் அவநித்த
உவந்து	அதபவித்து	போற்றுகன்	படிமை
			புதழ்த்திட உவனே.

கலியீக்க செக்கெல் கழனி = கலியாந்து ஆரவாரம்; உழுவது கெடுத்து அதுப்பதாய்ச் செத்துகிற கோளாறுமாம். (அஉ)

போற்றும் சிலத்திராமாநுசு * கின்புகழ் தேரிந்து
சாற்றுகனேல் அதுதாழ்வானதீரில் * உண்சீர் தனக்கேள்
ஏற்றமென்றே சொன்னடி குச்சிலுமென் மனமேத்தி யன்றி
கூற்றசிலவாது * இத்தற்கென்னினைவா பெண்ணிட டுதலனே. (அஉ)

என்ற உயிர் உட்கும் { எவ்வாறு பிராணிகளும் கரத்தான் மெய்யிட்டவாறான
காதல் அரங்கம் என் { சும் கவரம் பூஜைக் கம் இராமாநுசன் ம்வாய் எய்தியருமாணர்
னும் பொருள் { உரத்தேன் 'என்கொ மிகப் புண்ணியன் தெத்த புண்வாதிகர.

*** :—இந்த ஸம்ஸாரிகள் இப்படி விழுகாவிருக்கச் செய்நீதபும் இவர்களைத் தம்பேருக உருஜிக் கொடுக்கவந்தவராக எய்தியருமாணர் முயன்றதைச் சிந்தித்து அவரைக் கொண்டாடுகிறார்.

மிகப் புண்ணியமான எய்தியராமாநுசன்.....பொருள் காதலான் என்றும், பொருள் கரத்தவனான எய்தியராமாநுசன் மிகப் புண்ணியன் என்றும் இரண்டிலுமும் யோஜிக்கலாம்.(கூக)

புண்ணியமென்பு புரிந்தமிலேன் * அடிபொற்றி செய்பும்
உண்ணெருக்கேன்வி துன்னுமிலேன் * செம்மைபூந் பலவர்க்கு
எண்ணெருக்கேன்வி யிவமாவது இன்று நீபுறந்தென்
கண்ணுள்ளும் தெருள்ளும் * சிவ்ரவிக்காரனாம் கட்டுறாயே. (கூஉ)

செய்வதும் புலவர்க்கு {	எவ்வாறென்தான்னைத் தந் {	அண் அரு கேன்வி {	காங்குமாய் அருமன {
உண் அரு சித்தி {	தக் கங்கெனவயல்க {	நாவன்மம் துலேன் {	உண் கவனாதிகர {
இராமாநுச {	கொண்ட முயலாத தெத் {	துன்ன {	(செய்யுடிக ளு மென் த {
புண்ணியம் கொன்பு {	தெய்வமாய {	உன் {	லாமாயே) சொல்வத {
புரிந்தும் நிலேன் {	கம்பெருவருகிற் {	எண்ணெருக்கி செஞ்சுன் {	பின்ன (அப்படியிருக்கம்) {
அடி பொற்றி செய்பும் {	புண்ணியமான புறந்தன் {	உரும் {	துன்ன {
	தவதும் அடி கொன் {	பருத்தா களத இவ் கார {	அடியெனது கண்டி {
	அவதிக் கள்கினை {	ணம் கட்டுரை {	துன்னெயும் செஞ்சி {
	தெய்வமாய நிறும {		துன்னெயும் {
	கினை வாழ்த்துமகர்க்கு {		பருத்த எழுத்தருளி {
	உருப்பரன் {		யிருப்பதற்குக் காரண {
			மருமரிச்செய்யவேணும். {

கட்டப்படுகருகி மறைப்பொருளென்ன * கயவர் சொல்லும்
பெட்டைக்கெடுக்கும் பிரானல்லனே * என் பெருகினையைக்
கிட்டிக்கிறுக்கொதே தன்னருளென்னு மொளவா ளுருகி
வெட்டிக்கொந்த * இராமாநுச னென்னும் மெய்த்தவனே. (கூங)

கிட்டி {	அடிபொன்பக்கல் கருத {	(அப்படிப்பட்டவரென்றும்) {
தன் அருள் என்னும் {	செருக்கி {	கயவர் {
துள்ளான் உருகி {	தம்புறமாய இருவரவா {	{
	மிற துழியவகினை {	தவ்வுட்களான ருத்தருக்கி {
	உணறயில் சிந்தும் {	தவன் {
	கழறித் (அருளில்) {	தப்பன் அர்த்தங்களை {
என் பெருகினையைக் {	எனது மருத பாடக்கொ {	பெருக்களின் அர்த்த {
கிழ்ச்சொடு கெட்டி {	கெடுகொடு அருத {	மாகக் கொண்டு கொல் {
கிள்கித {	தொழித்த {	முறிய பின்பியபெக்க {
இராமாநுசன் என்னும் {	என்பெருமாளொள்கிற் {	கினை {
மெய் தவன் {	கருமுளிகர் {	கண்ணிதொழித்தமருத {
		துபாவான்கொடு. {

கட்டம்—கஷ்டம்; கட்டப்பொருளென்றது கஷ்டப்பட்டுச் செல்லும் பொருள் என்றபடி; மதாகத்தாண்டுகள் சொல்லும் பொருள்கள் அளவராமாநுசனாகக் கிள்கிடக்கொடுக்குமென்க. கயவர்—கிசர், தவ்வுடர். பெட்டி—பிறரை மறுகிக்கச் சொல்லும் பொய்ப்பேச்சு. மெய்த்தவன்—தயவானது காணுகதியோகம். (கூங)

செய்து தந்திருக்கிறான். இதைப்பற்றி இப்போதுள்ள “...உயிர் பாராது” என்ற பத்திரிகை
 மூலம் சொன்னதற்க்கு உயிர் காப்பதற்குப் பெருஞ்செய்யை மனமான் செய்தான்” என்ற
 சொந்திகை காணப்படாது” என்று வரலாறுபற்றித் செய்திருக்கிறார்.

கிளவுக்குள்ளேயே கிணை-நதிரியாணை * முனா-நீர் நனியுடன்
நனவுமனமும் நதிர்தலும் விழுக்குதும் தனிர்திரிகேசு
உளமெய்திரிவதால் * இராமாயணம் முக்கிய யதிரகம்

[illegible]

10-10-10

அதுமட்டுமன்றித் திருத்தம்
(பட்டாதி விசுவயங்குனி
செய்ய) போய் விட்டது. அம்
மலையிலிருந்து திரிநிலைய
வாங்கி
வந்தாதிசன் (பாடுவன்) குள்
யில் வந்திருப்பதுமே
ஆகிய திருத்தங்கள்
இருக்கின்றன.

தொண்டியுள் ஒருவர் * இராமபெருங்குடி குளத்தில் காய்ந்தார்.

தனக்கென உத்தரவு தயார்
தனக்கென உத்தரவு
குடிசை மீட்டுதலுக்கு
தனக்கென உத்தரவு
இந்தியாவின் தலைநகரம்

உயிர்வாழ்வுக்கு உதவியாக,
தமிழ்நாட்டில் விநாயக
பூசை நடத்தியதில் தம்
நாடு பற்றி விருப்ப
வாழ்வுகூட்டிய குண
விரிதனம் பண்டிதம்
வாய்மையான புத்திரன்
உருவமுள்ளவனாகிய
விநாயகம் என்பதில்
உதவியாக

(continued from page 1)

மார்ச்சு தாமரை தான்
தன்னை வறிய தான்
செய்து

2000

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

தமிழகத்தில் சிறு வணிக-
காரியம் பரந்ததாயிற்று
பாட நூல்கள் பல
விவரத்தோடு குறிப்பிட்டு
ஒன்றோடு ஒன்றாக சிறு
செய்திகளாகத் தாமதமாக
நினைவுகள் அமைந்த
து. இவ்வாறு சிறு
வணிகத்தோடு சிறு

* * *—என்பெருமானார் என்னைத் தம்பிட்டுத்த ஆட்படுத்திக் கொள்ளாமல் தம்மை அதில் லட்சுள் பக்கலு என்னை ஆட்படுத்தினார். இதைக்கு என்ன காரண மென்றேற்கினோர்? என்னதும் கண்ணியை நோக்கவந்து ஆகாமிக்கொடுக்களை பொழிய கண்ணம் ஆசையித்தனர்களை ஆகாமிப்பார் ஆகுபிக்கிறே; இங்ஙனமுதான், கண்ணம் ஆசையித்தனர்களை ஆகாமிக்கிற தெய்வானியாக இருக்க இது—என்று திருவுள்ளம்பத்தில் செய்தார்.

இப்போது ஆங்கில அரசாங்கம் இந்த வாரத்தில்தான்; அரசாங்கத்திலிருந்து அங்குமிக்க ஆம்
மெய்க்;—தன்மையுள்ளவர்களைத் தன்மையுள்ளவர்களைக் குறைவாகச் சொல்லிக் தன்மையுள்ளவர்களை
பெரும்பாலும், இப்போதுதான், தன்மையுள்ளவர்களைத் தன்மையுள்ளவர்களை மட்டும் தான்மையுள்ளவர்களை
தன்மையுள்ளவர்களை ஆங்கில அரசாங்கம் இப்போது அங்குமிக்க ஆம்—தன்மையுள்ளவர்களை.

சாற்றிதம் என்மித விசேஷணபதம் பாட்டன் முடிவில் வந்து நின்றுத் துழுவப் பிரயோக
மென்பர். என்மையுறஞன் என் து துதவர்கன். ... (கௌ)

இருமேயினிய அவர்க்கத்தில் * இன்னம் ஈகிலிட்டுச்
கருமேயவற்றைத் தொடர்ந்து தொல்லை * கழல்பிறப்பில்
இருமேயினியும் பிரயோகசன் கம்மை நம்வசத்தே
விருமேயான மென்றால் * மனமேனாவல் மெவதற்கே. (கௌ)

கம் இராமாயணம்	கம் எம்பெருமானார்,		
சாணம் என்ருன்	{ உமது திருவருகின் சாணமென்று காம் தொல்லை விட்டோ மாறால்	தொல்லை கழல் பிறப்பில்	{ அநாநியாயம் வழங்கு கருவதாய்முன்ன னுன் மத்திலே
இனிய அவர்க்கத்தில் இருமேய	{ (கொஞ்சு) திரைதகைத் தொத்துதே அவர்க்கத் தேவை கம்மை தொண்டு சேர்ந்திரு வோ?	கருமே இனி கம்மை	{ திறத்தவரோ? மேலுள்ள அவர்களில் கம்மை
இன்னம்	அவ்வது	கம் வசத்தே விருமே	{ எம்பெருமையுரியோட்டி வைப்போ?
சாணம் இட்டு கருமே	{ காவத்திலே கொண்டு தன்னி ததலிக்கச் செய் வோ?	(இவை செய்யமாட்டார்களே பின்பு) மனமே! மேயுதற்கு கவல்	{ துருஞ்சே! பெறுபெறும் விஷயமாக தீ கவையவேண்டாம்.
அவற்றைத் தொடர்ந்து	{ அத்த அவர்க்க சாணம் கவாத் தொடர்ந்து கெடுகிற		

கவால்—முன்னிலை பெற்றிருக்கிற கவால்முற்றது. கவால்தே என்ருபடி. (கௌ)

தற்குச் சுமணதும் சாக்கியப்பேய்களும் * தாழ்ந்தையோன்
சொற்கற்ற சோம்பதும் துணியவாததும் * ஈன்மனையு
நிற்கக் குறம்புரைய நீசரும்மாண்டனர் நீணிலத்தே
பொற்கற்பகம் * எம்பிரமாயுத முனி போகத்தின்கே. (கௌ)

தற்குச் சுமணதும்	{ தற்குச் சுமணதே சும ணர்களும்	குறம்பு செய் நீசரும்	{ (அவற்றைக்குச் சோத) அபாத்த எங்கேய்ப்பின் கவாத குற்றஞ் கரும்
பேய்	{ பேய்போகே பிரகத்தபி கிடத்தேநிற்கிற	மாண்டனர்	{ ஒழிக்கதான் ; (எப்போது? என்ருன்)
சாணமென்களும்	பொத்தத்களும்.		
தாழ் சையோன் சொல் சற்றசோம்பதும்	{ குற்றஞ் செய் சொல்லா கிய கவால்கமத்தக சற்ற தாமலர்க்கான கவால்களும்	பொன் கற்பகம் எம்ருச மாதுச முனி	{ நெத்த கம்ப க்ருகம் பேயே உதாரண வ்வா வி கம்பெரும னார்
குணிய வாததும்	குறம்புநிலதும்		
கவால் மனதையும் திற	{ கவால் கு வேதங்கதும் கிணம் கி க் கொண்டு குக்கச்செய்தே	நீன் கவத்தே பொத்த பின்	{ கிணவான இப் பூகி கே திருவதரித்த பின்பு.

பொத்ததென்னெஞ்சென்னும்பொன்வண்ணே * உணதற்போதி பொன்னி
ராத்தென்தேனான் டம்மந்தி லென்கடி * கின்பாலதாவே
கத்திலேன்கே பிரயோக இதுவன்றி பொன்றம்
மாத்ததில்லாது * இனி மற்குருந்துகாட்டி மயங்கிடவே. (கௌ)

கூடிய குற்றங்களை யெல்லாம் நீக்கினார்' என்று அழகிய நொச்சிநிருக்கினார். அப்படி சொன்னதற்கு அது சம்பந்தமில்லை. இப்பாட்டில், போய்க்காலில் கடுபட்டுப் பேசுவோண்டி. யிருக்க, பாவகதவத்தில் சிடுபட்டை நொற்றப் பேசினது நிகரூ என்று பேசியேர்கள் சொன்னார்கள் என்றதாயிற்று.

(க0க)

வையும் மனமுன் குணங்களை யுள்ளி * என்னுலிருத்தேம்
 ஈப ளிராமாநுச னென்றனாத்கூம் * அருலினையென்
 னையும் தோழம் கண்டகுதிவேகாணக் கடல்புறாட்குந்
 னவையிதனில் * உன்வன்கமை யென்பாலென் னாந்நததுவே

(சம்பெருநாளஞ்சோ)

மனம்	மனது கொஞ்சமளது
நன் குணங்களை	{ நேயார்களுடைய திருக்
உன்னி	குணங்களைச் சிறிது து
வையம்	கரைகின்றது :
என் கா	மனது உயர்க்காது
திருத்த	கிலகின்றது
வந் துடன் இராமாதுடன்	{ எயக்கு வலாயியான என்
என்று அழைக்கும்	பெருமானுடைய மனது
	அழைக்கின்றது.
அரு வினைமேன்	{ மதுராயியான என்னு
வையம்	றைய
	விகளையும்

செய்தல்

அ.ம.நீ.

உள்ளுறை அருகிலும்

கடவுள் 1 - சூது விளையத்
தொடங்கினார்

பெ.கே.எஸ். அன்பரசன், இயக்குநர்

என்று பதில் அளித்தார்.

செஞ்செய்தியைப் பற்றி

विशेष श्रद्धा :

சென்னை சி.கே.எம். மருத்துவமனை

சு (தேவநாபுரி) கோவில்-3

[illegible]

செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதற்கு நான் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். இப்போது நான் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். இப்போது நான் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

مجلسه اول

(சென்னை-14) சென்னை மாநகரில் உள்ள பூங்கா

कुर्यात्

(அடிபெயர்) த. இவ்வீத

(மேலே) கிளர்ந்தெழுந்த

()

வளர்ந்தகெங்கைய மடங்கலோன்றும் * அன்று வானவண்ண
கிளர்க்கையோன்றும் சிழித்தவன் * கீர்த்திய் பயிரோழங்கு
வினைந்திடும்சிறிதை யிராம! ஐச னென்றன் மெய்வினைநோய்
கவாந்து நன்ஞானமளித்தவன் * கையிற் கனியென்னலே.

அன்று	{	மேற்கொரு காகத்தினில்
கண்கள்த வெம் போலும் மயங்கல் மூன்று ஆய்		நயமாண கோபம் மேலிடப்பெற்ற ஒரு காகத்தை மூர்ந்துகொண்டு காரை புடைபு நின்றன.
கான் அடிணை	{	மாரணம் செருக்கெனத் தெறித் திருந்த
கொந்த மொன் ஆகம்		மொன்பெறாத மாரணம் கொந்தாய் மொண்டது ஒரு காகப்பெருமா
கிழிந்தவன்	{	மொண்டது

— 22 —

நினைவூட்டும் சிவந்த

REFUGEE STATUS

1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 2679, 26

சான்ற: தயார் செய்து விட்டோ

செய்யுள் எழுத்து

உறுப்பினர் வினா: தயவுசெய்து

[illegible]

(திருப்புகழ்மொழிபெயர்ப்பு)

此項工程，係由...

வினா எப்படித்த இருவர்

(எந்தெந்த உருவங்களாக

சென்னை, 15.12.2019

USDA Forest Service, Pacific Region

சிறைமேலார் மெய்யார்

5

மாண்புமிகு செல்விக்கனி

பேரவை உறுப்பினர்

பெரிய அளவுக்குள்ளேயே இருக்கிறது. இதைப் பற்றி நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். இதைப் பற்றி நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். இதைப் பற்றி நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

ஸகயிடுகளியெனக் கண்ணனைக் காட்டித்திரிலும் * உன்தன்
மெய்யில்பிறங்கிய சீரணி வேண்டிலன் யான் * நிரபத்
தொய்யில்பிட்டுக்கிரும் சொதினின் சேரிலும் இயல்புள் நீ
செய்யில்தரிப்பன் * இரகமாநத என்செயுங் கொண்டே.

(508)

செழு சென்ட்ரல்	{ (ஒருதரப்பத்தில்) கில கண்ணாளை மேலே போன்ற எம்பெருமானுரே, (தேவரீர்) எம்பெருமானை உள்ளகத்தை சொல்லிக் கணிப்போன காட்டிக் கொடுத்தாலும் தேவரீருடைய திரு மேனியில் விளக்குகிற கொண்டதரியும் முத லிய குணங்களைத் தவிர வேறொன்றிலும் நான் அணுகக்கூடாட் டுடன் :	நியமம் தொய்வில் கிடக்கிலும் சோதி வின் சேரிதும் இவ் அருள் நி செய்வில் நசிப்பன்	எம்மார் கருத்தினால் அழுத்திக் கிடக்கிலும் சோதியுமான் பரம பதத்தை அடைந்த ருகிலும் (தேவரீருடைய திரு மேனியுமான் அருப லித் திருக்கைக்கு உறுப்பான்) இருபு புய தேவரீர் செய்தருளினால் நான் எம்மார் தந்திலே மொகுந்திலே) என் பாலித்திலேன்.
----------------	---	--	--

நியத்தொய்வில் நியமமாகவுது நாகம். இந்த எம்மார்சொலிமே நாகமெனப்படும். தொய்வில்—சேறு. ஏழனுருபு கொக்கி விருக்கிறது. தொய்யல் என்பாருமுள்ளர். ... (கஞ்ச)

செழுத்தினர்ப் பற்றகடல் கண்ணெய் மாயன் * திருவடிக்கீழ்
விழுந்திருப்பார் கொஞ்சில் மேலுன்னுரளி * கல்வேறியர்கள்
தொழுத்திருப் பாத னிராமாயசனைத் தேவமும்பெரியோர்
எழுத்தினரத் தாமேடம் * அடியெனுக் கிருப்பிடமே.

(கஞ்சு)

செழு தினர பால் கடல்	{ அழகிய அணங்கையுடைய திருப்பாத் கடலில் பள்ளிகொண்ட காணின் காரவேலுந் துண்டைய திருவடிக்கீழ் கீழே	நகிலெய்யர்கள் தொழும் திரு பாதன்	{ எல்ல வையின்களில் சோல்க்கப்பட்ட திரு வடிக்கை அடையார்பு மிருக்கிற எம்பெருமானுரை சோலிக்கின்ற மததாந்தமாககள் உடம்பு இருந்த கிடத் தில் இராமன் கிளர்ந்த கொலித்தக்கொண்டு உத்தரமும் இடம்
என் னுயில் மாயன் திரு அடி கீழ்	{ விழுந்த கிடக்கும் மததாந்தையுடைய வருத்தவந்திலே பொரு த்தி யெழுந்தருளி யிருக்கிற சிறந்த ஞானியாயும்	இராமாயசனை தொழும் பெரியார் எழுந்த இரைத்த ஆடும் இடம்	{ அடியென் வலிக்குபிட மாகும்.
விழுந்த இருப்பார்		அடியெனுக்கு இருப்பு இடம்	
கொஞ்சில் மேலும்			
என் னுரளி			

* * * :—தேம்பாட்டில் "நியத் தொய்வில் கிடக்கிலும் சோதிவின் சேரிதும்" என்று
எம்மார் தந்தையும் பரம்பதந்தையும் வாயெற்றதாகச் சொன்ன அமுதஞரை கேக்கித் தினர்,
'உலகத்தில் எம்மாரும் எம்மார் தந்த வெறுத்துப் பரம்பதந்தை ஆணைப்படா நிற்க நீர்
எம்மார் தந்தையும் பரம்பதந்தையும் துன்பமாகக் கருதிப் பேசுகின்றீரே, உமக்கு உத்தேசம்
யான ஸ்தானம் எது? சொல்லு' என்ன; ஸ்ரீராமாயசனத்தர்கள் கனித்துக் கூந்தல்கொன்ற
இடமே எனக்குப் பரமோத்தேசம்மான ஸ்தானம் என்றார். (கஞ்சு)

[சாத்துப் பார்த்தான்.]

இருப்பிடம் வைத்தும் வேங்கடம் * மாலிகுஞ்சோலியென்னும்
பொதுப்பிடம் மாயனுக் கென்பர் கல்வேற * அவைதன்னுடைய வக்
திருப்பிடம் மாய னிராமாயசனைத் திருவடிக்
திருப்பிடம் * என்ற னியத்தினரே தனக்கின்புறவே.

(கஞ்சு)

மாயனுக்கு	மாயவெச்சுநாளுக்கு	அவை தன்னொடும் வந்து	அந்த 7 தீகவருண்டம்
இருப்பு இடம்	{ வாயவந்தனம் (வாய பெயர்ச்சுள்)	இருப்பிடம்	{ முதலியவற்றோடே கடவந்தனமுத்தருளி விரும்புது
வைகுத்தம்	பாம்பதரும்		
வேகசடம்	திருவேங்கடமரையும்		
மாலிருஞ் சோலை என்	திருமாலிருஞ் சோலை	இராமாதான் மறைந்து	{ எம்பெருமானுக்கு டைய திருவுள்ளத்திலே யாம் :
ஓங்கு பொருப்பு இடம்	{ பெயர்ந்த திருமலையும் (ஆகிய இவையாம்)	அவன்,	அவ்வெம்பெருமானுத்தாம்
என்பர் எல்லோர்	{ கண்ட வந்ததுக்கன் சொல்லுலக்கன்.	இன்று வந்த	இப்போது வந்த
மாயன்	{ (திருந்தை இருப்பிடமான கவுண்டய) மாயவெச்சுநாள்	தனக்கு இன்பு உற	{ தனக்கு ஆகந்தனம் எழுந் தருளி யிருப்பது
		இருப்பிடம்	
		என் தன் இயாத்த	{ அடியெல்லைய லுக்குந் யத்தினுள்ளேயாம்.

“ ” — இறப்பாட்டிற் கூறியபடியே அமுதனாருடைய எல்லி கடந்த பரவண்பத்தை அறிந்த எம்பெருமானார் “ கம்மேல் இவ்வளவு காதல்கொண்டிருக்கிற இவருடைய கெஞ்சை காம் விட்டு நீக்கலாகாது ” என்று கொண்டு அமுதனாருடைய திருவுள்ளத்தை மிகவும் விருப்பியருள், அதனைக் கண்டு மகிழ்ந்து பேசுகிறார். (கருக)

இன்புற்றசிலத் தீர்ப்பாகசா * என்று மெய்விடந்தும்
என்புற்றசொ யுடல்தோளும் பிறத்திறத்து * எண்ணரிய
துன்புற்று விபிணும்சொல்லுவ தோன்றுகெனத் தொண்டர்கட்கே
அன்புற்றிருக்குமடடி * எண்ணையக்கியங் காப்படுத்தே (கருக)

இன்பு உற்ற	{ ஆகந்தபுரணாச, பெருந் தருளி யிருக்கிற	எண்ண அரிய துன்பு	{ எண்ண முழுவததுன்பம் களை யதுபவித்த உற்ற விபிணம்
செய்த இராமாதான்	{ சொல்லியருளுடைய கம்பெருமானாரே,	என்றும்	முடிந்த போனாலும்
சொல்லுவது ஒன்று	{ தேவரிடத்தில் அடி மேன் விழுந்தாங்கிக் வேண்டிய விஷயம் ஒன்றுண்டு (அகித என்னவென்றால்)	என் இடத்தம்	எல்லாக்காலங்களிலும் எல்லாவிடங்களிலும்
என்பு உற்ற சொல்புடன்	{ எதுப்பிலே உலகத்த கலியங்கடைய வியாதி களுக்கு இருப்பிடமான சீராகவிலைக்காரம்	உன் தொண்டர்கட்கே	{ தேவரிடமுடைய பக்தர்கள் விஷயத்திலேயே பக்தனாயிருக்கும்படி அடியெனச் செய்தருளி அந்த பக்தர்களிடத்தில் (அடியென) ஆப்படுத்தி யருளவேணும் ;
பிறத்த இறத்த	பிறப்பதும் இறப்பதமாகி	அக்கு ஆன் படுத்த	(இதிலே அடியெல்லைய வேண்டுமென.)

அங்கயல் டாய்வயல் தென்னதாங்கன் * அணியாகமன்னும்
பங்கய மாமலரிப் பாணையப்போற்றதும் * பத்தியெல்லாம்
தங்கிய தென்னத் தழைத்துகெஞ்சே கந்தகையிசையே
பொங்கிய கீர்த்தி * இராமாயணடிப் பூமன்னவே. (கருக)

கெஞ்சே	ஒ மனமே	பொங்கிய கீர்த்தி	{ பக்த புனைவுடைய தான எம்பெருமானு ருடைய திருவடித் தாமரைகள்
பத்தி என்னம் தன்வெது	{ பத்தியெல்லாம் கம்பியத் திலே முடிசொண்ட தென்ன சொல்லும் படியாக விடுபெற்று,	இராமாதான் அடிப்பு	
என்ன தழைத்த			

நம் தலைமையே மன்ன {	கீமத தலைமேலே நித்த வாஸம் பண்ணுமாட்ட யாக, (நாம் செய்வதென்றது சாரியம் என்றவென்றது)	அணி ஆகம் மன்னும் {	அழகிய திருமாற்போல நித்யவாஸம் பண்ணு தெவனாய்
அம் கயல் பாய் வயல் {	அழகிய கயல் நீங்கள் பாய்கிற கழனிநன் ருந்த சென்னாந் கத்தி உறையும் பெருமானுடைய	பந்தயம் மாமலர் பாணவைய பொற்றாழம்	நெத்த தாமரைப் பூவில் நிறத்த பதமை பொந்தவனான பூ மலையாக்கியவைய வாழ்த்துவோம்

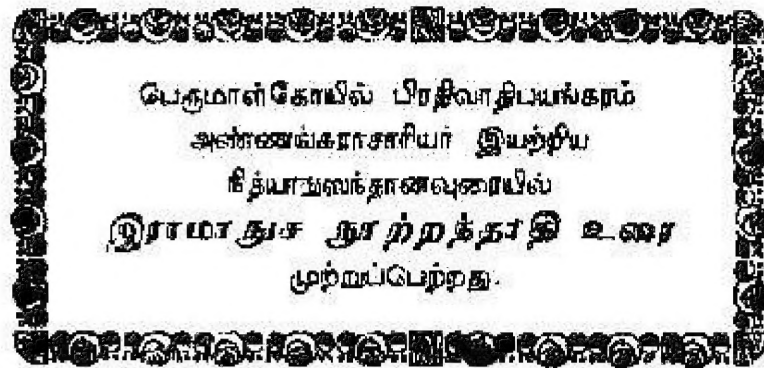
* * *—இப்பிரபந்தத்தின் தொடக்கத்தில் “இராமாநுசன் சரணாகித்தம் நாம் மன்னி வாழ” என்று எம்பெருமானுடைய திருவடித்தாமரைகளைப் பொருத்தி வாழ்வதே தமக்குப் பரிம புருஷார்த்தமாக அருளிச் செய்தவாறாகையாலே அந்தப் புருஷார்த்தம் கமக்கு பாவஜ்ஜீயம் மரித்திருக்கும்படியாக—எல்லாத் செய்வவர்களையும் அளிக்கவல்ல பெரிய சோட்டியானைப் பிரார்த்திப் போடுமென்கிறார்—முடிவரை இப்பாட்டில்.

இராமாநுச எம்பத்தை அளிக்கவல்ல சோட்டியே இந்த விசேஷ வம்பத்தையும் அளிக்கக் கருவன் என்றதாயிற்று. ... (கரும)

எம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணம்.

திருவாங்கத்தமுதனார் திருவடிகளே சரணம்.

நீரார் திருவடிகளே சரணம்.

Refurbished by Chennai Rengaswamy Srinivasan

(Released by Maaran's Dog , Toronto , Canada)